

Délibáb

9. SZÁM

20
FILLÉR

Szőrényi Éva, a
„MÁRIA NÖVÉR”
film új nagy magyar
film émszereplője.
Bemutatja: ROYAL,
CASINO, ÁTRIUM
(Phöbus film)

100
OLDAL

RÁDIÓMŰSOR

1938. MÁJUS 15. 10.00 ÓRA

30 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

BUDAPESTEN 48 fillérért,

VIDÉKEN 58 fillérért,

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SZOROZATOT.**

A világirodalom legkiválóbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Oppenheim: A fekete pásztor
 Atherton: Mikor a köd eloszlik
 Claude Farrère: A titkársasszony
 Spencer Walls: Akit üldöznek a nők
 R. Haggard: Cleopatra
 Sheridan: Végrendelet
 D. Collins: Istenítélet
 O. Rust: Egy asszony elladul
 Kegel: A bűvár
 Raten: Karrier

Kappus: Versenyfutás a sorssal
 J. K. Jerome: Három ember egy csónakban
 Gus Cather: A sakálember
 Hans Heuer: Brazília kaland
 Sealsfield: Tokeah
 Löns: Az ordas
 Kappus: Edda megvívja harcát
 Weber: Az arany kalózzal
 Hilton: Gyllkosság az iskolában
 Edgar Wallace: A versenyparipa
 Rumpif: A hatalom kulcsa

Mint rendkívüli kedvezményt, aki 30 kötet átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása” című díszes félbörkötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikon alakú, 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 15 kötetének átvétele után küldjük megrendelőinknek teljesen díjtalanul, úgy helyben, mint vidéken, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Vágja ki az alanti megrendelőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve, ha abban a helységben kézbesítő szervünk nincs.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár” bármelyik kötetét

portómentesen küldi meg, (ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lei-ért. Journal Import Propr. Dancea Jacob, Oradea. Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Csehszlovákiában: 5 Ké-ért „Lipa” Újságiroda, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hirlapiroda Novisad Kralja Aleksandra 21 (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető).

Párizsban bármely kötet ára Frs 4.— Kapható: Messageries Parisiennes. Paris 10e 28 Rue Quentin.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a „Világkönyvtár” harminc kötetét díszes kötésben Budapesten 14 pengő 40 fillérért, vidéken 17 pengő 40 fillérért, tehát kötetenként Budapesten 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

Tudomásul veszem, hogy 15 kötet átvétele után ajándékképpen megkapom „A tudás forrása” című díszes kötésű, 320 oldal terjedelmű könyvet, fizetek annak kézbesítéséért és postaköltségéért úgy helyben, mint vidéken 20 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

_____ név _____ foglalkozás
 _____ ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó

A megrendelő sajtóközö, olvasható aláírása

Kelt 193 _____

20
FILLÉR

Előfiz
42 fill
20 fill
Román

20
FILLÉR

Délibáb

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Elfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyszeri ár — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.

Hermann Ortner a Beethoven
szerzője és Balassa Imre a
darab átdolgozója
(Reklámélet felv.)

Színház és politika * Irta: Boross Elemér

„A színház eleven zsurnalizmus.” Molnár Ferenc magyarázta így a színház lényegét. Bővebb magyarázattal: a színház mindenkor is az aktuális élet valamelyik eseményének dramatizált közlése.

Más alkalommal ugyan éppen Molnár cáfolt rá a saját megállapítására. De csak látszólag. „Az élet csupa gond és keserűség, a színpadon az élet gondjaitól felszabadult játékot, mesét, illúziót akar látni a közönség. Optimizmust.”

Visszajára fordítja-e ez Molnár korábbi kijelentését? Nem. Az ujság tarka és tartalmas, vezércikkkel kezdődik és apróhirdetésekkel végződik. Közben van világpolitika, napi politika, riport, vers, tárca, sport, sakk, kártya és sok minden. Az író kedve és közlésvágya dönti el, hogy a bő anyagból melyiket választja. A közönség guszta dönti el, hogy melyiket tartja aktuálisabbnak. Azi az író-t-e, aki a verset, vagy a szépirodalmi rovatot elveniti meg a színpadon; vagy azt-e, akj egy bűnügyi riport, vagy egy politikai esemény érdekességét tálalja elé.

Ezidőszerint divatos a színpadon a politika. Nemesak nálunk, de külföldön is. Részint, mert a témakörök divatja is úgy terjed, mint minden más divat. Párizsban megrajzolnak egy új kalapot, a kalapnak sikere van, a nők sietve megrendelik. Akinek pénze van, egyenesen Párizsból, akinek nincs — a saját mamzelljénél. Fölteszi az új modellt a fejére, akinek jól áll, de az is, akinek kevésbé jól áll.

Legújában, a politikai színdarabok divatja is Párizsból indult el. Dátum-pontossággal mikor? Erre már nem emlékszem. De bizonyos, hogy két, évekig játszott színdarab témája volt: a politika. „A Diktátor” volt az egyik — nálunk a Nemzeti Kamarszínháza játszotta, — a „Donogoo” volt a másik. Ez utóbbit a Nemzeti Színház fogja bemutatni.

Mind a két darab a politikát a komoly oldalával fordítja a közönség felé. Vagyis a napi-újság első rovatát: a vezércikket. Anélkül természetesen, hogy a vezércikkek hangzatos és szónoki hangjába esne. Mind a két darab

egyéni hangú, friss mondanivalókkal telített vezércikk volt.

Shaw majdnem minden darabja — politikai vezércikk. Shaw nyíltan és szimbólikus meghatározás nélkül vallja: a színpad — szöszék. Nála még akkor is, ha a téma nem politika. A Tenner John-ban, az Orvos dilemmájában életről, szerelemről, halálról szónokol a költő. A Szénásszekér, vagy a még színre sem került drámája, a „Gent” — dramatizált politikai vita.

A politikának az irodalomhoz semmi köze nincs. A politikának nincs keresnivalója az irodalomban, még kevésbé a színpadon. Régebben és ma is. Még azok is, akik Molnárral együtt hirdették, hogy a színház eleven zsurnalizmus.

Az orosz-japán háború húsz évig kimeríthetetlen bányája volt a szerzőknek. A világháború témáit talán sohase fogják úgy feltárni, hogy azt mondassák: elég, több kincs már nincs a mélyben.

Nézzük azonban a legújabb politikai divatot a színpadon. Mert, hogy divat, ezt bizonyítja a legfrissebb darab, sőt — téma-siker. A *fiam, a miniszter úr*, vagy a *János* témája olyan, mintha egy fiókból húzták volna ki mind a kettőt. Nem akarok eső után — kritizálni, de a János — akárhonnan is húzták ki — szerencsésebben szabta, varrta és tette a kirakathá a divatos portékát. Miért? Mert a Fiam, a miniszter úr bohózat cselekménye ellenére, mégis csak vezércikknek akart látszani. Két és fél órán keresztül bírközött a vezércikk a bohózzal és végül — legalább is nálunk a siker maradt alul.

Pedig a közönség figyelme és guszta készen állt arra, hogy a témakört szívébe zárja.

A színház illúzió. A címeres és takarékkönyves hősök sokáig uralkodtak a közönség illúziója fölött. Evtizedig divat volt minden jólnevelt színdarabban, hogy a hős herceg — vagy vezérigazgató. A kettő között, a gothai almanachban és a telefonkönyvben még olyan hosszú volt a rangsor, hogy úgylátszott, sohase fogják kimeríteni. Mi döntötte el a vezérigazgatók bukását a színpadon? A közönség ízlé-

se? Nem. Az élet maga. Különösen nálunk. Ahol a közönség szinte előbb veti tudomást arról, amiről divatos szerzői csak később értesültek. Hogy a vezérigazgató rangja és pénze, már korántsem az a biztos hepiend, amiről egy gépirókiasszony álmodozhat.

A színház eleven zsurnalizmus. A szerző újra ráteszi pulzusát az életre és fölfedezi lüktetését. A politika tele van eseménnyel és hosszú rangsorral. De tele van gondnal és keserűséggel is — Molnár igazsága megint kialakul — az élelmes szerző úgy veszi át innen a rangot és témát, hogy a színház csak illúzió legyen, mese.

Meggyőződés, hogy e percben nemcsak nálunk, de külföldön is, országunkint legalább tizenhat szerző írja le új darabja főszereplőjének neve mellé: — X. Y. miniszterelnök.

A téma-divat mögött fölfedezhető a pikantéria is. Úgy hangzik, mint egy vicc. Azért is merem elmondani. A politika — a lokális és a nemzetközi — maga is olyan ma, mint a színház. Tömegszínház. Rivaldája van, sűgőja, reklámfőnöke, fővilágosítója. Egyik szereplője kopf-világosítást kap, másik szerényen áll az ajtó mellett, vagy a statiszták között. Intim-pletykái jobban érdeklik a közönséget, mint — világnézetei.

Már most, ha a politikába bevonult a színház, természets, hogy a politika se hagyja magát és bevonul a szin-

házba. A világ mindég is egyensúlyozást játszik.

De a színház illúzió. Az államférfi aktatáskával és ráncos homlokkal jár az igazi politikában. Gondja-baja, nemzete és a világ sora fölött. Sötét árnyékot von arcára. Jön azonban a színházi varázsló, egy fújás csupán és homlokáról lefújja a ráncokat. Aktatáskáját kirántja a hóna alól és a „mélység“-be veti. Minek az ide? Akadályozza őt a mozgásban és a cselekményben. Nézzétek csak a sötétgondú államférfit a színpadon, milyen vidám, milyen gondtalan — Budapest-től Tókióig.

No persze, ne nézzétek a páholyban, ahol a saját rangjáról, életéről szóló szindarabokat nézi. Mert az államférfi arca a páholyban éppolyan gondterhes, mint máskor. Nem tehet róla. — Ő, a páholyban ülve se közönség, neki ott fenn, se lehetnek illúziói. Őt a tények vezetik. Ő államférfi.

Mégis, a szerzők, akik róluk írnak optimista-meséjű szindarabokat, talán egyszer, akaratlanul is célbatalálnak. Mit lehet tudni, addig nézzük ezeket a vidám játékokat, míg rájövünk mindannyian: Kár a sok szónoklattert, okoskodásért, kezdjünk ugyanúgy játszani. Mesét, szerelmet, egyszerű, kacagtató történeteket.

Kevesebb benne a valóság, de annál több az illúzió.

Hiszen a valóság olyan keserű.

DÉCIBÁB

PÁRNÁK AZ ABLAKBAN

(Foto Express)

Ha ébred a város álmos szemekkel,
s az uccát éber emberek járlák,
az ablakokba úgy tűz felé reggel
kiülnek mind az ágybeli párnák.
Egyikük selymes, illatos, fehér,
másikuk sávolyos durva vászon,
embérsorsokról, életről beszél
az éji párna a pesti házon...

Elegáns uccában egy ablak tárva,
így beszélt a belvárosi párna:
Az asszony későn jött haza, a színház és a Ritz után,
a férje ébren várta még a dolgozója pamlagán.
Az asszony égett, mint a tűz, az arca láng, az ajka rúzs,
a lehellete fűszeres, bőrén áttűzelt a hús!
Lihegve súgta elhalón: a tánc, a jazz de jó volt!
S a férje ennyit válaszolt: ma csödbe ment bolt!

Kopott, szakadt, huzattalan, ráncos,
így beszélt a külvárosi vánkos:
Ma is, mint minden éjszakán, fejét a gond hajtotta rám.
A gazdám folyton kesereg, nincs munka, nincsen kereset.
Aludt mélyen és ólmosan, kialudta mosolyosan
a gondokat, a bánatot, az életet, az álnokot
és jobb világról álmodott!

Míntha a tej habja volna,
fehér volt egy gyerekpólya:
Gazdám, a szőke kis baba jól aludt ma éjszaka.
Még nem tudja, milyen az élet, a sorsok és az emberek!
Nap, mint nap öröme ébred, angyalarccal szendereg
és boldog — hiszen még gyereki!

S van egy párna, ami fáj,
amelyre álmom nem talál,
a gyolcsán átok, jaj lakik,
mert minden éjjel hajnalig
virraszt egy égő szenvedélyt,
s zokog egy messzi asszonyért,
kinél egy csókra sincs remény!...

Ez a párna az enyém.

INNOCENT ERNŐ

DÉLIBÁB

A zen
sabb eg
gikusab
előttün
játékba
veszi k
világh
egybeg
pedig é
amelye
thovent
latos f
paloták
kérésér
saságba

K
mint

BEETHOVEN

A zeneirodalom egyik leghatalmasabb egyéniségének és egyben legtragikusabb személyének életét látjuk előttünk leperegni H. H. Ortner színdarabjában. A bécsi francia követségen veszi kezdetét a történet. Kreutzer a világhírű hegedűművész muzikál az egybegyűlt előkelőségek előtt, mégpedig éppen azt a Beethoven szonátát, amelyet a mester neki ajánlott. Beethoven is meghívták, de egy sajnálatos félreértés folytán kiutasítják a palotából és csak Lichnovszky herceg kérésére békül meg és tér vissza a társaságba. Az előkelő zeneestélyt azon-

ban világtörténelmi események zavarják meg; Napoleon bevonul Bécsbe és természetesen első útja a követségre vezet, ahol szemben találja magát Beethovennel. Farkasszemet néz ez a két csodálatos egyéniség, az egyik aki kardjával, a másik aki zenéjével hódította meg a világot.

Beethoven nem sokáig marad Bécsben, a menekülő arisztokratákkal Martonvásárra megy, ahol zongoraórákat ad. Itt bontakozik ki teljes egészében a mester szerelme Giulietta grófnő iránt, aki bár tudja, hogy az a szerelem veszedelmet rejt magában, viszo-

Kiss Ferenc
mint Beethoven

nozza azt. Boldogságukat, tervezgetéseiket megzavarja Giuletta apja, aki hallani sem akar erről a házasságról. Megveti a muzsikust és kényszeríti leányát, hogy Gallenberg gróf felesége legyen. Beethoven ez a csapás rettenően lesutja és amikor imádottja házasságáról értesül, fájdalomában, kétségbeesésében végleg elveszti hallását. Öccse, akit szeretett, meghalt, sógor-nője egy gonosz rosszindulatú nő törvény elé kényszeríti és megvonják tőle az unokaöccse feletti gyámság jo-

gát, pedig rajongásig szereti ezt a Károly unokaöccsét, akiből később könyvelőmű, léha fiatalember lesz és sok keserűséget okoz neki.

Az évek múlnak, Beethoven dicsősége mindig tisztábban, ragyogóbban tündököl, de élete napról-napra szomorúbb. Amikor súlyos betegen fekszik, utolsó óráját éli, akkor érzi először csak az emberek szeretetét. Ajándékok tömege érkezik hozzá tiszteltől és a nagy mester egy rettenetes földi élet után megpihen a halálban.

Kovács Károly,
Rápolthy Anna

DÉCIBAB

Eszeny

sen
sok
maz
gozt
jük
grát
lückt
volt
zebl
nem
trag
egy

DI

Ká-
öny-
sok

icsó-
oban
szo-
fek-
elő-
ján-
elői-
netes
ban.

Eszenyi Olga,
Táray

Ortner színjátékát, amely különösen a második felvonástól kezdve igen sok érdekes és költői részletet tartalmaz, Balassa Imre fordította és dolgozta át. Valószínűleg neki köszönhetjük, hogy nem kaptunk szétágazó biográfiai dramatizálást, hanem valóban lüktető drámát. Persze nehéz feladata volt az írónak és talán még nehezebb az átdolgozónak, mert az anyag nemcsak hatalmas — bár bővelkedik tragikumban és eseményekben, — de egyben nagyon kényes is. Megszólal-

tatni Beethovent, akinek zenéje él bennünk és ez a zene éppen abban éri el csodálatos csúcspontját, hogy kifejezi mindazt, amit emberi beszéd nem tud, amelyhez képest a szavak gyenge próbálgatások. Ezt a Beethovent kellett megszólaltatni, beszéltetni és cselekedeteit megindokolni. Ortner színjátéka érdekes mű, azonban a nagytudású és kitűnő átdolgozó Balassa Imre sem tudott teljesen Beethoven árnyékának súlyától szabadulni. Nehéz kegyeletes kézzel a színpadot be-

ároly,
Anna

AB

**Rápolthy Anna,
Kiss Ferenc**
(*Solth—Wellesz*
felvételek)

népesíteni. A színpad törvényei kegyetlenek és megmásíthatatlanok. Mindazonáltal ez a Beethoven színjáték igen értékes drámai mű, amely betekintést nyújt a nagy mester tragikus életébe és közelebb hozza azokhoz is, akik a beethoveni zenét túl súlyosnak érzik.

Nádor Mihály igyekezett Beethoven művéből részleteket stílusosan beilleszteni és ez sikerült is.

A játékmester Kiss Ferenc volt, egyben a címszereplő is. Mélységesen átgondolt művészi alakítása egyszerűségében is nagyszerű maszkja a legna-

gyobb dicséretet érdemli. A szereplők közül ki kell emelni a finom Rápolthy Annát, a kitűnő Eszenyi Olgát, Károly unokaöccs szerepében meglepően eleven és kitűnő Lázár Gida, Gózon Gyula öreg kottamásolója és Maklárty bírója nagyértékű alakítások. Szabó Margit nyíltszíni tapsot kapott és megérdemelte. De jók a többiek is, élükön az arisztokratikus Tárayval, a szellemes Füzess Anna, Matány, Bodnár, Kabók, Rubinyi.

Horváth János diszletei egytől-egyig nemcsak kifogástalanok, de kitűnő elgondolásúak és ötletesek.

Torday Sándor.

DÉCIBÁL

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy a fiatal színész — ezúttal már legalább hatszor — szakított a menyasszonyával. Most azonban véglegesen. Legalább is így mondotta ezt egyik kollégájának, akivel összetalálkozott a körúton.

— Szóval teljesen végleges — állapította meg a kolléga.

— Igen. — Végleges és visszavonhatatlan. — Nem lehet kibírni azzal a nővel. Veszélyes, ideges, veszekedős, betegesen hiú, féltékeny. Örülök, hogy végre megszabadultam tőle, hogy volt erőm faképnél hagyni.

A kolléga most már éppen eleget tudott az esetről, kezét fogott és távozni készült. De alig ment két lépést, a színész utána kiabált.

— De azért te, ha mégis találkozol vele, mondd meg neki, hogy — nem tudok nélküle élni.

Igy történt.

— Na ezután a „hatásos” bevezetés után pletykáljon valami rigat.

— Rendkívüli siker robbant ki most az egyik színházban. A siker annál feltünőbb, mert teljesen váratlanul jött. Senki nem bízott a darabban, amint mondani szokás, csak úgy „bedobták”. A darab egyik főszereplője pláne nem bízott a darabban. Panaszkodott is az egyik színházi befentesnek, hogy csak a színház iránt való tiszteletből vállalta a szerepet.

— Kit érdekel ez a darab, adta fel a kérdést a főszereplő és rögtön felelt is rá. — Senkit.

— Bizony senkit. — duplázott rá a befentes.

A darab egyik jubileumán aztán meglátogatta a befentes a főszereplőt.

— Na ugye mondtam, hogy csak

Ulla Schwartz koresolyabajnoknő
tréning közben

Az Atléta bálról

(Schäffer felv.)

nagy siker lehet ebből a darabból —
fogadta őt a főszereplő.

A befentes ismét ráduplázott:

— Hiszen együtt állapítottuk ezt
meg pár héttel ezelőtt.
Színház! ...

— Halljuk tovább.

— Tudnia kell, hogy Harsányi Re-
zsót, a kitűnő színművészt a színhá-
zon kívül más nem érdekli csak a —
politika.

— ??!

A bécsi Magyar Szövetség nagy estje. Emerieh Reimers, a Burgtheater tagja, Godin Imre
(ének), Fuchs Péter (karnagy), Horvay Eszter (ének), Gergely László (zongora), Hajmássy
Ilona (ének), Albert Ferenc (hegedű), Loibner Vilmos (karnagy), Székely Margit (zongora)
(Willinger felvétel)

Tasnády Fekete Mária
(Ufa felv.)

— Bizony és a belpolitika úgy, mint a külpolitika. Harsányi a felvonás szüneteket nem kártyázással szokta eltölteni, mint a kollégák, hanem po-

litizálással. Pláne ha újságírók jönnek be a színházi társalgóba, akkor Harsányi rögtön kész egy kis politikai vitatkozásra. A színházi jósok szerint Harsányi egy szép napon egész biztosan bekapcsolódik az aktív politikába, talán fel is lép képviselőjelöltnek.

— Egy kis szerelem!

A Pódium kabaré nagy sikerrel mutatta új műsorát. Jelenet Éri Halász Imre a „Sybill” című tréfájából (Solthy—Wellesz felv.)

— Sőt nagy szerelem. Indiszkrét le-
szek és elárulom, hogy Juhász István-
ról van szó, Pest legkövérébb színé-
széről. A kitűnő Juhász — ez azoknak
szól, — akik esetleg nem ismerik, még
csak a nyáron lesz 22 éves, ezzel szem-
ben súlya pontosan 162 kiló. Juhász
barátunk elég szépen megél a súlyá-
ból, mert hiszen egyre-másra kapja a

filmszerződéseket. Most legutóbb egy
francia filmhez szerződött.

— Nos és ez baj?!
— Ez még nem volna baj. A baj

csak ott kezdődik, hogy Juhász most
van nagy szerelemben az Operaház
egy ballehölgyével.

— És mennyi az illető hölgy súlya?!
— Jól kérdezte. Amint tudja a bal-

letpatkányok nem igen szoktak má-
szás súllyal rendelkezni, de viszont
sejtheti, hogy a 162 kilós Juhász pont
a legvékonyabb, körülbelül 40 kilós
balletlányba szeretett bele (és persze
viszont!), mert hiába az ellentétek
vonzák egymást.

— Na gyérünk tovább!
— Szép és megható történetet fogok

elmesélni. Főszereplők a mostani híres
prózaí színesző és egy hajdani híres
vidéki primadonna.

— Neveket! Neveket!
— Igaza van. Ez a történet csak

úgy szép, ha nevekkal mondom el. Te-
hát a színházi befentések jól ismerik.
Czeplédinét, aki valamikor híres pri-
madonna volt vidéken, de most már
régén nyugdíjas színésznő. Bizony so-
vány kenyér nyugdíjasnak lenni a
színésznél és éppen ezért Czeplédiné
már régebben állást vállalt a Vigszin-
háznál. Ő a vasajtó őrzője. Azoknak,
akik nem járatosak a kulisszák vilá-
gában, jobban körülírjuk Czeplédiné
„szerepkörét”. A vasajtó a színpadot
köti össze a nézőtérrel, ezen keresztül

Maróthy Szánthó Erzsébet
(Szonya felv.)

csak hétpróbás benfentesek járhatnak keresztül előadás alatt. Már most Czeglédiné feladata vigyázni arra, hogy aratatlank ne járhassanak itt keresztül. Nem könnyű feladat, mert hiszen jól kell ismerni azokat, akik illetékesek lehetnek az átjárásra. Persze Czeglédiné ezért a „munkáért” szintén nagyon keveset kap. Mindezeket meghallotta Darvas Lili, aki közvetlen elutazása előtt magához hívatta Czeglédinét és alaposan kikérdezte életkörülményeiről. Mielőtt Darvas Bécsbe utazott volna, azt mondta Czeglédynének, hogy majd ő még intézkedni fog. Darvas be is váltotta szavát. A napokban jelentkezett Czeglédinénél Darvas megbízottja és közölte, hogy a művész nő megbízásából átadott harminc pengőt azonnal a megjegyzéssel, hogy ezentúl minden hónapban fog adni ugyanannyi összeget és hogy ez a járadék — életfogytiglanig tart.

— Hát ez tényleg szép és megható.

— Mi ujság Tasnády Fekete Mária körül?!

— A nagytehetségű filmsztár elutazott, miután a berlini gyár nem hosszabbította meg a szabadságot. Valószínű azonban, hogy a gyönyörű filmszínésznőt még a szezon folyamán viszontláthatjuk pesti színpadon.

— Befejezésül?!

— Maróthy Szánthó Erzsébet énekesnő nagysikerű hangversenyt tartott. A talentumos művész nő Bécsben kezdte tanulmányait és már mint nővendék fellépett a Volksoperben.

Déliab h iradó:

1. A Budapesti Orvosok Kamara Zeneegyesületének házi hangversenye nagy sikerrel zajlott le az orvosegyesület Semmelweis termében. 2. Reuss Henrik herceg: „Kultúra és színház a mai Németországban” címmel rendkívül érdekes előadást tartott az Akadémia üléstermében. 3. A Vigyszínház nyugdíjintézete javára nagysikerű kabaréelőadást rendezett.

A Szent Imre collegium nagysikerű báljáról (Schäffer felvétele)

Tündérlaki lányok

Sok-sok évvel ezelőtt aktuális színdarab volt a „Tündérlaki lányok” és főként ennek köszönhette nagy sikerét; legalább is mindenki azt hitte. Az idő gyorsan elmúlt, új írók, új sikerek, új problémák kerültek felszínre, egy új generáció nőtt fel, aki csak éppen annyit tudott a „Tündérlaki lányok”-ról, hogy Heltai Jenő egyik nagyszerű vígjátéka volt a háború előtt. Éppen ezért mi nem tudunk összehasonlítást tenni az akkori idők és a mai kor problémái között, csak meglepetéssel állapítjuk meg, hogy ezek a „Tündérlaki lányok” nem öregedtek, frissebbek mint valaha és éppen olyan szívhez szóló minden szavuk, mint lehetett akkoriban. Heltai Jenő ebben a színdarabjában már akkor megrajzolta azt a színésznőtípust, aki végeredményben csupa szív és becsületesség és nem furdik pezsgőben.

Boriska csak azért lesz a báró szeretője, mert ezzel családján segíthet, de a család és a rokonok kíméletlenül kihasználják áldozatkészségét. Ez egymagában véve nem volna meglepő, mert ami a rokonokat illeti... különben hagyjuk ezt. A „Tündérlaki lányok” sokak jóleső örömeire hibátlanul bemutatja az ideális rokontípust. Az egyik lány tanárnői kinevezését csak úgy tudja megkapni, ha a kérvényt Boriska adja át, a másik lány hozományát Boriska takarékkönyve képezi és végül a legkisebb lány, aki nővéreben felismerte a nagylelkűséget és jót akar tenni, akaratán kívül elhódítja Boriskától azt az embert, akit szeretett. A család, a rokonok boldogok, mert Boriska megmarad a báró szeretőjének.

Heltai Jenő vígjátékára — bármilyen hihetetlenül hangzik annyi év után — nem lehet mást mondani, minthogy üde, friss, bájos. Az egész vígjáték elejétől végig

Heltai Jenő az íróasztalánál

(Press felv.)

mély és emberi, de ugyanakkor könnyed és nagyon mulatságos.

Góth Sándor rendezte sok ötlettel és gördülékenyen, határozott, biztos kézzel választotta ki a szereplőket. Mihályfi Béla a báró szerepében előkelő, könnyed és szimpatikus. Nagyszerű Vizváry Mariska. Sennyei Vera játszotta Boriskát és ezzel a szereppel ez a fiatal művésznő a legelső helyre került. Méltán feltűnést keltett nemcsak művészete, de remek megjelenése, gyönyörű ruhái is. Az előadás legüdébb, legbájosabb színfoltja kétségtelenül Turay Ida, akinek minden szavát, mozdulatát megérdemelt, nyiltszíni taps követi. De nagyon tetszett Kis Manyi, Szaplonczay Éva, a mulatságos Bilicsi, az ügyes és tehetséges Víznyó Béla, aki azonban nem egészen helyesen értelmezett filmszínészbajuszban alakította a költőt. Kedves Kovács Terus, Boross és Fónay Márta. Upor Tibor díszletei ízlésesek.

T. S.

Képek az Andrássy úti Színházban színre kerülő Heltai Jenő: „Tündérlaki lányok” című színdarabjából.

1. Billesi, Vízváry Mariska,
2. Mihályfi, Turay Ida,
3. Kis Manyi, Turay Ida, Szaploneczay Éva, Sennyei Vera. (Solthy—Wellesz felv.)

lv.)
és

gör-
asz-
báró
kus.
Vera
ez a
Mél-
de
Az
két-
avát,
taps
szap-
gyes
nem
mész-
ováts
libor
T. S.

AD

Leltári vásár

★ Irta: Bodor Pál

EGY FÉRJ NAPLÓJÁBÓL

FEBRUÁR 14.

Ma este, amikor hazajöttem a hivatalból, nőm izgatottan nekemrontott:

— Aladár, megkezdődött mindenhol a leltári vásár. Hihetetlen, milyen olcsón lehet most vásárolni. A Szepesiné például vett 30 darab kötött nadrágot kis gyári hibával a Dömping-dívatházban, darabját 1 pengő 28-ért. Tudod mibe kerül máskor? Legkevesebb 2 pengő 50-be és még gyári hiba sincs benne. Azonnal adj ide 60 pengőt, holnap én is sorbaálok.

Véletlenül ép volt nálam 60 pengő, odaadtam neki, hadd legyen meg az öröme.

FEBRUÁR 15.

Nagy örömmel üságotla este:

— Három óra hosszat kellett sorbaállnom, míg beengedtek, de megérte. A kötött nadrágokon kívül vettem két tucat guszta fürdőtrikót és 25 pár prima kecskeször szizoknit is, potom pénzért. A Porgeszné meséli, hogy 10 pár komótcipőt vett a Mamusz-cipőházban, találd ki, mennyiért? Darabját 1 pengő 45-ért vette, Aladár, máskor legalább 2 pengő 80-ba kerül. Rögtön adj ide 40 pengőt, holnap én is veszek.

Véletlenül volt nálam, félretettem adóra, egye fene, odaadtam neki, vegyen magának komótcipőt.

FEBRUÁR 16.

Nőm ma este örömrivalgással fogadott:

— Annyian álltak a Mamusz-cipőház előtt, hogy időnként le kellett húzni a redőnyt. Négy gombot letéptek a télikabátomról, de megérte. Képzeld, Aladár, a komótcipőkön kívül vettem 20 pár guszta házipapucsot is, röhögni fogsz, párját 90 fillérért. Krepuskáné meséli, hogy 12 szeneslapátot vett az Ibrikedényházban, darabját 25 fillérért, nevetséges olcsó, ha-hha-hha, máskor minimum 50-be kerül. Hallom, már alig van belőle, azonnal adj ide 30 pengőt, holnap oda-megyek.

Pont annyi volt nálam véletlenül, félretettem gáz- és villanyzámlára, egye fene, vegyen magának szeneslapátot, tényleg csuda olcsó.

FEBRUÁR 17.

Nőm hangja ma este reszketett az örömtől:

— Aladár, két rendőr állt az Edényház előtt, olyan életveszélyes volt a tolongás. A télikabátomat összetépték és letaposták a cipőmet, de nem bántam meg. Ugyanis a szeneslapátokon kívül vettem 15 paradicsomgyalut és 20 tűzálló mosdólavórt is, nem fogod elhinni, Aladár: összesen 24 pengőért. De ez még semmi. A Pinkafőné 300 gombot vett a Gimbelem-gombházban, egy röhej, Aladár, darabját 8 fillérért. Rögtön adj ide 25 pengőt.

— Minek neked 300 gomb? — kérdeztem tőle most már kissé dühösen.

— Gomb mindig kell — felelte. — ezen a héten is letéptek rólam legalább ötven darabot.

És aznap kaptam a télikabátoméért 25 pengőt a zaciban, odaadtam neki, vegyen magának gombot.

FEBRUÁR 18.

Nőm már a lépesőházban várt, arca ragyogott a boldogságtól:

— Aladár, voltam délelőtt a Gimbelem-gombházban, örület, mi volt ott. Öt rendőr tartotta fenn a rendet, egy vevőnek kinyomták a szemét. De érdemes volt, mert a gombokon kívül vettem húsz pitykésdolmányra való pitykét és tíz huszáratillára való paszományt is, meg fogsz fulladni a röhögéstől. Aladár, potom 31 pengőért, 6 pengővel adós maradtam. Az uccán találkoztam Rapaportnéval, ő meg vett a...

Nem vártam ige, míg nőm befejezi a mondatot, hanem a szavába vágtam:

— Fiam, a Hajrá-sportházban 6 pengő egy evezőlapát és 4 pengő 20 egy vízipólólabda. Menj oda holnap reggel, vegyél néhány tucaatot.

Átadtam neki 200 pengőt, véletlenül volt nálam, ép aznap sikkasztottam. És most izgatottan várom az eredményt, mert hallom, hogy a Hajrá-sportházban olyan tolongás van, hogy tegnap is nyolc vevőt vittek el a mentők.

Ha az a jó Isten megsegít, talán az én feleségemet is agyonnyomják!

Kihallgatáson három királynőnél

Bemutatjuk Rácz Sárít, Dési Évát és Várnay Edithet, az idei szezon legünnepeltebb bálkirálynőit, akik mindhárman komoly, dolgozó nők

A báli szezonnak és annak résztvevőinek is megvannak az úgynevezett rangfokozatai, melyeket a báli siker szerint osztályoz a közvélemény. Minden kisleány vágya, hogy legalább egyszer bálkirálynő legyen, melynek emlékeire sok esztendő elmúltán is kellemesen gondol vissza. Alábbi beszámolómban bemutatjuk olvasóinknak az idei szezon bálkirálynőit, akik egyébként a budapesti élitársaságok kedvencei.

Nézzük meg tehát, hogyan élnek ők, amikor nem a báltermek fénye világítja meg őket. Hogyan élnek, hogyan gondolkodnak ezek a leányok és mi a hivatásuk.

*

RÁCZ SÁRI

Az elit bálok egyik legünnepeltebb résztvevője bájos kis angolszabású ruhában fogad szüleinek lánchídeceai lakásán. Nincs benne semmi a sikerhez szokott egyéniségek elbizakodott modorából. Kedves, szellemesen finom lény. Minden szót megfontolva felel, mikor hivatásáról és magánéletéről beszél.

— Persze, hogy örülök a báli sikernek! Természetesen. Azonban, ha szabad őszintének lennem, nagyobb esemény volt számomra az, amikor 10 hónappal ezelőtt állásba kerültem a fővároshoz. A közoktatásügyi ügyosztályon dolgozom, 8-tól 2-ig. Délután nyelvtanulás, zongora, barátnök... Néha mozi, két hétben egyszer színház. Ebben a beosztásban csak a báli hetekben van eltérés, amikor rengeteg ezzel járó elfoglaltság okoz gondot.

— Mint komoly, dolgozó nőnek mi a véleménye a nők szociális helyzetéről?

— Furesán fog hangzani a válasz. Annak ellenére, hogy dolgozom, a nő életcélját a családban látom. Persze, sosem árt, ha komoly hivatás van a kezében, még akkor is, ha erre gazdaságilag nem is lenne rászorulva. A nőnek még ma is a legideálisabb állás, ha férjhez megy.

Érdekes hallgatni Sárka komoly fejtegetéseit. Hirtelen magam előtt látom, amint két ruhakölteményében a bálterem parkettjén — látszólag gondtalanul, — keringőzik.

— Melyik szerepében érzi jobban magát?

— Úgy-e, a bálozás is más? Az a három, négy nagy bál, amelyre eljárak, azért mindig újat nyújt. A férfiakkal jó. Nekik ebben is nagy előnyük van. Ugyanis azonnal és akkor táncolnak, akivel akarnak, míg úgy-e, mi. És az a legborzasztóbb, hogy rendszerint akkor nem kéri le sokáig az

Rácz Sári

(Tóth Margit felv.)

embert, amikor jó volna. Mondja, nem lehetne ezt megreformálni?

Mosolyogva mondja az utolsó szavakat, Rácz Sárka. Megjött az angol tanárnője és a bálkirálynő átmege a másik szobába, hogy még tökéletesebbé tegye magát az angol nyelvtudásban...

DÉSI ÉVA

is az idej farsang egyik bálkirálynője volt. A legérdekesebb és legegyszerűbb az, hogy Éva, a sajátmaga által tervezett és elkészített ruhákban táncolta végig a báliszezónt.

A kihallgatás a Báthory uccai lakásuk szalójában történik. Jelen van még édesapja, Dési Géza is.

— Kicsit túlzás az — mondja mosolyogva Éva, — hogy valakit mingyárt bálkirálynőnek kiáltanak ki, különösen akkor, amikor a bálkirálynő nappal komolyan dolgozik, szabászatot, este pedig, ha egy kis időhöz jut, szorgalmasan tanul franciául. Különben is a nagy bálakat nem szeretem. A házbál sokkal kedvesebb, nem kell nagy toalett és nincs benne valahogy a tömegbálók üressége...

Dési Éva
(Székely Aladár felv.)

DÉCIBÁB

— Valamit a magánéletéről?

— Szekeres Margitnál érettségiztem. —
(— Jelesen! — teszi hozzá a papa) — azután egy évig bölcsészetre jártam. A művészettörténet érdekelt. Jelesen kollokváltam. Később nyelveket tanultam, majd szabászatot. Egy félévet Cambridge-ben is jártam egyetemre... Ez az időszak volt talán életemnek legszebb periódusa...

Az angol s a magyar férfi között van jellembeli különbség?

— A nagyobb szellemi tudás, azt hiszem, magyar férfiben található meg. Viszont az angol az udvarlásban több tiszteletadó. Hűvösebb természet és több fenséget lát a nőben... Azért általánosítani nem lehet. Lehet, hogy nekem, mint idegennek előnyösebb színben akartak feltűnni. Azután a magyar fiatal emberek sokkal komolyabbak. Ott künn például az egyetemek tanrendjének 80 százalékat a sport tölti ki. Szeretem a sportot én is... meg a nyarat, Higyje meg, sokkal szebb, mint a tél, akár a báliszezónnal is...

Telefón cseng. Évát kéri a telefonhoz. A „királynő” közli, hogy el kell mennie, Emőd Tamásné hívja (akinek, mint szabásznő dolgozik), egy toalett megbeszélése miatt...

fiatal kor
ez az els
volt. Tize
sen. Egyé
zött a sp
külföldö
totta meg

Feltűnő
lány, Vár
gyan nyi
kérdések
ki belőle
hogy, am
ezért val

Fűkra
nagyon s
rői a leá

— Há
férfiakat.

akiket ne
idősebbel

A leány
tály —

kal fogl
helyzete
(teszi h

— Iñk

ismertet
napi pro

— Kil

körül te

gramom

szoktam

ket gya

eredetib

ban Al

field-et

nagyon

Öröm

bálról,

szél, a

nincs, m

tét a m

Elmon

csak a

színész

közül p

vágyán

kat uta

Nem

lékezn

báli sík

az „udv

aki gy
fel az
gozó r
Akadén

Sárka
megjel
zik, s
egyedü

DÉ

VÁRNAY EDITHNEK

fiatal kora ellenére (mindössze 20 éves), nem ez az első báli szezonja, amikor bákirálynő volt. Tizenöt éves kora óta bálozik rendszeresen. Egyébként ő képviseli a „királynők” között a sportladyt. Négy héttel ezelőtt még külföldön sielt és a farsang kedvéért szakította meg ottartózkodását.

Feltűnően csinos, mindig mosolygóarcú lány, Várnay Edith. Érdekes az a mód, ahogyan nyilatkozik. Első pillanatban, amikor a kérdésekre felel, az őszinte, nyílt válasz tör ki belőle. Azután kedvesen visszavonja, nehogy, amint ő mondja — „megharagudjon ezért valaki.”

Fiúkra terelődik a beszélgetés, Edithke nagyon szellemesen és találóan fejezi ki erről a lányok véleményét.

— Háromféle osztályba lehet sorozni a férfiakat. A legfiatalabbak, úgy 26 évesig, akiket nem lehet komolyan venni. Azután az idősebbek, akiket nem tudunk komolyan venni. A lányoknak legjobban megfelelő korosztály — 26—34 évesig — inkább asszonyokkal foglalkozik. Körülbelül ez a lányok helyzete... Dehát beszéljünk csak a bálról (teszi hozzá diplomatikusan).

— Inkább a magánéletét szeretnénk megismertetni a nyilvánossággal. Mondja el egy napi programját.

— Kilenckor kelek, délelőtt a háztartás körül felügyelek. Délután — ha nincs programom a szabónő — rendszerint olvasni szoktam és barátainkkal a külföldi nyelveket gyakoroljuk. Négy nyelven beszélek és eredetiben olvasom kedvenc íróimat. Legjobban Aldous Huxley-t és Katherine Mansfield-et szeretem... A magyarok közül?... nagyon sok jó van (remek diplomata).

Öröm hallgatni Edithke komoly szavait. A bálról, mint egy kedves szórakozásról beszél, amelynek semmi nagyobb jelentősége nincs, minthogy kellemessé tegyen néhány estét a munka és a tanulás hétköznapijai között.

Elmondja még, hogy gyakran jár színházba, csak a komoly dolgokat szereti. Kedvenc színésze Muráti és Páger. A filmszínészek közül pedig Róbert Taylor. Élete legnagyobb vágyának tekinti, hogy egyszer nagyon sokat utazhasson...

*

Nem lenne teljes a beszámoló, ha nem emlékeznénk meg azokról a lányokról, akik báli sikereikkel a három „királynő” mellett az „udvarhölgyi” címet vívták ki.

SIPOS LIVIA

aki gyönyörű fekete estélyi ruhájában tűnt fel az egyik nagy bálon. Lilike szintén dolgozó nő. Tavaly végezte a Kereskedelmi Akadémiát és most hivatalba jár.

RÁCZ LEA.

Sárka húga, aki nővérel minden bálon megjelenik. Négy nyelven beszél, zongorázik, sokat sportol. A lányok között talán egyedül ő képviseli a „magánzónót”.

Várnay Edith
(Paganini felv., Milanó)

DUKESZ EDITH.

ez a bájos kisleány majd minden bálon szerepel a nyitópárok között. Edith is Kereskedelmi Akadémiát végzett.

A krónikás tehát meglátogatta a megszólaltatta az 1937. évnék bákirálynőt és báli udvarhölgyeit. Nem véletlen az, hogy majd mindannyian komoly, dolgozó nők, akiknek a báli élet nem jelent többet egyszerű szórakozásnál és többre értékelik a munka légkörét a báltermek parfümös hangulatánál...

Sugár Andor.

A LOVAG ÚR

Irta:
Megyery
Sári

Juci pályafutása ott kezdődött, ahol a fényképészséggel ismerkedett meg — a fűszeresnél. Addig semmi sem történt vele: ahol lakott, a bérkaszánya élete — mint a sok beleprésett lakásé, — olyan egyforma. Ez a segéd művészember volt. A gazdája műhelye ugyan nem belvárosi műterem, a kirakatából azonban nemcsak merev ünneplőbe bújt háztartási tündérek, derék polgárok, marcona katonák, vízfejű csecsemők, riadt arák, terebélyes családanyák bámultak az uccára, de itt készültek a „Kulisszák Világa” illusztrációi is... ez a kirakat a népszerűség, a híresség kapuja volt.

Ez a fényképészség fedezte fel benne a tizenhét esztendejét, tökéletesen karcos alakját, párdue járását, igéző tekintetét, rejtelmes mosolyát, mindent-mindent, ami a művészi pályára predestinál.

Juci itt kezdte a karrierjét. A „Házias művész” újdonságban az előtérben nagy igyekezettel tejszínhabot verő híresség mögött fehér bóbitával ott szerénykedett Juci, alig lehetett ráismerni. Ezen a képen még nem volt szabad domborítania, de a következőn, „A boxoló primadonnák”-on már erre is volt némi csekély joga. A „Reggeltől-estig”-ben jutott első önálló szerepéhez, pizsamás karcos alakja körül történt minden, az „Autón a nagyvilágba” címűn már a hűtőn ült, a „Fehér les a foga” plakáton a Juci fogcsora vakított, a „Beszél a láb” húsz bokája közül az övé volt a legformásabb, csak az ő alakja volt a „Strandidill”-ben kifogástalan... ahány kép, annyi siker...

Juci klisé-primadonna lett. A hír s a fényképészségét olthatatlan szerelme legyőzött minden akadályt és amikor vére csaták után a „Kulisszák Világa” szerkesztője mégis csak belement abba, hogy a karácsonyi szám első mellő címlapján Juci legyen a „békeangyal” életnagyságban és színesen, akkor betelt a dicsőség és Juci beérkezett.

Most már szerény se volt. A képek alá odakövetelte a nevét: Tükör Juci színésznő... és hálás se volt — ez csak természetes, — halálosan unta a fényképészségét, aki nem méltó hozzá, aki csak a kerékkötője... Juci önállósította magát és szemtelenül beállított a belvárosi atelier híres mesteréhez, kinek avatott keze alatt csakhamar belekerült annyi sok külföldi magazinba. És csakhamar beleunt abba is, hogy a drága ruhák, bundák, autók, minden csak kölesönpompa, alighogy felvillant a magnézium vakító fénye, máris le kell vetni mindent, visszavinni, visszaadni és a régi, kopott vacakokban alázatosan dőcögni a villamoson annak, aki olyan biztosan és annyi eleganciával tud ülni a volán mellett. A szerencse szertelen, nem tartja be a sorrendet. Ruhája

még nem akadt Jucinak, de feltűnő, elegáns magánautója — az igen. A „lovag úr” sofőrjét küldte a szerencse, ott lakott a Juciékkel egy folyosón, a jó szomszédság, néhány hízelkedő szó és a képeken annyiszor gyakorolt igéző mosoly megtették a hatásukat és Juci a híres és megbámult Packardból lépett ki imitt-amott... az emberek összesűgtak: — a lovag úr új szerelme... — arra persze senki sem gondolt, hogy a szőke szépség csak amolyan „feketejuvar.”

Odahaza is már türelmetlenkedtek. Micsoda foglalkozás, amivel még fizetség sem jár... megette a fene azt a dicsőséget, amelyikért még csak egy pár cipőt sem adnak... bezzeg, a kisebbik lány — pedig csak masamód — minden szombaton pénzt hoz a házhoz.

És Juci elhatározta, hogy most már „igazi színésznő” lesz. A karfelvételi próbán nagy sikere volt. Divatos ruhája, a fényképek dús gazdagsága dehogyis árulták el a titkot, hogy ez mind csak olyan kölesönholmi és a karmester nem győzte az áradozást:

— Ügylátszik, maga nemcsak szép, de jó módú is, ami nem kevésbé fontos ezen a pályán. Mi csak olyan statisztákat válogatunk össze, akik maguk gondoskodnak a ruháikról. látom magánál, ez nem kérdés, a legközelebbi újdonságunkban maga fogja alakítani az egyik külföldi hölgyet, két-három valódi bunda, pazar estélyi ruhák, divatos toalették, sikkés pizsamák, belépők, de persze, nem valami házivarrónó összetakolta rongyok, csupa olyan elsőrendű holmik, ami méltó a mi színházunkhoz. No, mit bámul rám olyan ijedten? Végeztünk. Ne féljen, fiam, itt nem kell fizetni a szerepért, mi rendes színház vagyunk, mi becsületesen fizetjük a tagjainkat, maga is megkapja minden este a két pengőjét...

— Megvan a szerződés? — faggatták otthon.

— Persze, hogy meg van — intette le őket Juci gögösen, csak arról, ami legjobban marcangolta, a ruhákról nem szólt egy szót sem.

Szezón kezdete volt. A divatszalonok szinte ontották a sok új modellt a fotografáló masina elé és Juci az egyiket, a legszebbet magán felejtette, hogy ezzel az eggyel megszeresse a többi. „Két-három bunda, néhány pazar estélyi ruha és toalett”, ez zsongott a fülében, mikor ebéd után „külön udvari sofőrjével” Madame Carolin híres divatszalonja elé vitette magát. Egész kis csödület támadt az autó körül, ahogy Juci kilépett belőle s a félemeleten, az ablak mögött Madame Carolin a vezérkara élén boldogan dörzsölgette a kezét és mély sóhaja csak egyetlen szót nem tudott elnyomni: Végre!

Ahogy keresztül sietett a kirakatos kapu alján, ahogy szinte felrohant a néhány lépcső-

fokon, ahogy a csengő felé nyúlt az ujsa, érezte, hogy eláll a szívverése. Vissza akart fordulni, de már késő volt. Az ajtó fel pattant és legbájosabb mosolyával — mögötte jóformán az egész szalón — Madame Carolin állt előtte.

— Őrnepem, ez a mai nap — suttogta, — a legnagyobb kitüntetés, ami valaha érhetett. Ó, én ösmerem a lovag úr kényes ízlését, egyedülálló ez is, mint a mesés gazdagsága, mint a különö zárkózottsága, mint ez az egész páratlanul ritka ember, ez az igazi kincs, akire vigyázni kell, akit kezelni kell tudni, drága művész és ne vegye to lakodásnak — hiszen maga még olyan fiatal, — ha tanácsadónak ajánlkozom, én a tapasztalt asszony, aki önzetlen, aki becsületes és aki igazán csak az ilyen aranyos gyerekek sorsával törődik...

Juci csillaga felhőtlenül ragyogott. Szállt a pletyka, apró históriák szövődtek, mindenki tudott valami intimítást. Volt, aki kéz a kézben látta őket kis budai uccákban bolyongani, olyan is, aki megleste, amikor naponta csak úgy gyalogosan meglátogatta... türelmetlen rémhírtérjesztők már az összeveszésükről is suttogtak, a kétkedők a szakítást is bejósolták és az optimisták már azt a napot is kítűzték, amelyen — ó, szent romantika! — a lovag úr oltárhoz vezeti Jucit. Még akkor sem lehetett volna jobban meg Jucinak mindene, ha igaz lett volna ez a sok pletyka. Talán csak a hitelezői lettek volna kevesebben. Semmije sem volt kifizetve. Nem Juci élt vissza — az előrelátó boltos manapság alaposan informálódik a vevőjéről, — ezt tették mindannyian: a szemfüles ékszerész, az óvatos építész, a gyanakvó bankár, az alázatos suszter, a mézes-mázos kalaposnő. És mennél inkább gyarapodtak, Juci annál magabazárkóztabbá vált: nem járt sehova, előadás után hazasi etett... Várta otthon a féltékeny lovag... és Juci hű volt a barátjához, amilyen hű csak egy hazugsághoz tud lenni az ember.

— Magánügy! — ismételte gonokul a boltos kinézésű idegen a lovag palotájának titkári szobájában. — Személyesen a kegyelmes úrral kell beszélnem.

— Jól tettem, hogy beengedtem — örvendezett azután. Az ismeretlen már több mint egy órája volt benn a gazdájánál. Mikor mosolyogva és megelégedetten távozott, megszólalt a csengő. A titkár benyitott. A lovag — aki mindig meg szokta őrizni a nyugalmát, most feldultan, izgatottan állt a szoba közepén.

— Hallotta már maga valaha a Tükör Juci nevet? — förmedt a titkárra.

DÉCIBAB

— Hogy hallottam-e — dadogta a titkár. — ...A nagy művész? ... A kegyelmes úr barát...

— Igen! Az! A barátnőm! Csak mondja ki bátran! — És alig tudta háborgó dühét elfojtani. — Hátha a barátnőm, akkor ez magánügy! Érti?! Magánügy! És ma estére szerezze meg nekem a Muzsa-színház bal kettes páholyát és nem fogadok senkit, nem vagyok itthon senkinek, senkit se akarok látni... még magát sem!

— Már megint felizgatta ez a bestia! — dohogott szobájában a titkár, — és ravaszul még tőlem kérde, hogy ki is az a Juci, mintha az egész város nem tudná még nálánál is jobban.

Ezen az estén a Muzsa-színházban senkit sem érdekelt az előadás, mindenki csak a bal kettes páholyt figyelte, melyben a lovag úr, ime, nyilvánosan bevallja, hogy néki semmi titkolnivalója nincs. És amíg magában azt találgatta, hogy a színpadon megjelenő szépek közül melyik is az ő Jucija, a moraj és a zúgó taps megadta neki a választ s a lovag úr már nem haragudott, mint délelőtt... megfogta a lány szépsége, mulattatta ez az egész komédia és mert szerette azokat az embereket, akik merészek és ötletesek, akik minden helyzetet a saját előnyükre tudnak fordítani és akik minden keresztülgázolva mégis csak eljutnak oda, ahova akarnak — örömmel bocsátott meg Jucinak.

— Remek kölyök! — mormogta elégedetten, — megérdemli, hogy foglalkozzam vele. Ez sem drágább multság, mint az öregedő bécsi énekesnő.

*

— Biztos, hogy szakítanak — mondotta másnap a beavatott a benfentesnek, — tegnap este nyilvánosan vacsoráztak együtt a Ritzenben.

— Akkor holtbiztos — felelte a másik.

ABBAZIA

Dr Horváth szanatórium és pensio

Rendkívül mérsékelt pensio-
árak. Kitűnő konyha. Diéták.
Gyönyörű terrasz a tenger-
partra. Felvilágosítás:

Budapest, Britannia szálló d. e.

11-3-ig. — Telefón: 1-206-46

REJTÉLY AZ ASSZONY

Irta : RODA RODA

Nem tudom, ki találta ki a kifejezést az asszonyi természet rejtélyes voltáról — valószínűleg egy francia. Sardou mindenesetre ebből élt; Ibsen fénykorában közzájón forgott.

Aztán Weininger meglebbentette a fátvölt; és jött Freud és széttépte a fátvölt. Azóta megszűnt ez a szólás-mód.

Az asszony rejtély bizonyára; de ha egyedül maradunk vele, elárulja a megfejtést.

Engem egyszer nagyon megragadott ez a kifejezés és nem tudtam soh'se többé szabadulni tőle — egy ifjúsági élmény következtében. Az úgy volt:

Tizennégy éves koromban, régen, mielőtt még valamit is tudtam volna az asszonyokról, Dóráért rajongtam. Abban az időben ötven évvel ezelőtt, tizenkét éves volt. Ma harmincöt, gyártulajdonos és Dollynak hívják.

Tehát Dóráért rajongtam; a jámborért; a szelidért; kimondhatatlanul forrón.

Egyszer házukban találkoztam vele, későn alkonyatkor. Egyedül volt — a szobában. A lámpa égett.

Kabátban léptem be, kalapomat illedelmesen kezemben tartottam, a kinti hidegtől még meggémberedett tagokkal; az ajtónál megálltam — zavaromban, hogy találkoztam vele — és dadogtam:

— Jó estét. — Egészen halkán. Más semmit.

Csak egy pillanat telt el — Dóra különösen emelkedett fel. — Különösen mosolygott, — szeme szikrázott. Elém jött és a kezeckéjét nyújtotta kézszorításra — ó, dehog; kézcsoakra, — nekem; — ő, a tizenkét éves.

Nem fogtam fel mingyárt szándékát — türelmetlenül szólalt meg:

— Nos?

Erre megtettem, amit kívánt. És ő — mialatt különös mosolya erősbödött.

— Csókolj meg!

Ezt még egyik sem kívánta tőlem; nem értettem hozzá.

Hir
torság
szobá
Meg
tem e

fényt
Ott f
Meg
De
kacag
végér

Év
Év
eme
felett
Ki m

Az
ha e
gasz
előtt
pasz
a nő
az o

DÉ

**Őrizd meg
fogaid épségét
egész életedre!**

Sokan igen korán veszítik el fogaikat, mert ápolásukkal nem törődnek. Aránylag kevesen tesznek csak valamit a veszedelmes fogkő ellen, mely a fogakat fokozatosan lazítja, sőt elvesztésüket is okozza. Erős és egészséges fogakat biztosít:

KALODONT

**fogkő
ellen**

Hirtelen cserben hagyta volna a bátorsága? Eltűnt a másik, a sötét szobába.

Megembereltem magam, utána siettem és...

— Nem itt — visított. És a lámpafénytől ragyogó szobába erőszakolt. Ott felém nyújtotta az ajkát.

Meg akartam...

De ő kacagott... majd szétvetette a kacagás — és csók nélkül elillant, végérvényesen.

Évekig nem találkoztam vele.

Évről-évre, napról-napra tűnődtem eme a nővel való első találkozásom felett. Mi volt ez tulajdonképpen...? Ki magyarázza meg nekem?

Aztán hallottam: „A nő rejtély.” S ha ez nem is volt magyarázat, de vigasz volt számomra; megvilágosodott előttem, hogy nem csupán én, a tapasztalatlan, betűzöm tapasztalatlanul a nő viselkedését — hogy a felnőttek, az okosak, sőt a legnagyobbak, a köl-

tők és filozófusok osztoznak sorsomban.

Csókot akart — de csak világításnál. Vajjon miért?

Tegnap megkérdeztem őt, Dollyt a gyártulajdonosnót.

Először nem emlékezett semmire.

Aztán nevetett — olyan hangosan, mint akkor, csak ma nem hajladozott... — nevetett és mesélni kezdett:

— Igen, az első csók...? Maga volt az...? Már nem emlékszem pontosan, azt hittem, az unokafivére volt. Es hogy miért történt úgy? Barátnóm, Marga, azt mondta nekem: — Figyeld meg, ha férfi csókol, mindig behúnyja a szemét. Ezt akartam látni — ezért volt szükségem világosságra.

Igazán — tegnap, mikor ezzel előállott, — dühömben szétpukkadtam. Azt akarja látni, becsukom-e a szemem?

S emiatt az ostoba liba miatt törtem éveig a fejemet.

Fordította: Roda Edith

"ÖSZINTE BIRÁLAT

Irta : NAGY LAJOS

Az író elbeszélést írt, mely aztán meg is jelent egy folyóiratban. Egy fogságba jutott emberről szólt a történet, akinek, mikor őrei nem vigyáztak rá elég éberen, sikerült a fogságból megszöknie. A szökés után napokon át tartó izgalmas menekülés következett, sivatagon, majd egy erdős rengetegen keresztül. Útjában a hős szörnyű szenvedéseket viselt el, rettegett a vadállatoktól és az üldözőktől, lábait feltörte az éles kő, testét megsebezte a tövis, a menetelésben elfáradt s mivel táplálékhoz nem jutott, gyötrelmesen éhezett.

De az eset szempontjából, amelyet el akarok mondani, sőt magában a novellában is, nem a fogság, a szökés és az éhezéssel terhes menekülés volt a fontos, hanem a végső megszabadulás, az a történet, amikor a hős az ötödik vagy hatodik napon eljutott egy kunyhóba, ott barátságosan fogadták, leültették s mingyárt enniavalóval kínálták meg, még pedig egy köcsög friss tejjel s egy nagy karéj kenyérral. Ez a részlet, már mint ahogy az elgyötört ember végre megpihent, ahogy meglátta, megízlelte s azután inni kezdte a tejet, ahogy harapta, vágta s nyelte a kenyeret — ez volt az elbeszélés csúcspontja. Ezt a részt, már mint a tejivásról s kenyérevésről szólót, valósággal habzsolni lehetett, különösen a megfelelő előkészítés, a hosszú éhezésnek élethű ábrázolása után.

Sajnos, ezt a tejivást és kenyérevést nem ismertethetem tüzetesen, mert szó szerint kellene a szövegre emlékezni, minden változtatás gyengítene az eredetinek erején. Valahogy, szinte körmönfont művészettel, a látás, a szaglás, az ízlelés, mindenféle lehetséges érzékelés és az értelmi gondolkodás számára történtek itt pompás közlések az evésről. Hogy zöldmáz volt a köcsög, a tapintása hús az érintő ujjak számára. A köcsög belseje sárgásbarna, de ebből csak egy kis karika látszott, mert mint parányi tengerszem a völgyben, terült el a köcsögben a tej, a fehér tej, ott, ahol a köcsögöt éri, halványkék széllel. Az első korty mint a megváltás, szinte mennyei harsona kísér-

hetné. Azután a tej íze, lágyan suroló simulása az ajakhoz, nyelvhez, fnyhez, torokhoz, a tej kortyonként ömlik, most, mintha megtöltené az egész szomjas testet, mintha fürdő vagy kenet lenne még a végtagoknak, még az ujjaknak is. Egyszerre oltott szomjat és éhséget, reményt keltett, erőt adott, új színnel öntötte el a világot. És a kenyér! Ahogy omlott és tapadt s ahogy bizsergette a szájpadiás nyákhártyáját.

És még sokféle, kár lenne többet mondani, talán ennyiért is kár, mert én beszélek a saját szavaimmal, homályos emlékezés alapján, az eredeti szöveg részletesebb s mégis egyszerűbb, semmi szószátyárkodás benne, csupa eleven életre keltés, pompás.

Mondtam is az írónak, hogy kitűnő elbeszélést írt, műve mindenkinek, akit csak tudok, igen tetszik, engem valósággal elragadott.

— No és önnek, Barnabás úr, hogy tetszett? — kérdezte az író, szokásától eltérőleg, a velünk ülő harmadikat, mivel az mélyen hallgatott.

Barnabás urat egy kis zavar öntötte el. És ez elég is lett volna, már egy szót sem kellett volna felelnie. De Barnabás úr úgy vélte, hogy ha már kérdezték, illik nyilatkoznia:

— Há-át nekem is tetszett. Tetszett, de-e-e...

— Azaz nem tetszett. Rendben van, nincs semmi baj.

Barnabás úr azonban, ha már ennyit mondott, meg is akarta indokolni a véleményét:

— Tudja, író úr, a novella jól indul, sőt a folytatása is jó, de, megbocsát, a vége, mintha a vége...

— Szóval a vége rossz.

Barnabás úr elpirult, arca vonaglani kezdett. Szólni akart, de csak nyögő hang tört fel belőle. Azután hallgatni akart, de mégis beszédre szánta el magát. Közelebb hajolt az írónak és halkán, csaknem hang nélkül sóhajtott:

— Uram! Van önnek arról fogalma, hogy hogyan utálok én a tejet!

Nagyvilág

*Divat
Férfiaság
Szépség*

(Yva felv.)

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

Női kézimunka a divat szolgálatában

Irta: SASS IRÉN

Minden öltözködni szerető és tudó nő tudja, hogy a női divatban „a leves gyakran többbe kerül, mint a hús”, illetve a díszítés drágább, mint maga a ruha. Különösen az utóbbi években van ez így, mikor a toalettet kiegészítő apróságok, az úgynevezett „asszeszoárok” gyakran jóval több költséget okoznak és beszerzésük sokkal több gondba kerül, mint maga a tulajdonképpeni ruha.

Az idei tavaszi divat szerencsére hoz néhány olyan dolgot is, amit ügyes és szorgalmas nő házilag is igen könnyen és ami a fő, okésón elkészíthet. A tavaszi divat megint kedvez a női kézimunkának és a kézimunkázó nőnek.

Kezdve mingyárt a kis sportszerű sapkákon és hozzávaló kesztyűkön és sálakon; olcsón és könnyen kiegészítheti minden nő a tavaszi kosztümjét, vagy köpenyét divatos holmikkal. Nagyon divatosak lesznek ugyanis tavasszal az élénk színű gyapjúfonalból horgolt, vagy kötött, kis ballilasapkák, melyeket killtollal, vagy grogren szalaggal lehet díszíteni. Ezekhez a horgolt, vagy kötött sapkákhöz ugyancsak horgolt, vagy kötött, azonos színből készült sálakat fognak viselni. Hogy pedig a horgolt kesztyű most már évek óta téli és nyári szezonban egyaránt divat, azt nem is kell felfedezni.

De ezeken a sportszerű dolgokon kívül nagyobb ruhákban is nagyon sok segiténivelőt talál a kézimunkázó nő. A hímzés ugyanis az idén is továbbra divatban marad.

Párizsban a tavaszra favorizálják a kis bolerókat, melyeket mi inkább kis lélekmelegítőknak nevezhetnénk. Ezek a kis bolerók ujj nélkül, vagy könyökig érő ujjal készülnek és alapanyaguk leginkább a gyapjuszövet. A sima gyapjuszövetet aztán vége végig dúsan díszítik kézi hímzéssel. A párizsi modellek különböző perzsa, hindu és kínai hímzésmotívumokkal készülnek, mi azonban nagyon szép magyaros hímzéssel készíthetjük őket. Az alapanyagot jobb, ha sötét szövetből választjuk és erre alkalmazzuk a nagyon élénk gyapjúfonalakkal összeválogatott, színes laposhímzés mintát. De ugyancsak nagyon szép kis mellényt tudunk csinálni, ha fehér posztót varrunk ki egyszínű kék, vagy vörös írásos mintával. Mindkét minta hatásos és legalább is annyira művészi, mint a Párizsban bemutatott perzsa, hindu és kínai hímzésminták.

A bolerókat készíthetjük elől egészen el-

Még az estélyi ruhákon is gyönyörű rajzú hímzéseket láttunk

Kézzel hímzett tavaszi kisestélyi ruha

kerekítve és nyitva, de lehet az előrészt egyenesen is szabni s ez esetben — Párizsban leginkább így csinálják, — elől a kis bolerót láncsal fűzik össze.

A délutáni és esti ruhákban is sok hímzés lesz az idén. A délutáni ruhákban, különösen

Wéber mester mondja:

— Igen, asszonyom, én is ott voltam az Újságíróbálon és el voltam ragadtatva attól az eleganciától és jóízűtől, amit a mi hölgyeink ott mutattak. A háziasszonyok előkelő tömege, a jelenlévő társaságbeli és művésznő hölgyek megjelenése mind olyan képet mutatott, hogy nem kellett volna szégyelmünk, ha akárhány külföldi divatdama is lett volna jelen.

— De hiszen sok külföldi hölgy is volt jelen. Körülnézhetett. Sőt, volt ott egy osztrák származású, világjáró dáma is, aki...

— Pardon, asszonyom, hogy közbevágozok.

— Miért? Talán nincs vele megelégedve?

— Arcáról és ruhájáról nem vagyok hivott véleményt mondani. De ami a frizuráját illeti! Asszonyom, jegyezze meg magának, hogy jóból a sok megárt. A hölgy haja igen jóáryalatú, de feltűnő, világosszöke volt. És ehhez a feltűnő hajárnyalathoz a hölgy fodrásza még ráadásul túlszűfolt, feltűnő vonalú frizurát is kreált. Ettől a fej túlhangsúlyozott lett. Nem szabad egy fejet agyondíszíteni, ha a haj színe már magában is feltűnő. Így az egész hatás riktó lesz. Elegáns és előkelő frizurában, vagy a haj árnyalatának, vagy a frizura vonalának kell mértéket tartani. A kettő együtt sok. Azonfelül hibáztatom a hölgy fodrászát, aki, ha már a hajszint kreálta, nem figyelmeztette a hölgyet arra, hogy hajszínéhez túlmárkás a szemöldökének színe és íve is. Száz szónak is egy a vége, nem kellett a mi hölgyeinknek a külföldi szépség előtt szégyenkezniök. Csak ezt akartam mondani. Csókolom a kezét.

ott, ahol a ruha blázzrészre tejjel készül, a tejjel lehet kézzel hímzéssel díszíteni, míg az estélyi ruhákban az egész ruhát.

Már egyszer megemlékeztem róla, hogy az angol koronázási ünnepekre Párizsban rendelt nagymodellek közül több olyan csipkemodell is készül majd, melyen a csipke beszövítt mintáját kézzel utánahímzték. Ha ilyesmit csináltatni akar az ember, akkor persze szinte megfizethetetlen ára van egy ilyen csipkeruhának, de az olyan nő, akinek ideje és ügyessége van, hogy a ruháját sajátkezűleg hímzeze ki, csaknem bagatell összegért jut vagyontérő toaletthez. Mert ezek a kézzel utánahímzett csipkeanyagok még akkor is értékesek maradnak, ha már a ruha kimegy a divatból. Terítőket, dívánpárnákat ugyanis mindig lehet a finoman hímzett csipkeanyagokból készíteni.

Nem tudom, annakidején leírtam-e az ilyen kézzel utánahímzett csipkeruhának fazónját.

Pesten még nemlétezett magassarkú cipők

(sarokmagasság 12 cm.)

Különleges fazónokban kizárólag

SPHINX-nél

(Telefón: 13—76—59) Király uca 73 szám

Formás akar lenni?

FRIED JOLÁN

-nál kell a

FUZOT venni!

VI, Király uca 92. sz.

De most újból leírok egyet. Fekete alapon sötét árvaszka- és világos orgonalila virágokkal hímzett, egészen testhezsimuló csipkeruha, mely sötétlila selyemmel van alábélelve, az őv pedig sötét és világoslila bársonyszalagból van összeállítva. A ruha egészen egyenes szabású, alul, térdtől lefelé bővülő. Ennél a ruhánál ugyanis nem a szabáson van a hangsúly, mert a kelme maga olyan pazar, hogy már magábanvéve is hatásos.

De nemcsak csipkét díszítenek hímzéssel, hanem túllt is. A tavaszi és nyári estélyi ruhák majd igen favorizálják a túllanyagot. Ez az anyag ugyanis olyan könnyed, olyan lenge és nyáriás, hogy még egyetlen szezonban sem sikerült semmi újabb kelmének kiszorítania. Nagyon szépek lesznek a sötét túllanyagban elszórt színes virágsokrokkal hímzett stíluhák. Izeltől ezekből a tavaszi estélyi ruhákból láhattunk egy-kettőt a farsangvégi elitbálokon is. Egy sötétzöld túllruhát láttunk elszórt ibolyacsokorhímzéssel díszítve, minden ibolyacsokorba a hímzés közé néhány gyöngyházzsínű zsettfliiter volt varrva. Ibolyaszínű bársonyöv és sál egészítette ki a nagyon hatásos és szép tavaszi toalettet.

A női ruhákon kívül a bébi és bakfis ruhák, mint minden évben, úgy idén is nagyon sok teret adnak majd a kézi hímzésnek. A hébiruhákon kívül idén tavasszal a bébi-kabátok is hímzettek lesznek. Különösen a színes rozsaszínű, világoskék flanelből készült, kis, teillel szabott csüngő kabátok teille és előrésze lesz erősen hímözve s ahol a sapkát is a kabát anyagából készítik, ott természetesen a sapka is.

Összegezve a dolgot: a tavaszi ruhák díszítése megint nem lesz olcsó, de annyival könnyebben megközelíthető, hogy a kézimunkázni szerető nők olcsóbban és könnyebben juthatnak hozzá. S ha arról van szó, hogy olcsó pénzen divatos és elegáns legyen, akkor azt hiszem, minden nő szívesen szeret kézimunkázni.

GÉVA kozmetikai intézet

(GARAI ÉVA)

IV, Irányi-u. 21-23, 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. **Telefón: 18-98-02**
Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben.

Végleges hajszáletávolítás villannyal. Arevlb-rúciólók. Száraz, zsíros, ráncos bőr megszépítése. Arcpakkolások.

Különlegessége a: Géva Pigment szeplőkrém! (ára 4 pengő)
Olcsó árak, bérletrendszer! — Tanítványok kiképzése!

A MI HIREINK

Hogy végérvényesen vége a szezonnak, azt nemcsak abból tudhatjuk, hogy itt van a bőjt, hanem abból is, hogy megindult a nagy invázió dél felé. Hiába minden valuta és egyéb nehézség, a fővárosi társaság előkelőjei már útban vannak, vagy éppen készülődnek a Riviera felé. Ügylátszik, minden siránkozás dacára, még mindig van pénz Budapesten. Ámbár — tekintve, hogy idén feltűnően sokan vették útjukat Monte-Carlo felé — a rossznyelvek azt suttojják, sokan éppen a rivierai utazáson akarják megkeresni azt a pénzt, ami a rivierai utazáshoz kell.

*

Nagyon kevés idén a bőjti multság. Szórványosak a házbálok, a nagy jour prelongeék, a nagy cocktailpartik és nagy vacsorák. Tavaly hosszabb volt a farsang és mégis zsufolt volt a bőjti szezon, idén a farsang is rövid volt és a bőjt is — bőjtös. Vajon, mi az oka?!

*

De nemcsak a bőjti multságok, hanem a farsangi eljegyzések mérége is elég szegényes. Nagyon kevés jegygyűrű fogyott a farsang alatt. Igaz viszont, hogy karácsony és újév között szokatlanul sok esküvő és eljegyzés volt, de ezeket a hímenhíreket már régen várta a társaság és bekövetkezésük már a mult év óta esedékes volt. Az idei farsang egyetlen komoly eljegyzési híre: a volt országgyűlési képviselő nagyon szép, bálkirálynő-lányának eljegyzése egy nagyiparos fiával. Hír szerint az eljegyzés nyilvánossághozása napok kérdése.

*

Az elütőszínű sarokkal készült harisnyák nagyon hamar elég népszerűek lettek Budapesten is. Most ennek a harisnyadivatnak hívei örömmel vehetik tudomásul, hogy Párizs egy lépéssel tovább ment a divatújtás terén. A sarkakat nemcsak elütő színben fogják ezentúl csinálni, hanem a harisnya díszítése is idekerül: azzár, nyíl, hímzés minta, sőt monogram alakjában. Biztos, hogy ezt is hamarosan népszerűsíteni fogják Pesten is.

AZ ÜSTDOB SZIMFÓNIAJA

Haydn papát a legenda szerint az ihlette meg híres Üstdobszimfóniája megírására, hogy Londonban tartózkodván gyakran vette észre, hogy a vacsora után, késő este megtartott hangversenyek előkelő közönsége bizony el-elbőbiskol előadás közben. — Ezeket megtréfálok — mondotta állítólag a mester, — írok nekik egy olyan szimfóniát, amitől még a legálomszuszékabb lady is felriad. — Így keletkezett hát az üstdobokkal alaposan „zajossá” tett szimfónia.

Valószínű, hogy ennek a történetnek nincsen semmi alapja, inkább hisszük, hogy valami kiváló timpanista ihlette meg.

Nálunk is él egy régi, patinás üstdobos-nemzedék, mely évtizedek óta e hangszer legkiválóbb művészeivel ajándékozta meg a magyar zeneéletet: a Roubál-család. A nagyapa, apa és unoka üstdobosok, de a család néhány tagja, bár szintén többnyire az ősi családi hangszerrel kezdte, hűtlen lett hozzá és más zenei ágakban ért el kitűnő eredményeket. Így Rubányi Vilmos, az Operaház ifjú karnagya, aki előbb egy „beugrással” ugrott ki, midőn nemrégiben a „Csárdajelenetek” megbetegedett karnagyától vette át bemutató előtt az előadás vezetését, majd „Carmen”-nel aratott nagy sikert, s most „Sybill”-el nem kevésbé.

A nagyapa, Roubál Vencel még a régi Nemzeti Színházban játszott, mint hírneves üstdobos, Erkel Sándor és Ferenc keze alatt.

Fia, Rezső örökölte apja tehetségét — és állását az Operaházban, melynek 32 évig volt tagja, s kiváló timpanistája. Most nyugdíjban van ugyan, de mint a Zeneakadémia tanára és a Hangversenyzenekar tagja rendkívül frissességgel dolgozik, s szerencsére — művészete nem vonult nyugdíjba. A professzor úr szerényen, de erélyesen hártja el magát a nyilvánosságot. Pedig rendkívül sok élménye lehet hosszú művészpályáján. Néhanat elvei fentartásával mégis felidéz.

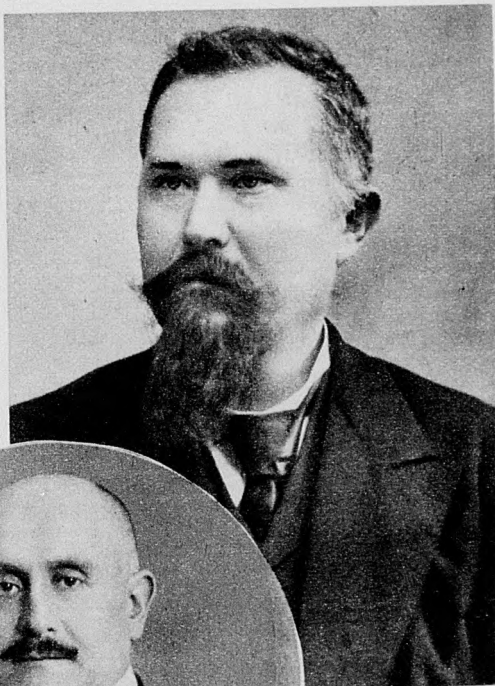
— Alig 14 éves kislány voltam, mikor Mahler Gusztáv, az Operaház retteget szigorúságú direktorkarnagya egy nehéz Wagner-operát vezényelt. Engem odaállítottak a színpalak mögé, valami jelentéktelen üstdobszólammal. Igen hosszú szünetek voltak s én bizony el-tévesztettem a belépést. Mahler magánkívül volt, s csak akkor nyugodott meg, mikor szepelve előbújtam s meglátta, hogy egy kislány áll előtte. Persze, ezzel egy időre befellegzett „művészi” működésemmek.

Végigéltem az Operaház első fénykorát, Biancival, Vasquezzal, Környeivel, Burián-nal. Utóbbi köztudomású, mennyire szerette

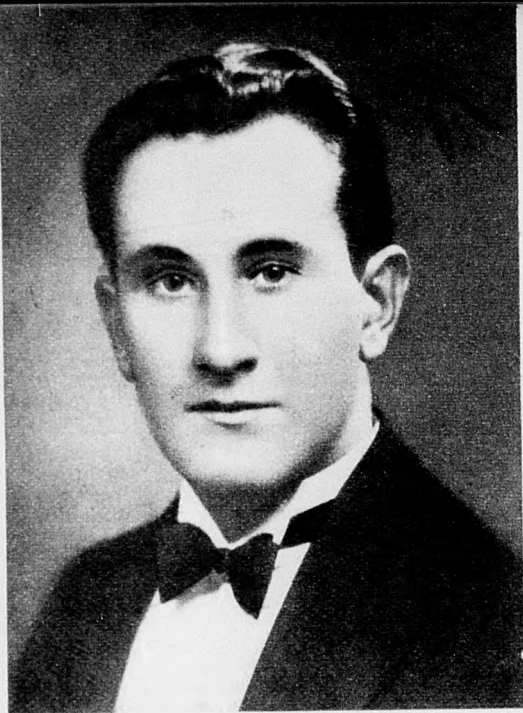

Roubál Vilmos
(Vajda M. Pál
felv.)

Roubál Rezső
(Vajda M. Pál
felv.)

Roubál Vencel
(Kalmár felv.)

Ij. Roubál Rezső
(Vajda műterem)

az italt. Szentanúja voltam, amint egyszer próba után magaköré gyűjtötte a zenekar néhány tagját és bevitte őket a szemközti kocsnába. 48 krigli tünt el öblös torkukban rövid idő alatt.

De szentanúja voltam kevésbé vidám jeleneteknek is, így mikor Odry Lehel, a kiváló énekes előadás közben összekülönbözött olasz kollégájával és alig ment össze a függöny, utóbbi rárontott Odryra s csak kicsibe mulott, hogy nagy botrány nem lett belőle. De láttam két jeles művésznőt is egymás hajába esni, nevüket nem árulom el, még most sem.

Összes gyermekeim jó muzikusok, magam mint brácsás kezdtem, de puzónt is fújok, fivérem, Vilmos, az Operaház karigazgatója, nagyobbik lányom, Margit, az operai kórusban működik, a kicsiből azt mondják kitűnő zongorista lesz. Antal fiam nagybögös. Az én hangszeremet Rezső fiam, az Operaház első üstdobosa vette át, míg Vilmos fiam mint karmester néz szép jövő elé az Operaházban.

A harmadik nemzedéknek tehát már csak egy tagja műveli a családi hangszert, igaz viszont, hogy kiváló művészettel.

A családi krónikás szerepét Rubányi Vilmos karnagy írta, holott ő a legelfoglaltabb mindannyiok között. A Postászenekar vezetőkaragnya, rádióhangversenyükre is készül és „Carmen”-t vezényli.

— Miért nem édesapjuknál tanultak? — kérdelem.

— Bizony, nagyon szigorú volt a zenében édesapám, s mint jó ütőhangszeresnek, gyorsan eljárt a keze. Pedig én is timpanistának készültem, de mivel gyermekkorunkban nem

akartunk otthon nagy zajt csapni, mindannyian — székeken doboltunk, úgy gyakoroltunk. Én aztán tanultam a Nemzeti Zenedében hegedűt, orgonát, zongorát, zeneszerzést, majd a Városi Színházban brácsáztam, aztán előbb itt, végül az Operaházban korrepetitor lettem, s már 11 évvel ezelőtt, a „Mályvácska királykisasszony”-t, később a „Mosoly országát”-t és „Jancsi és Juliská”-t vezényeltem. De tulajdonképpen most „fedeztek fel” újra s remélem, nem felejtenek el, mint annak idején.

Legkedvesebb jelenete életemnek az volt, mikor először vezényeltem, akkor is beugrottam, s édesapám még az Operaház zenekarában játszott. Egész nap el volt foglalva, csak utolsó percben érkezett, s nem tudott semmit sem róla, hogy fia vezényli az előadást. Mikor megjelentem a zenekarban, el akart kergetni, s azt hitte, csak tréfából öltöztem frakkba és lépek fel a karmesteri emelvényre. Rémülten akart elkergetni onnan, s alig lehetett megnyugtanni, hogy nem valami rossz tréfáról van szó.

Rubányi Vilmos karmester a zongoránál
(Vajda M. Pál felv.)

— „Sybill” után egy kínai tárgyú magyar dalművet, Dévényi „Cseresznyevirág” című operáját fogom bemutatni.

Reméljük, a rokonszenves ijú karmester ezzel is csak növelni fogja sikerei számát s a családi krónikában nem hoz szégyent az ősi üstdobra a karmesteri pálcájával sem.

Pataki László

any-
orol-
edé-
zést,
szint
etfor
eska
or-
nyel-
fel-
mint

volt,
ngrot-
kárá-
lálva,
udott
elő-
n, el
ól öli-
esteri
rgetni
hogy

magyar
című

mester
amát s
az ősi

László

BAB

GÉPIRÓK, VIGYÁZAT!

ITT A GÉPIRÁS GRAFOLÓGIÁJA

A kézírásból való jellemkutatás, a grafológia, ma már annyira elismert tudomány, hogy komoly, nagy vállalatok csak akkor vesznek fel valakit, ha kéziratát előbb megvizsgáltatták grafológussal. Viszont a kézírás egyre jobban kiveszöbben kezd lenni, hiszen az írógép terjedése lassan kiszorítja a kézzel való írást. Éppen ezért a grafológus tudósok számoltak a technika fejlődésével és terjedésével és megpróbálták kikutatni, hogy az egyébként oly mechanikusnak látszó gépirás nem árul-e el egyet-mást a gépiró jelleméből?

Minden íróeszköz, ceruza, toll, ecset, sok mindent elárul közvetlenül annak a természetéről, akinek a kezében van, de az is igaz, hogy aki tudja ezt és tisztában van a grafológia elemi megállapításaival, esetleg elhagyja az áruló jeleket, megváltoztatja írását és ezzel bonyolultabbá teszi az írásából való következtetéseket. Éppen ezért akadnak gépirásgrafológusok, akik azon a véleményen vannak, hogy a gyors írógépelés közben nem igen lehet gondolkodni, vigyázni ilyesmire s ezért a gépirás sokkal ösztönösebben rögzíti meg a jellemvonásokat.

A gépirásgrafológia eszközei természetesen mások, mint a közönséges írásgrafológiáé. Az írógép betűi mindig egyformák, tehát más természetű jeleket kell megfigyelni a gépirásnál, mint a kézírásnál. Az áruló jelek legfontosabb csoportja az állandóan ismétlődő, megszokottá vált íráshibák. Egy-egy íráshiba természetesen nem mondhat még semmi bizonyosat, de minden gépirónak vannak gyakran előforduló hibái, amiket észrevesz, amikről maga is jól tud, de mégis gyakran elköveti őket.

A modern gépirásgrafológia a lélektani elemzéssel karöltve megvizsgálta ezeket a megszokott hibákat és mint azt egy most megjelent alapos német munkában megtaláljuk, amely könyv valószínűleg alapvető lesz ezen a téren, tehát érdemes megismerkedni a megállapításaival. A főbbeket itt adjuk sorban, utánuk a jelentésüket.

Sokan vannak kik feltűnően meg szoktak felejkezni írásjelekről vesszőkről pontról

Könnyelműség, hanyagság, megbízhatatlanság a kötelességteljesítésben.

*

Betűfelszerelés szvaakban.

Rendellenes képzettársítás, esetleg kényszerneurozís.

*

Rendszeres felcserélése egyes betűknek, például b helyett v, m helyett n.

Önkritika hiánya, ragaszkodás előítéletekhez.

*

Rendszertelen elcserélése egyes betűknek, azaz egyszer jó, egyszer rossz betű használata.

Ingatag jellem, hisztériára hajlamos.

*

Gyskrsn való félreötés szemszét billentyűkre.

Rendtelenség, nem törődés a részletdolgokkal. Ugyanezt jelenti, ha a nagybetűk magasabbra esnek a váltó elégtelen lenyomása miatt.

*

Rövidítések indokolatlan használata, pd és helyett &.

Indiszkrét természet, hibás térbeclő képesség.

*

Szóközökhánya.

Szórakozottság, fogalomzavar.

*

Túlzott szóközök használata, felesleges üres hely például vessző , pont előtt .

Túlzott óvatosság, elmélyedés.

*

DÉCIBAB

Egymásra ütött betűk a túlgyors írás miatt, aminek következtében a szavak rövidebbek lesznek.

Ingerlékenység, kapkodó természet.

Btűk gyakori kihagyása.

Rossz emlékezőtehetség, felületesség.

Javítás céljából átütött betűk.

Lelkiismeret, de nem nagy rendszeret.

Aki a megszokott hibáit kijavíthatatlanul hagyja, az önbizalmat, ösztönösséget árul el egyrészt, de másrészt közömbösséget és tudatlanságot is. Túlgyakori hibák rossz fényt vetnek a megbízhatóságra is.

A billentyűhasználat módja is sokat elárul:

1. **Feltűnően gyöngye** ütés, amikor a papír hátlapján már alig látszanak meg a betűk nyomai, melankólikus természetet, határozatlanságot árul el.

2. **Feltűnően erős ütés**, amikor a betűk csaknem átütik a papírost, erőteljesen érvényesülni akaró, vérmes természetet jelent.

3. **Feltűnően különböző erősségű** billentyűhasználat (feltéve, ha nem a tíz ujjal való írás miatt van), változékony hangulatú, befolyásolható, vérmes természet.

Vannak aztán még egyes jellegzetességek a gépirásban, amikből szintén lehet következtetéseket levonni. Például:

Akinek **píszkosak** a betűi a gépén, mert nem törődik a gép tisztántartásával, az nyilván rendetlen, hanyag természetű. De sokszor erős érzékiségre is lehet belőle következtetni.

Aláhúzások, ritkított írás gyakori használata fontoskodó, könnyen lelkesedő természetet árul el, sőt túlzott esetekben rögeszméket.

A **sorszék** ugyanazt jelentik, mint a kézírásnál. Széles margók igényes, tartózkodó jellemet árulnak el, aki pedig egyáltalán nem

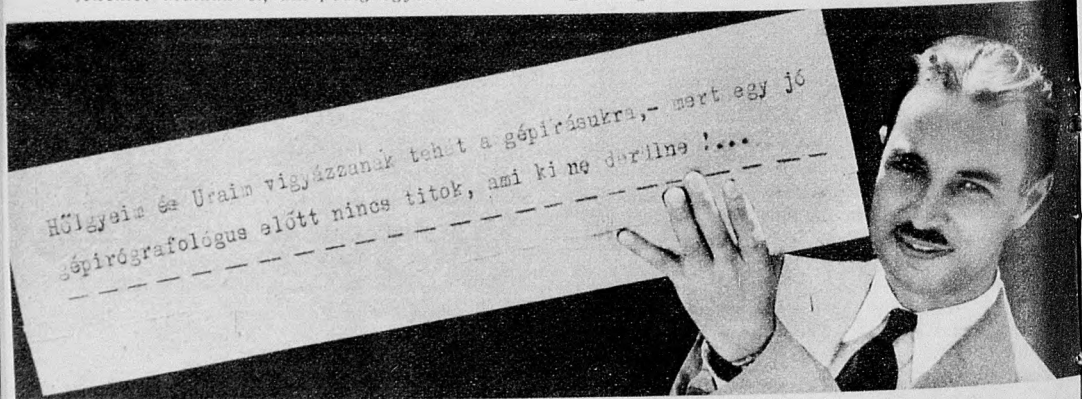
hagy margót, zsugoriságig takarékoságot árul el ezzel.

A **sortávolságok** csak részben jelenthetnek valamit, mert hiszen a gép automatikusan szabja meg a sorokat. Kétségtelen, hogy a takarékoskodó természetűek szeretnek sűrű sorokban írni, sőt például nem használnak betűközt a vessző vagy pont után. Akinek viszont nincs érzéke a gazdaságosság iránt, az nem csak ritka sorokat ír, hanem feltűnően beljebb is kezdi a sorokat a kikezdéseknél.

A gépirásgrafológia tehát elsősorban azokra tesen még csak a kezdete. Az egyes jellegzetességek értelmezése itt is épűgy fejlődik majd tovább, mint a régi grafológiánál a megfigyelések révén. Az eddigi szabályokat a régi grafológia elvei alapján állapították meg, bár még sok tekintetben kérdés lehet az, hogy alkalmazhatjuk-e az írásra vonatkozó megfigyeléseket a gépirásra is?

Meg kell még jegyezni, hogy határozottan különbséget kell tenni a privát gépirás és a hivatásos gépirás között s a fenti grafológizálás elsősorban a **privát gépirókra vonatkozik**, akik a maguk használatára írnak gépen. Komolyan tudó hivatásos gépirók nagyon ritkán csinálnak hibákat és megvan a megszokott és kötelező sablonjuk az írás külalakjára, tehát nem sokat árulhatnak el magukról. Az ő gépirásuk éppolyan személytelen, mint amilyen a hivatásos szépíróké, az pedig nyilvánvaló, hogy egy kalligrafus kikirkalmazott betűiből hiába próbálna jellemre következtetni a grafológus.

A gépirásgrafológia tehát elsősorban azokra vonatkozik, akik a saját használatukra írnak gépen, esetleg nem is tanultak rendszeresen és nem törődnek azzal, hogy kifogástalan legyen az írásuk. Ezért maradhatnak benne az egyéni jellegzetességek. A sajátmaguk által írott leveleket aztán kézzel szokták aláírni s a grafológus ilyen esetekben eddig csak az aláírásból próbálta megalkotni véleményét az írójáról. A gépirásgrafológia ki-fejlesztésével aztán majd a pusztán gépirás alapján is találó jellemzést ad az írójáról a grafológus.

Írja:
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

Dívat és kozmetika

A mai dívat megköveteli a dívattal lépést tartó nőtől, hogy nappal egyszerű, fiatal lány, este pedig nagyvilági dáma legyen. E célból az esti toaletthez felvonultatja a dívat mindazt a rafinériát, ami hívatva van a női szépséget kiemelni és legelőnyösebben keretezni. Csipkék, arannyal átszőtt selymek és vagyont érő prémek ölelik simulóan a karsú és kevésbé karsú sziluetteket, amelyből igézően mosolyog ki ónagsága esti arca. Mert azt talán mondani sem kell, hogy, mint ahogy a ruha nagy metamorfozison megy át reggeltől estig, épúgy viselőjének egész külseje gyökeresen megváltozik. A nappali rövid szoknyát felváltja a földet seprő esetleg uszályos alj, a kis angol kosztümkabát helyébe valami csodálatos anyagköltemény kerül és a lapos-sarkú cipőt pántokból összeállított remekbe készült saru helyettesíti.

A nő hajviselete is megváltozik estére; a laposra dauerolt frizurát hamis loknik díszítik, nem ritka a virág sem a laza fűrtök közé dugva. Az arc megy azonban a legnagyobb változáson keresztül. A nappali viselet ugyanis enyhén festett és finoman púderozott, kikészítetlen arcot követel, ez adja meg a fiatalos, leányos nappali nő jellegét. Este azután annál nagyobb tere van a kikészítésnek minden vonalon. Nagy szerepe jut ilyenkor különböző emeiloknak, szempilla- és szemöldökfestéseknek, amelyet arcgőzölések és frissítő pakkolások előznek meg. A szemhéjakat mostanában színesre festik, a száj- és arcrúzs

este is a haj színéhez illően sötétebb vagy világosabb vörös, természetesen bátrabban adagolva a nappalinnál. A vörös köröm már nem annyira általános, inkább csak színésznők, táncosnők viselik.

Az arc kikészítése és általában a sminkelés mindenkor a nő egyéniségéhez igazodjék. Szerepet játszik ennél a nő kora, foglalkozása, társadalmi viszonyai stb.

Idősebb hölgnél a nappali erőteljesebb sminkelés sohasem izléses és rossz hatást kelt. A dolgozó nő hívatásánál fogva sem kendőzheti magát feltűnően. Itt a szem, haj és bőr színe lesz az, ami a sminkelés karakterét megszabja. A színésznő arcfestése — különösen filmszínésznőnél — speciális szakértelmet igényel. Itt a színpad terjedelme a felvevőgép közelsége, a reflektorok színsugarainak milyensége, valamint a toalettek árnyalatainak harmóniájából alakul ki a megfelelő arcfestés.

Az arc kendőzése mindenkor viselje magán a nő egyéniségének bélyegét. Sohasem legyen az irányadó, hogy ezt mások hogyan és milyen eszközökkel érik el. Ez mindig bizonyos sablont jelent és végeredményben uniformizálja a nőt. A szépítés elve mindig az legyen, hogy kellő önkritikával úgy ápoljuk arcunkat, hogy az a jóízlést ne sértse és legjobban kidomborítsa a bőr természetadta szépségét.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

◆ **BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN**

DÉCIBÁB

33

Alpár Gitta útja Pesttől Londonig

Az egyházi karnagy

Alpár Gitta 1903-ban született Budapesten. Ebben a hónapban tölti be harminc-negyedik életévét. Zenei érzékét atyjától örökölte, aki egyházi karnagy. Már korán észrevették benne a muzsikustehetséget. Fivéréi is tehetséges muzsikuskok.

Hilgermann növendéke

A Zeneakadémián Alpár Gitta Hilgermann Laura növendéke volt. Együtt járt Nagy Margittal. Már növendék korában, mint a jövő nagy reményességéről beszéltek róla.

A siker!

Az akadémia elvégzése után pályája úgyszólván zökkenő nélkül szökött fel a sikerek csúcspontjára. Egyik napról a másikra lett híres magyar művésznő.

Gilda

1924 január 7-én mutatkozott be az Operaházban a „Rigoletto” Gilda-szerepében. A kritika elragadtatással írt róla, a közönség lelkesen ünnepelte.

Az első szerződés

A tehetség azonnali szerződését egészen nyilvánvaló volt. Alpár Gittát Wlassics Gyula báró szerződtette az Operaházhoz.

Az első operett

1924 augusztus 23-án a Király Színházban kezd vendégszerepelni a „Három a kislány” című operett Médi szerepében.

Krizantém

Operaházi sikerei mellett vendégszerepelt a Városi Színházban is. A „Krizantém kisaszony” női főszerepét énekelte.

A búcsú

1926. július 27-én, búcsúfellépését rendezte a Városi Színházban, mert Berlinbe szerződött.

Az első házasság

1925. május 28-án házasságot kötött Stangel Kornél földbirtokossal, akitől később elvált.

Berlin

Először a berlini Staatsoper szerződtette Alpár Gittát, aki akkor már világhírű volt. A legszebb szerepét ott énekelte.

Covent Garden

Berlinből átment Londonba, ahol a Covent Gardenben vendégszerepelt a „season” idején.

Operett

Alpár Gitta, amikor átment Berlinbe, szakított az operai műfajjal és csak nagy operettek főszerepeit játszotta. Ilyen volt a „Dubarry” is, amely életének eddigi legna-

Alpár Gitta és első férje Stangel Kornél
(Diskay felv.)

Alpár Gitta zeneakadémiai növendék korában

DÉCIBÁB

Alpár Gitta és második férje Gustav Fröhlich
(Foto Angeló)

Cochran
Charles B. Cochran, a londoni revükirály Budapesten szerződtette Alpár Gittát a londoni koronázási revü főszerepére.

Manchester
Két hónappal ezelőtt volt a „Home and Beauty” (Otthon és szépség) című koronázási revünek próbabemutatója Manchesterben. A siker igazolta Cochran és Alpár Gittát.

A koronázási revü 1937. február
Adelphi Színház, London. A koronázási revü nagysikerű bemutatója Alpár Gittával. Alpár Gitta végérvényesen beérkezett Londonban.

gyobb sikere volt. Az utolsó operett Berlinben, amelyben játszott, a „Bál a Savoy”-ban.

A második házasság

Négy évvel ezelőtt ment férjhez Fröhlich Gusztávhoz, a világhírű filmszínészhez, akitől szintén elvált.

Julika

Alpár Gittának szemefénye, Julika nevű kislánya, aki Fröhlich-el való házasságából származik. Alpár Julika már Budapesten született.

Budapest

Berlin után Bécs, majd Budapest következett. Itthon is fellépett a „Dubarry”-ban, a Fővárosi Operettszínház színpadán, majd a Városi Színházban eljátszotta a „Szerelmes királynő” címszerepet. Közben filmezett is.

Alpár Gitta mint filmsztár

DÉCIBAB

A MACSKA * Irta: SÁSDI SÁNDOR

Az özvegyasszony a mezőről ballagott hazafelé. Kukoricát volt egyezni. Nem nehéz munka ez. Lassú léptekkel végigjárja a földet és ahol kettőnél több szár nőtt egy kumpon, azt kivágja. Ez a kukorica-egyezés. Könnyű munka. Éppen csak annak nem, aki maga járja a mezőt, akinek még beszélgető-pajtása sem akad. Se gyereke, se ura. Jár magában, bele-belevágja a kapát a száraz földbe és csak a maga sóhajtozását hallja. Ez a magányos sóhaj elkíséri haza is. Ez furakodik be a szoba csöndjébe, amikor éjjel fölébred és hánykolódik az özvegyi ágyon. Egymagában ül az asztalnál is. Nincs, akít kínáljon. Legföljebb a hamuszürke macskának, a Cilinek dobhat falatot a földre. Igaz, megérdemli a Cili. Jó egerésző, nem torkos, nem lopós. A hízelgést meg nagyon érti. Odatörleszkedik a lábszárához, aztán úgy dorombol, mint a téli sporherd...

Most is csak megy magában, szorosra-csukott szájjal. Senki nem akadt reggel óta, akinek csak annyit is mondhatott volna: „Melegöt adott az Isten.” Vagy csak annyit: „Eső kéne.” Nem öröm ilyen egymagában a nap szállását sem várni. Nem öröm, hogy elvégezte az egyezést a Lános-parton. Munkavégeztével magamagának sóhajtott. „Na, hála Isten.” Azzal teröbe kötötte a föld szélébe rakott kukoricaszárát, vállára vette a kapát, aztán lépdelt hazafelé. Nem füstől messziről a kéménye, nincs, aki a kapunyitásra elébe gyűjön. Nincs, aki megkérdezze: elfáradt-e? Csak a baromfi lárma a gang-grádicson és várja az ocsúszakajtót.

Ledobia fejéről a terőt és az ablakdeszkáról, a leborított virágcserep alól, elveszi a konyhakulcsot. Eleséget szór a baromfinak, a kukoricaszárát meg bedobja a hidasba, a malacok elébe. Egyéb dolga nincsen. Igen, valamikor még az ura életében, három darab jószág is állt az istállóban. Fejőstehén, két borjú. Mindig sorban álltak a pincében a tejcsészék. Szombati piacra szapuban vitte fején a nagy darab vajakat, meg mázasbográban a tejfölt. Igen ám, akkor még másképp fordult a világ kereke. Most csak ül a gang-grádicson és az eget nézi, hogy gyün-e eső kelet felől. A vacsora is csak akkor jut eszébe, amikor valahonnan a szomszédból nagynyávogva előkészülődik a Cili. Fut hozzá és dörszölődik meztelen lábszárához. Várja az ételt.

Évés után kiül megint a gangra. Amikor már eleget leste a felhők járását, lefekvéshez készül. Reggel korán kell ébredni, mert a veteményes ágyásokat ellepte a gaz. Már pedig a gyomlálást még harmathullásban jó elvégezni.

... Nem is igen világosodik még az ég-alja, már itt tesz-vesz a kertben. Hajuldozik a paprikaágyások között, amikor ráköszön valaki.

— Jó röggelt Nanica.

A Büki Marci. Harmadik szomszédságban lakik. Olyan a háza, hogy városi uccának is címere lehetne. Igaz, istálló is hozzávaló van. Legalább félgulya jószág számára. Hát még a sok föld! Akkora is van közte, hogy öt Miatyánköt végigmondhat az ember, amíg egy barázdát végighasít benne az eke. Özvegyember a Büki Marci. Két lányát férjhezadta; magában maradt ez is, mint a nyesett fűzfa.

Nem is igen kel föl a guggolásból, úgy fogadja a köszöntést.

— Adjon Isten, Marci.

Közlebb jön a kerítéshez. Az özvegyasszony csak most látja, hogy valamit szorongat a hóna alatt. Macska-e vagy mi a fene? Jobban nézi, hát a Cilit ösmeri meg benne.

— Nem tudod Nanica, kinek a macskája ez? — kérdezi a férfi.

— Tudom, Marci. Merhogy az enyém.

— Tiéd?

— Így higgyed, ahogyan mondom.

Erre az ember átteszi a kerítésen a macskát. Fut az mingyárt az özvegyasszonyhoz. Körülhízelti hangos dorombolással.

— Jó macska ez te, Nanica — így beszél az ember.

— Nem panaszolhatom — mondja az asszony. Jó egerésző, nem torkos, nem lopós...

Az ember közelebb lép.

— Arrú nékóm is löhetne szavam, hogy jó egerésző. A sifonérba a misérejáró nadrágotat kirágtá az egér. Éccakánként még álomra humni sem tudtam a szömömet, úgy lármázott, neszezőtt a szobába. Tennap osztán, hogy az almot dobálom a tehenek alá, meglátom a jászol alatt ezt a macskát. Egér vót a szájába. Na, mondok magamba, beviszöm én ezt a szobába. Nehogy meg-rágya az egér a misérejáró dolmányomat is. Be is vittem. Éccaka meg kétször is arra ébredök, hogy ropogatja az egeret. Kapott is röggel tejet. Teliöntöttem a madarastányért. Azúta el nem marad a lábam nyomátú. Mondok magamba, még azt gonduli a gazdája, el akarom csalni. Inkább fölkap-tam, osztán hoztam erre, hogy megtudakol-jam, kinek a szörzetje.

Az asszony tépdeste a kezébe akadt fűszálat:

— Negyedik esztendeje van nálam. Akkor-rika vót, mint az öklöm, amikor a Dombi Tera odaadta.

— Jó van Nanica, hát csak dógozgass Isten nevébe. Sietök, merd hordom a ganyét a Lucsi-dűlőbe.

... Egy hónap, kettő is elteltt ezután, amikor benyitotta a léckaput a Büki Marci. Csöndes, szép nyári este volt. Az özvegy-asszony ott ült a gang-grádicson és nyujtózta fáradt karját a csillagos ég alatt.

— Nyugszol, Nanica? — kérdezte a Büki Marci.

Az özvegyasszony tekergette a hajuldozásban megszibadt derekát.

— Nyugszok ám, merd hajnal óta nem került ki kezemből a kapa faja.

Az ember piszkálgatta a pipája fedelét.
— Mink meg masinát húzatunk. Mára föl is állítottuk, osztán hónap rákerítünk a sort a búzára. Azér gyüttem...

Az özvegyasszony hangja mérgesen csatant közbe.
— En nem mögyök Marci napszámba senkihöl se...

— Nem is azért gyüttem, Nanica. Nem hívlak én napszámba. Még csak kisegítésbe se, mert tudom, hogy sohase jártál senkihöl. A macskáér gyüttem...

— A Ciliér?
— Azér. Merhogy teli a pallás egrérel. Ráöntözünk hónap a búzát, osztán nem szeretném, ha kárt tönneék benne.

Az özvegyasszony hívására előfutott valahonnan a macska. A Büki Marci felvette és nagy tenyerével simogatni kezdte.

— Asztunnám nines a faluba több ilyen jóegerésző macska.

Az asszony hangjából dicsekvés érződött!

— De meg osztán nem torkos, nem lopós...

Az ember elindult a kapu felé. Egyszerre csak megállt. Míg a macskát simogatja, azt mondja:

— Te is csak árva-magadba vagy, Nanica.
— Megszoktam, Marci. Tizennégy esztendő alatt megszoki a cseléd.

Valamit még mintha mondani akart volna az ember, de lenyelte a szót és elment.

*

Behordták már a kukoricát, elvermelték a krumpelit, őszi mag a földben csirázott, korán esteledett, későn virradt. Az özvegyasszony a konyhában üldögélt. A sporherd mellé húzódtott, melyen a vacsorára való krumpli főtt. Harmadik este várta már a macskát. Elkölészott-e valamerre vagy dohányzacskót készített belőle valaki, az Isten a megmondhatója. De hírmondója se maradt harmadnapja. Nagyon sopánkodta a macskát, mert megszokta, kiváltkép így téltájon, hogy ott doromboljon, muzsikáljon a lábánál. Gondolt arra is: nem ott van-e a Büki Marcinál? Kétszer is elvitte egerészni. Tejjel tartotta. Az állat meg odaszokik, ahol jobban kijár a koszt. Elindult már nem egyszer a Büki Marci szép, sárgára meszelt háza felé, amelyik a városi uccának is cimere lehetne. De visszafordult mindannyiszor. Restelt odamenni. Tudja Isten, hogyan van, de nagyon restelt. Ügylátszik, most már mégis végére akart járni a macska-veszésnek, mert felkötötte az új berliner-kendőt és elindult a Cilit keresni. Legalább megfól a krumpli, amíg visszaér.

Megkopogtatta az ajtót, aztán benyitott. Szép, világos volt a Büki Marci szobájában. Látszik, nem spórolja a petróleumot. A kályha is olyan meleg, hogy ökröt lehetne sütni a parazsán. Az ember meg ott ül mellette és szívja a rövidszárú pipát.

Még be is csukta maga mögött az ajtót, már meglátja a macskát. Tejet iszik a madaras-tányérból.

Nézi, nézi a Cilit, le nem venné a szemét róla, úgy mondja:

— Elgyüttem Marci a macskáér.
Az ember szétsodorintja bajuszát a pipa-csutorával.

— Kétszer is letöttem Nanica a kapud előtt, de mindig visszagyüttem.

Már a berliner alá fogta a Cilit, de az ember marasztotta:

— Nem is ülsz le, Nanica?
— Sporherdön a krumpli. Sietök.

De az ember már tette alá a székét.

— Legalább az álmat ne vidd el.

— Hát akkor csak ippen azért leülök...

Jó meleg volt idebent. Aztán olyan világozás, hogy a vékony tübe is egyszerre beletalálna az ember. A macska dorombolt, a pipából meg szállt a füst. Hej, de régen is volt, amikor megkőhögötte ez a jó, erős hármás-dohány...

Föl nem emelte volna szemét a földről. Csend volt. Csak a kályhában pattogott a száraz fa. Az ember kivette szájából a pipát.

— Hallod-e, Nanica.

— Mondjad Marci...

— Sértés ne essék belüle, te azt mondom én nékőd, ne vidd el a macskát.

Az asszony ijedten húzta össze mellén a kendőt.

— Megszoktam nagyon. Negyedik esztendeje van nálam. Akkorika vót, mint az öklöm, amikor a Dombi Tera odaadta. Magam neveltem föl.

— Hászén nem is úgy gondultam, hogy elmaradj mellüle.

Lehajolt, jódarab tuskót vetett a tűzre, aztán tovább mondta:

— Úgy gondultam, hagy itt a macskát, osztán te is maradj itt vele. Elúnhattad tizennégyesztendeje az özvegyeséget. En harmadik esztendeje vagyok benne, de má igen keserű a magányosság.

Olyan melege lett az özvegyasszonynak, hogy az új berliner szétesett a vállán.

Az ember közelebb húzta hozzá a székét.

— Mi szavad vóna, Nanica?

— Az Marci, hogy nagyon megszoktam má a magányosságot.

Az ember megbántottan ütötte fel fejét.

— Öregölsz éngöm, Nanica?

— Ne gonduld Marci. Régon levetöttem má én is a piros-bagós szoknyát. Nagy-rózsájú kasmér-kendőt se kötök a kontyomra.

— Hát akkor?

Ahogy ránézett az ember, meglátta a nekipirult arcon, hogy csak úgy tessék-lássék van ez a húzódozás. Egyszerre bizonyos lett a dolgában. Fölkelt a székről, végigsodorta vastag bajuszát és egészen közel lépett az asszonyhoz.

— Igazán nem tudná megszokni éngöm?

Az özvegyasszony igen nagyon lesütötte a tekintetét, úgy mondta:

— Megpróbálok, Marci.

Ezalatt a macska felugrott az ágyra. Kiflialakúvá henteredve aludt rajta. A macska már otthon volt.

MIRE A „HULLÓ FALEVÉL“ LEHULLOTT...

Egy romantikus szerelem története [több fejezetben]

1.

Vidéki városokban szerepelt évekig Mester Tibor, egy nagyon jó megjelenésű, tehetséges fiatal színész. Játszott mindenféle szerepet, mint ahogy az vidéken szokás. Ma operettet, holnap drámát és holnapután pedig a legkönnyebb bohózatot. Egy szép napon aztán Rózsahegy Kálmán vendégszerepelt vidéken. Nagyon megtetszett neki a fiatal színész játéka s az ő közbenjárására kapta Mester Tibor első szerződését Pestre a Városi Színházhoz.

2.

Pesti színész lett tehát a vidéki színészből. Nagy ambícióval dolgozott. A Városin kívül fellépett a Magyar Színházban is. Kisebbszerepekben ugyan, de mindenütt jelentős sikerrel. Pár héttel ezelőtt a Városi Színház „Hulló falevél” című operettjében Mester Tibor új szerepet kapott, éspedig egy újságíró szerepét.

3.

Ezzel a szereppel új fejezethez érkezett Mester Tibor élete. Nem ugyan színészi pályáján, hanem a — magánéletében. A darab szerint az újságíró megintervjúvolja a híres zeneszerzőt egy dal születésére vonatkozólag, a zeneszerző pedig elmeséli a történetet.

Mester Tibor és felesége
(Solthy—Wellesz felv.)

Amit a zeneszerző mesél, azt a publikum színpadi képekben látja, ami azt jelentette Mesternek, az újságíró megszemélyesítőjének, hogy az 1/19 órakeresztül kérdésre csak 1/12 órakeresztül kapja meg a teljes választ. Tehát három órán keresztül — amíg a történet folyik — nincsen dolga a színpadon.

4.

Mit csinál egy fiatal színész, ha csak az első és az utolsó képen van dolga, ha tehát ilyen sok szabad idővel rendelkezik?! Színésze válogatja. Van, aki kártyázik ez alatt az idő alatt, olvas, társalog vagy éppen szerepet tanul. Mester nem ezeket csinálta. Mester bement egy közeli vendéglőbe és ott töltötte a szabad idejét.

5.

A vendéglőben jól érezte magát a fiatal színész. El is határozta, hogy ezentúl valahányszor csak a „Hulló falevél”-et adják, mindig ott tölti el az estjét. Persze ezt az elhatározását a színésznek nemcsak a kitünő borjúpörkölt sugalmazta. Hanem egészen más valami. Precízebben: Valaki. Mester már első este megismerkedett a vendéglős rendkívül bájos 17 éves Márta nevű leányával.

6.

A „Hulló falevél”-nek nagy sikere volt. Nagyon sokszor adták. Mesternek tehát sokszor volt alkalmja a vendéglőben vacsorázgatni, elbeszélgetni a kedves leánykával és belenézni azokba a leányszemekbe. A fiatal leánynak is nagyon megtetszett a csinos, jómodorú színész. És ezek után csak érthető, hogy a happy-end nem várathatott magára sokáig. Amire a „Hulló falevél” előadásai befejeződtek, mire már ötvenedszer kérdezte meg Mester Tibor az újságíró Kertész Gábort, a zeneszerzőt, hogy mesélje el a híres dal történetét, megtörtént a fiatalok eljegyzése és...

7.

Túlzás volna azt mondani, hogy a leány hozzátartozói nagyon örültek volna ennek a színpadon kívül készülő happy-endnek. De mivel éppen a színpadi mesékből tudjuk, hogy két szerető szív nem ismer akadályt, az eljegyzést minden szülői ellenzés dacára esküvő követte. És mire a darab előadás-sorozata befejeződött, vagyis mire a hulló falevelek lehullottak, a fiatalok beveztek a házasság remélhetőleg minél boldogabb révébe Halmay Tibor és Fodor Artúr színművészek tanuskodása segédletével...

Ugy-e, hogy szép és romantikus történet?!

Bérczi Barna Jenő.

DÉCIBÁB

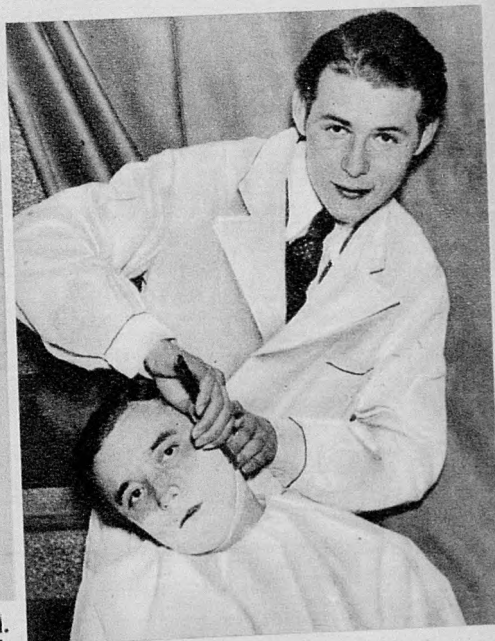
A HÉT

Turmayer Sándor festőművész kiállítását meglátogató leánya, Turay Ida, a kitéző a színművész Turay mellett Kató Kálmán a kiállítás vezetője (Schäffer felv.)

A Színművészeti Akadémia vizsgálódásáról. Csehov: Három nővér című színművének két szerepében sikerrel szerepeltek Kiszely Ilona és Téry Alfréd (Solthy—Wellesz felv.)

A bécsi borbélyversenyen Karl Seidenbrecher világrekorddal győzött

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(febr. 28—márc. 6)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál: Szabó Imre budapesti esperes.

11—12.15: Egyházi népének és szentbeszéd a Jézus Szíve templomból. A szentbeszédet mise után P. Varga László S. J. mondja. Énekek: „Bűnbánóknak menedéke”; „Keresztények sírjaitok”; „Üdvözlégy ó drágalátos nagy szentség”; „A kereszt-fához megyek.” Szentbeszéd után: Himnusz. Orgonál: Faludi Béla.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos.

1. Adam: Ha én király volnék, nyitány; 2. Moszkovszkij: I. szvit, F-dur; 3. Debussy: A lenhajú leány; 4. Sámy Zoltán: A lenyugvó nap sugarai; 5. Volkmann—Buttykay: Három magyar zenevázlat; 6. Wagner: Tannhäuser — bevonulási induló.

1.45: „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.

2.00: Hanglemezek.

1. Rezniesek: Donna Diana, opranyitány (berlini filharmónikusok, vezényel Kleiber); 2. Donizetti: Szerelmi bájital, ária az I. felvonásból (Tito Schipa); 3. Offenbach: Hoffmann meséi — babakerngő (Szabó Lujza); 4. Giordano: Andrea Chenier, ária (Oehmann); 5. Guiraud—Tertis: Melodráma (mélyhegedű; Lionel Tertis); 6. Thomas: Mignon, ária (Géraldine Farrar); 7. Puccini: Manon Lescaut, ária (Gigli); 8. Goldmark: Sába királynője, ária a III. felvonásból (Németh Mária); 9. Rico—Anglada: Szabadság-himnusz (Fléta); 10. Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra (Dohnányi Ernő és a londoni szimfonikus zenekar, vezényel Collingwood).

3.00: „Időszerű gazdasági tanácsadó.” Székács Elemér gazdasági főtanácsos előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata).

3.50: Híres keringők zongoraátirata. Előadja Schwalb Miklós. 1. Schubert—Liszt: Bécsi esték (Soirées de Vienne); 2. Weber—Taussig: Felhívás keringőre; 3. Gounod—Liszt: Faust-keringő; 4. Delibes—Dohnányi: Naila-keringő.

4.30: „A szövetkezetek.” Szilágyi László dr előadása. (Közművelődési előadásorozat. Felolvasás.)

5.00: Pertis Pali és cigányzenekara.

5.55: Zágon István vidám negyed-órája.

6.15: Budapest Székesfőváros Népművelési Bizottságának osztrák hangversenye a Vigadó nagyteremből. Vezényel Rudolf Nilius, a bécsi Zeneművészeti Főiskola tanára.

1. Hans Friebeis: Két dal a „Von Sehnsucht und Liebe” c. dalciklusból; b) Hugo Wolf: Er ist's. Énekl: Eyszen Irén; 2. Schubert: Menüett — Ländler, keringő (Rudolf Nilius zenekari feldolgozása); 3. a) Joseph Rinaldini: Liebeslied im Herbst; b) Joseph Marx: I. Venetianisches Wiegenlied; II. Hat dich die Liebe berührt. Énekl: Eyszen Irén; 4. Strauss János: Bor, dal, asszony, keringő. Az énekkari részt előadja az Elektromos Művek Dalkara, karigazgató Müller Károly.

7.15: „A száműzött kos.” Ráth-Végh István dr előadása.

7.45: Hangjátékelőadás a Studióban. „Keringő és szerelem.” Hangjáték 3 részben Strauss János életéből. Irta: K. Halász Gyula és Kristóf Károly. Rendező: Gyarmathy Sándor.

Személyek: id. Strauss János udvari báli főzeneigazgató — Ferenczy Károly; A fele-

Schwalb Miklós
3.50 (Photomaton)Eyszen Irén
6.15 (M. F. I.)

sége — Mészáros Giza; Johann, a fia — Jávor Pál; Jetty Treffz, a Theater an der Wien primadonnája — Muráti Lili; Alexej Nikolajevics nagyherceg — id. Latabár Arpád; Olga Nikolajevna nagyhercegnő — Balogh Böske; Szmirnov tábornok — Balassa János; Natasa, a leánya — Orosz Vilma; Pavel Ivanovics Purjanov báró, kapitány az irkutzki helyőrségnél — Petheó Attila; Kutjanov kapitány, gárdatiszt — Bodonyi Béla; Jacques Offenbach — Lengyel Vilmos; Girardi — Huszti Róbert; Mici — Buttykay Emmi; Breselmeyer József, a bécsi udvari kancellária írnoke — Lengyel József; Vogl János Nepomuk, a „Morgenzeitung” kritikusa — Fehér Gyula; Wiest, kritikus, Hirsch, zenész, stb. — Palásthy Géza.

Az előadás után kb.

9.35: Hírek, sporteredmények.

10.00: Lakatos Vince és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel. Dalok: Huber: Csendesén, csak csendesén; Vass György: Messze, messze...; Szánt az ökör recece (népdal); Bodrogi: Messze... (Szántó szövege); Eröss Béla: Keresek egy régi uccát; Dóczy: Sötét erdő sűrűjébe; Hajlik a rózsafa (népdal); Nádor József: Selyemhadj; Kalmár Tibor: Ha rossz vagyok hozzád; Piros, piros, piros (népdal); Csínom Jankó (népdal).

11.00: Kertész Miklós jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

3—3.45: Kiss Béla és cigányzenekara. (Viaszlemezfelvétel).

Dr. Ráth-Végh István
(Kossak u. Komáromi felv.)

7.15

DÉCIBÁB

5.20—5.45: „Az élet és a halál határmesgyéjén.” Gebhardt Antal dr előadása.

5.55—6.10: Pertis Pali és cigányzenekara.

6.15—6.40: „Vándorlások Albániában.” Tasnádi-Kubacska András dr előadása.

7.10—7.40: Lalo: Spanyol szimfónia, 21. mű. Előadja Huberman Bronislaw és a bécsi filharmónikus zenekar, vezényel Széll György. (Hang-
lemez.)

7.45—9.10: A rádió szelónzenekara. Vezényel Bertha István.

1. Bizet: Gyermekjátékok, szvit; 2. Zádor Jenő: Karnevál szvit; 3. Millöcker: Koldusdiák, egyveleg; 4. Huszka Jenő: Részletek a „Nemtudomka” c. operettből; 5. Vecsey Ferenc: Valse triste; 6. Liszt: II. rapszódia.

Közben kb.

8.25: Sport- és ügetőversenyeredmények.

9.15—9.30: Hírek.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kiloeikluson

D. u. 3 órakor: Kiss Béla és cigányzenekara. (Viaszlemezfelvétel).

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kiloeikluson

Éjféli 12 órakor: Kiss Béla és cigányzenekara. (Viaszlemezfelvétel).

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 47. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Müller—Szeghő: Induló (2. honvédgyalogezred zenekara, vezényel Szeghő Sándor); 2. Balf: Éjjeli seregszemle (Odeon művészzenekar); 3. Ziehrer: Bécsi polgárok, keringő (Fesca-zenekar); 4. Friml: Szűzek tánca (Fritz Kreisler); 5. Avignon: A platánok alatt, mazurka (Robert-zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Százéves könyv a kísértetekről való tévhit eloszlatására.” (Felolvasás.)

10.45: „Költők és a természet.” Irta: Uzonyi Pál. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Az Egyetemi Énekkarok éneknégyese. Tagjai: Imre Vince dr, Földényi János, Arany Sándor és Balla Károly.

1. Martini: Tristis est anima mea; 2. Kodály: Ave Maria; 3. Liszt: Lelkesedés dala; 4. Kereszty: Erdőkön, mezőkön; 5. Privler: Boldogtalan voltam; 6. Molnár Antal: Vagyon az égen egy csillag; 7. Szabó F.: Népdalok.

12.45: Hírek.

1—2.20: Rendőrzeenekar. Vezényel: Szöllőssy Ferenc.

1. Figedy Sándor: Tavasz nyitány; 2. Fucsik: A tavasz előhírnöke, keringő; 3. Bach Emánuel: A tavasz ébredése, románc; 4. Kálmán Imre: Részletek „A montmartrei ibolya” c. operettből; 5. Blon: Virágsuttogás, keringő-intermezzo; 6. Hervé: Egyveleg a „Nebántsvirág” c. operettből (összeállította Szöllőssy Ferenc); 7. Basque: Japán karnevál.

Közben kb.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélőrája: „A fiatal Széchenyi Angliában.” Gál István előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Heinemann Ede jazz-zenekara játszik.

5.35: Zenés részletek Lily Pons „A primadonna férje” c. filmjéből.

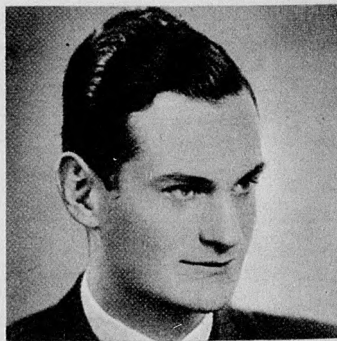
6.00: „Nyersanyaghiány és világpolitika.” Kecő István dr előadása.

6.30: Rácz József és cigányzenekara.

7.30: 1. „A színpad szenzációja.” 2. „A műsor szenzációja.” Moly Tamás elbeszélései.

8.00: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése az Operaházból. Vezényel Dohnányi Ernő dr. Közreműködik Báthy Anna,

Nagy Olivér (Párisi felv.)
7.30-kor Bp. II.-ről.

Basillides Mária, Miklósi Irén, Laurisin Lajos, Rösler Endre, Székely Mihály és a Székesfővárosi Énekkar, karvezető: Karvaly Viktor. 1. Ungar Ernő: Hungária (először); 2. Beethoven: IX. szimfónia.

Szünetben kb.

9.00: Hírek.

Utána kb.

10.15: Időjárásjelentés.

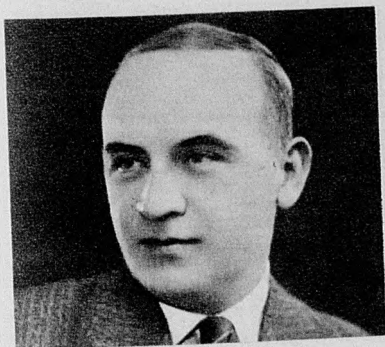
10.20: Hanglemezek:

1. Suppé: Pique Dame, nyitány (bécsi filharmónikusok, vezényel Steger); 2. Schubert—Berthé: Három a kislány, egyveleg (berlini filharmónikusok, vezényel Schleger); 3. Lincke: Luna asszony, egyveleg (Friedel Schuster, Lotte Werkmeister és Erich Pomerski); 4. Egyveleg Lehár műveiből (Rauta Waara, Peter Anders és a berlini filharmónikusok, vezényel Schmidt-Isserstädt); 5. Ira és George Gershwin: Részletek a „Tip-toes” c. operettből (The Revellers); 6. Herbert: Babáék játékszínházban, egyveleg (Victor operettegyüttes, vezényel Shilkret).

11.00: Hírek német nyelven.

11.05: Sárjai Elemér és cigányzene-kara muzsikál.

12.05: Hírek.

Arató Béla
8.10-kor Bp. II.-ről.

(L'Art foto)

BUDAPEST II.

6.30—6.55: Német nyelvoktatás (Szentgyörgyi Ede dr.)

7—7.25: „Az őskori nyelv mai beszédünkben.” Kallós Ede dr előadása.

7.30—7.50: Nagy Olivér mesterharmoniumon játszik. 1. a) Arcadelt: Ave Maria; b) Hassler: Tánccal; 2. a) Corelli: Chaconne és Sarabande; b) Rameau: Gigue; 3. a) Gluck: Ária; b) Esti dal (ismeretlen szerző a 18. századból); c) Bortnianszky: Madrigál.

8.10—8.35: „Ha beszélni tudnék.” Arató Béla elbeszélése.

8.40—8.55: Hírek.

9—10: Hanglemezek.

1. Tagliaferri: A canzone d'e stelle, nápolyi dal (Tito Schipa); 2. De Crescenzo: Quanno a femmena vo, nápolyi dal (Gigli); 3. Chabrier: Bourrée fantasque (zongorán: Jean Doyen); 4. De Curtis: Senza nisciuno, nápolyi dal (Gigli); 5. Sadero: Fa la nana, bambin, velencei bölesődal (Schipa); 6. Dohnányi: f-moll capriccio (Horovitz); 7. Cottrau: Addio a Napoli (Gigli); 8. Vieni sul mar, olasz népdal (Schipa); 9. Chaminate: Pierette (Raie da Costa); 10. Tagliaferri: Mandulinata e Napule (Gigli); 11. Strauss János: Ezerégéj, ária (Miliza Korjus); 12. Achron: Héber dallam (Heifetz); 13. Strauss János: Szerelmi dalok, keringő (Szabó Lujza); 14. Dvorzsák: Humoreszk (Fritz Kreisler); 15. Strauss János: Tavaszi hangok (Erna Sack); 16. Glazunov—Kreisler: Spanyol szerenád (Fritz Kreisler).

Albert Ferenc
(Brunhuber felv.) — 1.30 — Eördögh János
(Foto Laub Juci)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Popy: Sport-induló (katonazenekar, vezényel Woitschach); 2. Steele: The knave of diamonds (Patman); 3. Zimmer: Tavasz a malompataknál (szalónczenekar); 4. Diack: Strip the willow, skót falusi tánc (skót falusi zenekar, vezényel Diack).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A kézimunka mint kereseti forrás.” Irta: Benedek Rózi. (Felolvasás.)

10.45: „Hírek a tavaszi divatbemutatókról. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Csorba Gyula és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Albert Ferenc hegedül. Eördögh János fuvolázik, zongorán kísér Polgár Tibor.

1. Tartini: F-dur szonáta (Albert); 2. Bach: a-moll szonáta (Eördögh); 3. a) Hermann László: Bölcsődal; b) Rajter Lajos: Roman-

tikus rondo; c) Györfvály J. László—Boeska; Imre: Tavaszi ibolyák, keringő; d) Pór Ernő: Humoreszk (Albert); 4. Saint-Lubin—Emil Kross: Ábránd a „Lammermoorj Lucia” egyi: témájára (szólóhegedűre: Albert); 5. a) Moliq: Andante; b) Mouquet: Pán és a pásztorok; c) Chopin: Kromatikus etűd (Eördögh); 6. Paganini—Wilhelmy: Boszorkánytánc (Albert).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: „Asszonyok tanácsadója.” (Arányi Mária előadása.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Szótlan hadibajtársak.” Nyiry László előadása.

5.25: Hanglemezek.

1. Pátia-egyveleg: Hulló falevél, Három sárkány, Szakítani nehéz dolog, A szerelmes királynő, Nizzai virágok, Eső után köpönyeg népszerű számaiból összeállította Polgár Tibor. Előadja Alpár Gitta, Honthy Hanna, Latabár Kálmán, Szabó Miklós és Weygand; Zerkovitz, Szlatinay, Buday, Brodsky, Krasznai zenéje, Kellér, Szilágyi, Mihály, Nóti, Szécsén, Harmath szövege; 2. Percy: Indiai menyegző (Pátia-zenekar); 3. Dékány: Barcelonában (Szécsén szövege, Kabos Gyula); 4. Brown: Mese Tahitiről (Haváji gitár zenekarral); 5. Doelle: Foxtrott a „Boccaccio” c. filmből (Amberg szövege); 6. Buday: Béli éjszakán (Véray szövege, Alpár Gitta és Solyom Janka); 7. Kreuder: Ich vollt, ich wär, ein Huhn, dal a „Házasságra itélem” c. filmből (Beckmann szövege); 8. Poljakin: Madáresicsérgés (hegedűszóló); 9. Bergmann: Dal a „Moszkva—Sanghai” c. filmből (Anita Spada); 10. Filmkeringők: Dunaparti randevú, Havi 200 fix, Mazurka c. filmekből. Előadja: Weygand Tibor, Hajdu, Rozsnyai, Kreuder zenéje, Zagon és Vadnai szövege); 11. Moravetz—Denk: Mein schönes Innsbruck am grünen Inn (Ulrich Berner és „Oberland” zenekar); 12. Stolz: In Wien gibt manch winziges Gassl (Greta Keller); 13. Foxtrott-ritmus: Kislány vigyázz, Havi 200 fix, Juhászlegény, Nem járok én sehová (Sarkadi, Rozsnyai, Pártos, Buday zenéje, Iliczky, Vadnai, Györkönyi szövege; előadja: Weygand Tibor); 14. Willy Kollo: Nachts klingt das Telephon (Anita Spada); 15. Roig: Queremo Mucho, rumbadal; 16. Roberts: Auf der Reeperbahn (Isa Vermehren); 17. Lehár: Kicsikém ne tétovázz (Szedő Miklós dr); 18. Shermann: On the beach at Bali-Bali, foxtrott; 19. Lincke: Berliner Luft, indulódal; 20. Selley: Gyere velem kincsem, gyorsfox (Weygand Tibor).

6.35: „Amerika védelmében.” Takaró Erika előadása.

7.05: Berzsenyi László dr és Villax István dr, két zongorán, magyar nótákat játszanak.

7.35: „A rekedtségről.” Tóvölgyi Elemér dr előadása.

8.10: Operettelőadás közvetítése a Szegedi Városi Színházból. „Ninon szerelme.” Operett három felvonásban. 11 képben. Irta: Szántó Armand. A verseket írta: Szenes Andor. Zenéjét szerezte: Majorossy Aladár. Rendező: Sziklai Jenő. Karagy: Beck Miklós.

Személyek: Ninon, a Revüszínház primadonnája — Ürmössy Magda; Georges Chandel, zeneszerző — Kompóthy Gyula; Dr Miracle pszichiáter — Pálóczy László; De Belmont márkí — Vágó Artúr; Babette, revüszínésznő — Lantos Ica; Charlie, titkár — Veszelý Pál; Bankelnök — Zilahy János; Öltöztető — Szigethy Irén; Szerkesztő — Sághy István; Dupon — Földes Mihály; A Művészközlök tagjai: La Gambier — Zborray Ferenc; Brissard — Madarász László; Jacques — Kerekes Imre; Edmond — Rácz István; Lamond — Stikut János; Irattárosnő — Kápolnay Mária; Első riporter — Szenes Sándor; Második riporter — Garamszegi Károly; Harmadik riporter — Bódy László; Maitre d'Hotel — Kovács Ernő; Első hölgy — Toldi Mária; 2. hölgy — Balla Piri; Öreg lakáj — Várady László.

Az I. felvonás után kb.

9.15: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.45: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

11.15: Öreg cigányprimások zenekara muzsikál: Vezető primások: 36. Rácz Laci, Vörös Misi, Rigó Gábor, Dénes József és Parádi József.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.05—7.35: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

8.10—8.35: „Budától Paksig a török nyomában.” H. Pálffy Ilona dr előadása.

(Párisi felv.)

Nyiry László mondja ma délután 5 órakor elhangzó előadásáról:

— Mai előadásomban megemlékezem a néma hadibajtársainkról: a kutyáról, a lóról és a postagalambról, amelyek a katonának a nagy világháborúban hűséges segítőitársai voltak és nem egyszer mentették meg a hős katonákat a hadifogságtól, illetve a haláltól. A külföld látható emlékekben hódol a szóltan hadibajtársaknak. Erre szintén rátérek előadásomban. Kívánatosnak tartanám, hogy a hagyományok szent tüzeinek ápolása végett e nemes állatok emlékének Magyarország is hódolna.

8.40—10: A rádió szalózenekara.

1. Bossi: Ünnepi induló; 2. Csajkovszkij: Március az „Évszakok”-ból; 3. Liszt: Szerelmi álom; 4. Micheli: Ninna-Nanna, keringő-bölesódal; 5. Stefániai Imre: Magyar népdalátiratok; 6. Armandola: Port Siad kikötőjében, keleti jelenet; 7. Blon: Holdas éj a rheimsbergi tónál; 8. Szirmai Albert: Operettrészletek; 9. Grünfeld: Polka.

10.05—10.20: Hírek, ügétőverseny-eredmények.

10.25—11: Hanglemezek.

1. a) Volkmann: Keringő az F-dur szerenádából; b) Rimszkij—Korzakov: A dongó (chikágói szimfonikus zenekar, vezényel Stock); 2. Bishop: Home, sweet home (Marion Talley); 3. Dvorzák—Kreisler: Dalok, melyekre anyám tanított (Fritz Kreisler); 4. Capolongo: Suonno e fantasia, nápolyi dal (Titta Ruffo); 5. De Falla—Kreisler: Rövid élet, spanyol tánc (Kreisler); 6. Bianchini: Redentor in Iamegia, velencei dal (Toti dal Monte); 7. Elgar: Éji dal (Royal Albert Hall zenekara, vezényel Elgar); 8. La calle myor de Jaca, jota (Fleta); 9. Albeniz: Pepita Jimenez, intermezzo (madridi szimfonikus zenekar, vetényel Arbos).

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Parot: Sid Ibrahim, afrikai vadászok indulója (francia gárdazenekar, vezényel Foret); 2. Strauss János: Ezeregyjé, közzene (berlini filharmónikusok, vezényel Reuss); 3. Strobl: Levezőlap-mazurka (francia gárdazenekar, vezényel Foret); 4. A Hupfata, klarinétpolka (tirolai parasztzenekar); 5. Translateur: Élet a bécsi Práterben, keringő (Walter Fenske zenekara).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Történet az állatvilágból. Irta: Nyáry Andor. (Felolvasás.)

10.45: „Ne kölcsönözzünk könyvet.” Irta: Zórád Eta. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek.

1. Händel: Care selve (Louis Graveure);
2. Mozart: Menüett az Esz-dur szimfóniából (bécsi Sängerknaben kórusa);
3. Bach J. S.: Tizenkét kis előjátékból: 1., 2. és 3. szám (csembalo: Yella Pessl);
4. Adam: Változatok egy Mozart-témára (Guglielmetti);
5. Verdi: Traviata, ária (Pataky Kálmán);
6. Donizetti: Lammermoori Lucia, ária (Guglielmetti);
7. Schubert: Moment musical; b) Rameau: Tambourin (Fritz Kreisler);
8. Moniuszko: Halka, ária (Leonid Sobinoff);
9. Bizet: Gyöngyhalászok, ária (Toti dal Monte);
10. Liszt: XIII. magyar rapszódia (Misa Lewitzki);
11. Meyerbeer: Ördög Róbert, ária (Ezio Pinza);
12. Giordano: Fedora, ária (Gigli);
13. Musszorgszkij: Boris Godunov, kórusrészlet (hamburgi opera zenekara és énekkara, vezényel Joachim).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara. 1. Kálmán Imre: Részletek a „Csárdáskirálynő” c. operettből; 2. Coates: Kis szvit; 3. Lehár: Pikantériák, keringő; 4. Leoncavallo: Bajazzók, ábránd.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélőrája. Fekete Ferenc előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Egy nagy baritonista tragédiája.” Gergely István visszaemlékezése.

5.30: Lendvai Jóska és cigányzenekara.

6.20: „A takarékos konyhai tüzelőszergazdálkodás.” Királdi Králik Ákos okl. gépészmérnök előadása.

6.40: Helmi Einer észt énekművésznő műsora. Zongorán kísér Polgár Tibor. 1. Gluck: Alceste, ária; 2. A. Vedro: Ária a „Kaupo” c. operából; 3. Puccini: Tosca imája; 4. M. Saar: Uszó felhők (Les nuages flottant), románc; 5. M. Lüdig: Könny gördül lassan (Une larme roule lentement); 6. J. Aavik: Két románc: a) Nostalgia; b) Hó-

Nyáry Andor

10.20

ban (Dans la neige); 7. Két népdal:
a) Mikor kisgyermek voltam (Quand
j'étais tout petit); b) Hárfa.

7.15: Gál Gyula klasszikus előadó-
estje.

1. Részlet Madách Imre „Az ember tragé-
diája” c. drámai költeményéből. Római szín.
Személyek: Catulus — Bányai Zsigmond;
Ádám — Fáy Béla; Lucifer — Kézdy Antal;
Hippia — Eöry Kató; Éva — Mindszenty
Magda; Cluvia — Barna Mária; Péter apos-
tol — Gál Gyula; 2. Részlet Herczeg Ferenc
„Bízanc” c. színművéből. Személyek: Kon-
stantin császár — Fáy Béla; Ahmed kán —
Kézdy Antal; Spiridion — Nagy Sándor;
Pátriárka — Bányai Zsigmond; Lala Kalil —
Gál Gyula; 3. Részlet Shakespeare „IV. Hen-
rik” c. színművéből. Lévay József fordításá-
ban. Személyek: Henrik herceg — Fáy Béla;
Poins — Kézdy Antal; Gadshill — Nagy
Sándor; Falstaff — Gál Gyula; Koesmá-
rosné — Eöry Kató; Sheriff — Bányai Zsig-
mond.

8.00: Engel Iván Beethoven-műveket
zongorázik. 1. g-moll szonáta, 49.
mű, 1. sz.; 2. Albumlap („Für
Elise”); 3. F-dur szonáta, 10. mű,
2. sz.; 4. d-moll szonáta, 31. mű,
2. sz.

8.40: A rádió külügyi negyedórása.

8.55: Hírek.

9.15: Magyar Imre és cigányzenekara
muzsikál.

7.15

Gál Gyula

(Hajnal felv.)

10.00: Az Operaház tagjaiból alakult
zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. „Téli
és tavasz.” 1. Korngold: A hóember,
nyitány; 2. Fucsik: Téli viharok,
keringő; 3. Rimszkij-Korszakov:
Hóphegy, szvit; 4. Goldmark: Ta-
vassza, nyitány; 5. Grieg: Tavasz-
zsongás; 6. Nevin: Tavasz szvit.
Közben kb.

10.30: Időjárásjelentés.

11.20: Hírek francia és olasz nyelven.

11.30: Táncclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10—6.35: „Érdekesebb rádiómű-
szaki kérdések.” Zakariás János elő-
adása.

6.40—7.10: Olasz nyelvtanítás (Gal-
lerani Bonaventura).

7.15—8: Táncclemezek.

8.05—8.30: „Erzsébet özvegy királyné
Nápolyban.” Voigt Ede előadása.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza
267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc
208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, FEBRUÁR 28:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, MÁRCIUS 1:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, MÁRCIUS 2:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 5.50-ig azonos Budapest I.
műsorával.

5.50—6.15-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁRCIUS 3:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁRCIUS 4:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁRCIUS 5:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, MÁRCIUS 6:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 5 óráig azonos Buda-
pest I. műsorával.

5.00—5.30-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

5.30 Kovács István (Rozgonyi felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Díszinduló (Parlophon katonazenekar);
2. Ketelbey: Perzsavásár (Reginald Foort);
3. Ábrahám Pál: Viktória, keringő (szimfonikus jazz-zenekar, vezényel Viebig);
4. Siede: Kínai uccai szerenád (Ferdy Kaufmann zenekara);
5. Nattes: Concert-mazurka (klarinét: Jean Médinger).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Egészségügyi tanácsok testi munkát végző fiatal leányoknak.”
Irta: Ausch Andorné. (Felolvasás.)

10.45: „A koránkelés.” Irta: Páll András. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A rádió szalónzenekara.

1. Scassola: Karaván-intermezzo;
2. W. H. Squire: A vidám néger;
3. Ohlsen: Kis skandináviai szvit;
4. Losonczy Dezső: Mozi-mozaik, parodisztikus szvit;
5. Strauss János és József: Pizzicato-polka;
6. Strauss Oszkár: Az utolsó keringő, egyveleg;
7. Gabriel-Marie: La cinquante.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Suki Tóni és cigányzenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: Sacelláry Györgyné háztartási előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Méhészeti időszerű tanácsadó.”
Valló Árpád m. kir. méhészeti főfelügyelő előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata).

5.30: Kovács István zongorázik. 1. Brahms: Változatok és fuga Händel-témára; 2. Liszt: Rákóczi-induló.

6.05: „Édes anyanyelvünk.” Halász Gyula előadása.

6.35: „A bornak dícséreti.” Sárkány Sándor előadása híres bordalokról (hanglemezekkel).

7.20: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. Németh Mária vendégfelléptével: „A végzet hatalma.”
Opera három felvonásban, hat képben, előjátékkal. Irta: F. M. Piave. Átdolgozta: Franz Werfel. Fordította: Lányi Viktor. Zenéjét szerelte: Verdi. Vezényel: Ferencsik János. Rendezte: Rékai András. Személyek: Calatrava gróf — Komáromy Pál; Gyermekéi: Leonora — Németh Mária; Don Carlos — Svéd Sándor; Alvaro — Halmos János; Gvárdián — Székely Mihály; Fra Melitone — Maleczky Oszkár; Preziosilla — Gere Lola; Mastro Trabuco öszvérhajesár — Szügyi Kálmán; Felcser — Toronyi Gyula; Fogadós — Vitéz Tibor; Dóra — Egerszeghy Gitta.

Az I. felvonás után kb.

8.50: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

10.55: Ottlik György dr olasznyelvű előadása.

11.10: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: Világhírű baritonisták hanglemezei.

1. Verdi: Rigoletto, ária (Riccardo Stracciarri); 2. Ponchielli: Gioconda, ária a II. felvonásból (De Luca); 3. Bizet: Carmen, torreador dal (Titta Ruffo); 4. Gounod: Faust — Valentin imája (Carlo Galeffi); 5. Wagner: Tannhäuser — dal az esthajnali csillaghoz (Apollo Granforte); 6. Rossini: A szevillai borbély — Figaro belépője (Lawrence Tibbett).

6—7: Egyházzenei hangverseny közvelítése a Budai Kapucinus Egyházközség templomából.

Haydn: „Krisztus hét szava” oratórium. A magánrészeket énekli: Biscara Betta, Rácz Tilda, Imre Vince dr és Ádám István dr. Közreműködik a Budai Kapucinus Egyházközség ének- és zenekara. Vezényel Weninger Ernő. Orgonál Csirszka Konrád.

7.05—7.25: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson).

7.30—8.00: Tánclemezek.

8.05—8.30: „A Nemzeti Színház és a pest-budai német színészet.” P. Kádár Jolán dr előadása.

8.35: Ugetőversenyeredmények.

8.55—10.15: A Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara. Vezényel Figedy Sándor.

1. Figedy: Magyar hangverseny nyitány; 2. Járay István: Valse lente; 3. Barna Izsó: Magyar rapszódia; 4. Csajkovszkij: Barcarola; 5. Liszt: Grand gallop chromatique; 6. Komzák: Szív és kedély, egyveleg; 7. Szabady: Induló.

Dr P. Kádár Jolán
(R. Jeney Anka felv.)

8.05

„A VÉGZET HATALMA”

— Közvetítés az Operaházból ma este 7.30-kor —

Első felvonás. Gróf Calatrava szevillai kastélyában lefekvés előtt óva inti leányát, Leonorát, hogy titkos szerelmére gondoljon. A leány sápadt az izgalomtól, mert ép arra készül, hogy megszökjék Alvaróval, mesztic imádójával. Apja jó éjt kíván neki s elmegy. Komornája közben előkészítette a szökést, de Leonora Alvarótól haldokoltatást kér. A férfi szemrehányására szenvedélyesen nyakába borul s már beleegyezik, hogy vele megy, amikor beront a gróf és el akarja fogatni Alvarót, aki Leonorára való tekintettel eldobja fegyverét, hogy megadja magát a szolgáltnak. A pisztoly azonban elsül és eltalálja a grófit, aki haldokolva megátkozva elmenekülő leányát.

Második felvonás. Calatrava gróf fia, Don Carlos halálra keresi szökevény hugát és Alvarót. Egy spanyolországi Ferenc-kolostor közelében, egy falusi kocsmában mulatozik, mikor Leonora, aki fiúruhában szintén itt tartózkodik, felismeri bátyját és félelmében a Ferences-zárdába menekül. A leány az üldözés zürzavarában elszakadt Alvarótól. Azt sem tudja él-e még a szerelmese és most Istennél keres vigaszt. A Gvardián egyedül tudja csak, hogy Leonora nő, de könyörgésére nem árulja el, mikor szeretessé avatják.

Harmadik felvonás. Alvaro és Don Carlos egy csatatéren összeharagkosznak. Egy fénykép felfedi előttük egymás személyét. Erre párbajt vívnak. Don Carlos megsebesül és Alvaro kétségbeesetten a kolostorba tér.

Negyedik felvonás. Don Carlos ide is követi Alvarót és párbajra kényszeríti Leonora cellája előtt. Don Carlos elesik, gyóntatót kér. Alvaro Leonora ajtaján zörget. *A végzet hatalmának* áldozatai ebben a szörnyű pillanatban találkoznak. Don Carlos elvérzik, Leonora szíve meghasad fájdalomában, Alvaro összeomlik.

5.00 **Ambrus Tibor**
(Tóth Margit felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Oscheit: Induló (Fuhsel-katonazenekar);
2. Strauss János: Asszony szív, polkamazurka (zenekar);
3. Siede: A kis őrző (Odeon-művészenekar);
4. Lanner: Udvari bál táncok, keringő (berlini filharmónikusok vezényel Grosz);
5. Friml: Örök szerelem (Wyndham Lewis).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „Miért adjunk sok főzeléket és gyümölcsöt a gyermeknek?”
Irta: Barabás Zoltán dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Suppé: Pajkos diákok, nyitány; 2. Schreiner: Glucktól Wagnerig, egyveleg; 3. Zieherer: A hőbortos leány, keringő; 4. Losonczy Dezső: Rapszódia két tételben; 5. Lehár: Részletek a „Sárga kabát” c. operettből.

Közben kb.

12.30: Hírek.

50

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Mozart: Don Juan, ária (Pataky Kálmán);
2. Verdi: Rigoletto — Gilda áriája (Erna Sack);
3. Bach J. S.: Tizenkét kis előjátékból: 4., 5., 6., 7. szám (cembalo: Yella Pessl);
4. Verdi: Aida, kettős a III. felvonásból (Elisabeth Rethberg és De Luca);
5. Gomes: A rabszolga, ária a II. felvonásból (Lauri Volpi);
6. Grieg: Solvejg dala (Bécsi Sängerknaben-kórus);
7. Mendelssohn: Hegedűverseny (Kuhlenkampff).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáklélorája: „Városom és megyém kapcsolata az országgal.”
Vajthó László dr előadása. (Rádió-önképzőkör, IV. előadás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A falu meg a város.” Ambrus Tibor előadása.

5.30: Kiss Jóska és cigányzenekara.

Szünetben kb.

6.00: Sportközlemények.

6.40: „Tréfacsinalók.” Magyar Károly csevegése.

7.05: Musszorgszkij-műveket ad elő Basilides Mária (ének) és Emil Frey (zongora). Zongorán kísér: Polgár Tibor.

1. A halál dalai és tánca: a) Trepak; b) Böleső-dal; c) Szerenád; d) A hadvezér (Lányi Viktor fordítása, énekl: Basilides Mária);
2. Egy kiállítás képei. Zongorán előadja Emil Frey; 3. „Hovansesina” operából: a) Márfa jóslata; b) Márfa dala; c) Hopak (énekl: Basilides Mária).

8.10: Irodalmi est közvetítése a Zene-művészeti Főiskola kamaraterméből.

1. Bevezető szavak. Elmondja Várady Imre dr; 2. Börcsök Erzsébet felolvassa elbeszéléseit; 3. „Találkozás a régi várossal”, „A köftejtő arca” és „Téli éjszaka” c. verseit felolvassa Csuka Zoltán; 4. Rigó Magda

DÉCIBÁB

énekel, zongorán kíséri Lányi Viktor. Dalok :
1. id. Lányi Ernő (Kosztolányi Dezső versei): a) A hajnali csillaghoz; b) Üllőiúti fák;
2. Lányi Viktor (Csokonai versei): a) A rózsabimbóhoz; b) Szegény Zsuzsi a táborszászok; c) Tartózkodó kérelem; 6. „A mi irodalmunkról” c. tanulmányát felolvassa Farkas Geiza dr. ny. egy. tanár; 7. Fekete Lajos felolvassa verseit; 8. Goldmark: Air, hegedűn előadja Hess Mady, zongorán kíséri: Herz Ottó dr; 9. „A sas”, „Hív a tó” és „Percek csendjében” c. verseit felolvassa F. Galambos Margit; 10. Czirák Imre „Hó esett a pocsolyába” c. novelláját olvassa fel.

Az előadás után kb.

9.50: Hírek, időjárásjelentés.

10.10: Arádió szalózenekara.

1. Auber: Az éreparipa, nyitány; 2. Offenbach: Hoffmann meséi, intermezzo és barcarola; 3. Strauss János: Részletek a „De nevér” c. operettből; 4. Mya Tamás: Tánc-intermezzo; 5. Tóth Lajos: Gavott; 6. Grieg: a) Francia szerenád; b) Troidhaugeni nász; 7. Poldini: Fegyvertánc; 8. Jacobi: Sybill-egyveleg.

11.30: Hírek angol nyelven.

11.35: Benny Peyton néger jazzzenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.05—7.35: Gyorsfrótanfolyam (Szlabey Géza).

7.40—8.00: „Ami a divattudósításokból kimaradt.” Feleki Klára előadása.

8.05—9.10: Különbféle népek zenéje (hanglemezek.)

1. Orosz népdal-egyveleg (Kaukázusi kozákar, balalajka, zenekarral); 2. Driso: Elmúlt a szerelem, orosz cigánydal (Teplova); 3. Kraumans: Sita zeni mums dzivoti, lett népdal (Mariss Vetra); 4. Koraliki, lengyel népdal (Aniela Szleminski); 5. Cuattingius: Ruusu pieni, finn dal (Hanna Granfelt); 6. Gröndahl feldolgozása; Don röde lue, dán néptánc; 7. Bourdon átíratva: Annie Laurie, skót népdal (Hulda Lashanska); 8. Ball: Mother Machree, angol dal (John McCormack);

(Amatőr felv.)

Magyar Károly mondja ma délután 6.40-kor elhangzó felolvasásáról:

— Péntek esti előadásomban derűs történetekről fogok beszélni. Régi tapasztalat, hogy a kenyérszerzés valamennyi területén a pihenés óráiban szívesen keressük a szórakozást. Szabad időnkben, akár otthon vagyunk, akár a fehér asztalnál, örömet hallgatjuk anekdotázó barátainkat, mert a derű és a jókedv éppen olyan szükséges tényezője életünknek, mint a munka. Tudjuk jól, hogy minden foglalkozási ágban megvan a maga különleges humora. Vidám történetek dolgában azonban az írók, a hírlapírók és művészek vezetnek. Ezeknek a tréfáknak és derűs jeleneteknek sokaságából választottam ki néhányat. Elsősorban Szomaházy Istvánról, a nemrég meghalt kiváló íróról és Barna Dóriról, a békeévek nagytehetségű lapszerkesztőjéről fogok beszélni, akik a maguk idejében sohasem hiányoztak onnan, ahol valamilyen ragyogó ötlettel, pompás csattanóval tréfát lehetett elkövetni. Kívülük egy-két kedves művészitóriát is elmondok még a mikrofon előtt.

9. Vivons nos reves, francia dal (Marjal);
10. Hajnali rázsafüzér, spanyol dal (Emilio di Gogorza);
11. De Falla: Jota (hegedűszóló: Renée Chemet);
12. Bayrisch Zell, bajor dal és jödler (Simbacher Buam együttes);
13. Gruber: 's wird schöne Madeln gebn, bécsi dal (Paul Hörbiger);
14. Bartók: a) Töltik a nagy erdő útját; b) Eddig való dolgom; c) Olvad a hó (Székelyhíd Ferenc);
15. Nőjjél kicsi rózsám, népdal (éneknégyes);
16. Jöjj el kedvesem, népdal (Nikola Cvejics);
17. De Crescenzo: Szomorú május (Gigli);
18. Feola-Lama: Tic-ti, tic-ta (Rosita Ferlito).

9.15—9.30: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Osterloh : Hős repülők, induló (fúvószenekar); 2. Noack : Bohócok felvonulása, intermezzo (xilofon művészenekar); 3. Wismar : Csillag hullott az égből, keringő (Adalbert Lutter zenekara); 4. Eilenberg : Malom a Fekete erdőben (Paul Mania); 5. Diack : Reels, skót falusi táncok.

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : Cholnoky Viktor elbeszéléseiből : „A csodatevő angol.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg ?” A Szevita téri templomot ismerteti Meszterházy Jenő.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek.

1. Schubert : Rosamunda, balett-nyitány (Hallé-zenekar, vezényel Hamilton Harty); 2. Liszt : Mazeppa, szimfonikus költemény (Odeon-zenekar, vezényel Knappertsbusch); 3. Saint-Saens : Állatok frasangja, fantázia 14 képben (párizsi szimfonikus zenekar, vezényel Georges Tuc).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Zoltán Magda zongorázik.

1. a) Scarlatti : Három szonáta : F-dur, h-moll, C-dur; b) Kodály : Meditáció Debussy témára; 2. Chopin : Desz-dur és H-dur preludium; 3. Liszt : Vallée d'Obermann (az Obermann-völgy).

2.00 : Jancsin Ferenc hegedül (zongorakísérettel). 1. Locatelli : g-moll szonáta; 2. Mozart—Kreisler : Rondo; 3. Hubay : Változatok egy magyar témára; 4. Novacsek : Perpetuum mobile.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.15 : „Deli-dali meséje.” Irta : Csike Károly.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Szedő Miklós dr.

1. Delibes : A király mondta, nyitány; 2. German : Három tánc; 3. a) Hlatky : Az én falumban (Molnár Jenő szövege); b) Kálmán : Hej cigány; c) Kacsóh : Az alvó tábor (Endrődy Sándor, Szedő dr); 4. Kaskel : Farsangi miniatűrök; 5. a) Kacsóh : Egy rózsaszál (Heltai Jenő szövege); b) Lehár : Intermezzo a „Kék mazur” c. operettből; c) Leoncavallo : Mattinata (Salver Béla szövege, Szedő Miklós dr).

6.00 : „Mit üzen a rádió ?”

6.30 : Jávör Sándor jazz-zenekara játszik.

Közben kb.

6.45 : „Phaon.” Szilágyi Ödön csevegése.

7.40 : Vigjáték-előadás a Studióban. „A szókimondó asszonyság.” (Madame Sans-Gene). Vigjáték 3 felvonásban, előjátékkal. Irta : Sardou. Fordította Fáy I. Béla és Makó Lajos. Rádiószínpadra alkalmazta és rendezte : Barsi Ödön. (Viaszlemezfelvétel.)

Az előjáték szereplői : Kata — Fedák Sári; Neiperg — Várkonyi Zoltán; Lefebvre — Lehotay Árpád; Fouché — Göth Sándor; Julie — Révész Vilma; Toinon — Bokor Mária; La Roussette — Szaploneczay Éva;

Zoltán Magda
(Foto Laub Juci)

1.30

Vabontrain és Rissout katonák — Cselle Lajos és Darvas Ernő. A darab szereplői: Kata — Fedák Sári; Neiperger — Várkonyi Zoltán; Lefebvre — Lehotay Árpád; Fouché — Göth Sándor; Décpreau — Cselle Lajos; Inas — Darvas Ernő; Karolin hercegnő — Bokor Mária; Eliz hercegnő — Szaplanczay Éva; Mária Lujza — Révész Vilma; Napoleon — Földényi László; Ruzstem — Sarlay Imre; Saint Marcaut kapitány — Berend István; Bellune asszony — Zöldi Elza; Jasmin — Harsányi Miklós; Brigode kamarás — Szilassy Gyula.

9.10: A „Szent István” Öreg Diák Egyesület műsoros estje második részének közvetítése a Szent István gimnázium tornacsarnokából. Rendezői: vitéz Somogy Ferenc dr. Zongorán kísér Polgár Tibor.

1. Szász Ila vidám csevegése; 2. Vigh György öregdiák szaxofonozik: a) Kreisler: Szép Rozmaring; b) Doni—Pola: Pola-phonía; c) Részletek a „Nászút féláron” c. filmből; 3. Máriáss Imre öregdiák „Tanács”, „A gazdátlan eb” és „Örök kérdés” c. verseit olvassa fel; 4. Fekete Pál énekel: a) Buday: Egy dalt kereselek én (Szécsén szövege); b) Radó: De szeretnék januárban; 5. Pethes Sándor öregdiák magánszáma: „Nyelvoktatás”; 6. Ország Tidavár öregdiák hegedül: a) Pugnani: Preludium és Allegro; b) Sarasate: Andaluziai románc.

10.10: Hírek, időjárásjelentés.

10.25: Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

11.00: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Rajter Lajos.

1. Kuhlau: Az égerfák dombja, nyitány; 2. Buttykay: Változatok egy magyar népdalra; 3. Wess Alfréd: Intermezzo; 4. Mosz-

kowski: Boabdil — Malagena, balett; 5. Stromwasser Leó: Rutén népballada és táncok; 6. Clement Károly: Duzzogás; 7. Pongrácz Géza: Lakodalmas, nyitány.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.30: A Szociális Missziótársulat előadása. Farkas Edit alapító főnök-asszony: „Missziós üzenetek.”

5.35—6.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.05—6.50: Vidám hanglemezek.

1. Friend: Wah-hoo, humoros foxtrott (Roy Fox zenekara, énekkel); 2. Adamson—Donaldson: You, slowfox (Ruth Etting); 3. Tomlin—Hatch: What's the reason (Mills fivérek); 4. Koehler—McHugh: Lovely lady (Bing Crosby); 5. McCoy: Wah, wah, lament, humoros slowfox (pisztonszóló: Clyde McCoy); 6. Rodgers—Hart: It's easy to remember (Bing Crosby és női éneknégyes); 7. Cahn—Chaplin: Yes, yes, foxtrott (Armstrong zenekara); 8. Crawley: Old broken up shoes, blues (klarinétszóló: Wilton Crawley); 9. Harry Roy: The scat singers, foxtrott (Harry Roy zenekara, énekkel); 10. Silly Symphony, egyveleg, I. rész Walt Disney trükkzenéjéből (Jay Wilbur zenekara); 11. Kerekes: Vasárnap kirándulunk, foxtrott (Szécsén szövege, Szabó Miklós); 12. Dékán Frigyes: Hogyan fedezte fel Columbus Amerikát (Kabos Gyula); 13. Zerkovitz Béla: Engem többé ne tegezz (Kellér szövege, Weygand Tibor); 14. Rosi—Pinki: Ti saluto, olasz induló (Aldo Masseglia).

8.10—8.25: Hírek.

8.30-tól kb. 10.20: Budapest Székesfőváros Népművelési Bizottsága és a Vajda János Társaság zenei alosztályának hangversenye a Zene-művészeti Főiskola nagytermében. Kósa György: Húsvéti oratórium (első előadás). I. rész: Passio; II. rész: Lamentáció; III. rész: Feltámadás. Bevezetőt mond Molnár Antal. Vezényel Paulovits Géza. Közreműködik: L. Christian Lili, Csabai László, Dobs András, D. Micssey Józsa; Pálffy Mária, Somogy István, Szabó Miklós, Tibor Zoltán, Ujvárossy Margit, a Budapesti Kamarakórus és Kamarazenekar. Orgonán P. Gregor Klára, a kétmanuális Moor-zongorán Kósa György kísér.

János Ferenc

(Párisi felv.)

2.00

DÉCIBÁB

KÜLFÖLDI MŰSOR

FEBR. 28 – MÁRC. 6-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWIL ..	60	1571
DAVENTRY	35	1500
MOTALA	30	1354
WARSAWA	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II. ..	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I.	120	550
STUTTGART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG ..	60	456
NORTH. REG.	50	450
SV. ROMAND	50	443
STOCKHOLM	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG ..	60	349
LONDON REG. ...	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT.	50	296
HELSBERG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BARI	20	283
KASSA	3	270
HÖRBY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT. ...	50	261
M. OSTRAVA	11	259
MONTE CENERI..	15	257
FRANKFURT ...	17	251
TRIEST	10	246
GLEIWITZ	5	244
HIGA	15	239
MAGYARÓVÁR..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	8	209

Február 28

Vasárnap

BEOGRAD

19.50 Lemezek.
20.00 Vidám est.
22.20 Vendéglői zene.
23.10 Tánzene.

BERLIN

18.15 Vidám játék.
19.00 Hoehn Alfred Brahms
f-moll szonátáját játssza.
20.00 Nagy rádiózenekar.
21.00 Vidám zene.
22.30 Tánzene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

17.35 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.05 Kassa.
19.30 Praha.
22.25 Pozsony.

BRESLAU

18.40 Lipese.
19.00 Tarka képek.
19.45 Utazás a Föld körül,
lemezek.
20.00 Vidám egybeállítás —
Sattler zenéjével.

BRNO

17.35 Német műsor.
18.50 Praha.

19.05 Amiről beszélnek.
19.30—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.15 Julea-zenekar. Közben
18.00 Felolvasás.
19.20 A nemzet órája.
19.40 Vasutasok énekkara.
20.15 Lehár: Éva, operett.

DEUTSCHLANDSEND.

17.00 Nagy kívánsághgv.
22.30 Tánzenekar zongora-
kettőssel.

DROITWICH

18.35 Shakespeare: Színmű.
20.30 Jarred alt éneke.
22.35 Szállodai zene szoprán-
énekekkel.

FRANKFURT

18.30 Tarka lemezek.
22.45 Glahé-tánzenekar.
24.00 Részletek Strauss
Richard operáiból.

HAMBURG

18.50 Haydn: Változatok.
19.00 Bóhm- és Bach-művek.
20.00 Rádiózenekar.
22.30 Glahé-tánzenekar.

KASSA-KOSICE

17.30 Állam és polgára.
18.00 Rádiójáték.
18.30 Lemezek.
19.00 Praha.
19.30 Praha.
22.25 Pozsony.
22.40 Praha.

KÖLN

18.30 Komoly és vidám dol-
gok egyvelege.
20.00 Boroszló.
22.40 Glahé-tánzenekar.

KÖNIGSBERG

17.15 Kedvelt indulók és ka-
tonazene.
20.00 Rádiózenekar énekkar-
ral.
22.40 Könnyű és tánzene
éneknégyessel.

LEIPZIG

16.45 Tarka dalos-zenés est.
19.00 Hangképek.
19.45 Weber: Oberon, opera.
22.30 Glahé-tánzenekar.

LUXEMBURG

19.00 Ambrose-tánzenekar.
19.30 Music-Hall. Utána har-
monikázás.
20.30 Keringőlemezek.
20.45 Vegyes angol zene.
22.00 Régebbi könnyű zene.
22.15 Payne-tánzenekar.
22.45 Vegyes lemezek.
23.30 Uccai énekesek dalai.
23.45 Angol lemezek.
0.15 Kívánságlemezek.

MILANO

17.00 Szimf. hangverseny.
Rubinstein Arthur zongora-
művésszel.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Ábrahám: Haváji ró-
zsája, operett. Utána:
Tánzene.

MOR. OSTRAVA

- 17.35 Akik az akasztófa után vágyanak.
17.50 Német irodalmi és zenés óra.
18.50—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Parasztest.
19.40 Mignon és Bajazzók c. operák lemezei.
20.00 Boroszló.
22.30 Táncczene.

POZSONY- BRATISLAVA

- 17.35 Kassa.
18.00 Magyar műsor.
18.50 Praha.
19.05 Kassa.
19.30 Praha.
22.25 Külföldi negyedóra magyarul.

PRAHA

- 14.55 Puccini: Tosca, opera
17.35 Német műsor.
19.05 Lemezek.
19.30 Nagy szórakoztató est.
22.30—23.30 Lemezek.

REGIONAL

- 19.45 Könnyű zene.
22.05 Vasárnapi hgv.

RÓMA

- 19.30 Vegyes zene.
20.40 Pénzügyőr-zenekar.
22.10 Karének.
22.40 Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.55 Szimfónia.
22.00 Rádiózenekar.

STRASBOURG

- 20.15 Dallemezek.
21.15 Rádiózenekar.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

- 18.40 Zongorahármas.
19.45 Táncczene, majd részletek kedvelt operákból.
20.40 Rádiózenekar.
22.30 Glahé-táncczenekar.
24.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 17.05 Szállodai zene.
19.20 Angol lemezek.
21.00 Vidám est.
21.30 Heimlich Lajos zongorazik.
23.00 Táncczene.

WIEN

- 11.45 Szimf. hangverseny.
12.55 Kívánsághgv.
15.40 Chor klarinétre és vonósnegyesre.
16.45 Milyen Grinzing a valóságban?
16.40 Gondülőz.

- 17.00 Rádiózenekar, Richter szoprán, Wesely citerás és az aussee-i jódlizókettős közreműködésével.
18.15 Schönherr Károly író.
19.20 A művészokocsmában, kabaré.
20.10 Engel István zongorázik.

- 20.40 Ballada.
20.45 Ma ezt hallják.
21.00 D'Andra: A gyermek.
22.30 Jazz.

Március 1

Hétfő

BEOGRAD

- 17.50 Rádiózenekar.
20.00 Opera.

BERLIN

- 18.00 Operett-, film- és tánclemezek.
19.15 Vidám dallamok.
20.10 Bund-zenekar.
21.00 Hangjáték.
22.30 Köln.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
17.30 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Praha.
20.05 Pozsony.
20.20 Mor. Ostrava.
21.05 Kassa.
22.00 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Tarka zene.
19.00 Vidám dolgok a táncról.
20.10 Tarka zenés-dalos est.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.05 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
20.05 A labdarúgónak nem szabad megbetegednie.
20.20 Mor. Ostrava.
21.05 Hangképek.
21.50 Lemezek.
22—23.10 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató zene.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 A zene folytatása.
18.50 Felolvasás.
19.10 Marcu-zenekar.
20.05 Felolvasás.
20.20 Vonósnegyes.
21.05 Grozucca Sándor román dalokat énekel.
21.45 Mandolinzenekar.
22.20 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.20 Grieg-dalok.
19.00 Kikeleti est lemezekkel.
20.10 Filharmonikusok.
22.30 Előjátékok és szonáta-ska zongorán.
23.00 Tarka zenés est.

DROITWICH

- 18.15 Könnyű zene.
19.40 Bransby Williams színiest.
20.00 McCenna tenor Wolf-dalokat énekel.
20.20 A zeneműkereskedésben — hangverseny.
21.30 Szt. Dávid-napi daloszenés est.
22.35 Orgonajáték.
23.00 Rádiózenekar, férfikar.
24.00 Táncczenekar.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Zongorahármas.
20.10 Tarka szülőföldi est.
22.30 Táncczene.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Lemezek.
19.00 Boroszló.
20.10 Hangjáték.
21.00 Katonadalok.
21.20 Indulólemezek.
22.40 A Délről szóló zeneművek.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
17.10 Dalok.
17.30 Lemezek.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
18.30 Dalok.
19.00 Praha.
19.25 Praha.
20.05 Feltűnő és különös emberek.
20.20 Mor. Ostrava.
21.05 Rádiójáték.
21.35 Rádiózenekar.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00 Praha.

KÖLN

- 18.50 Szórakoztató zene.
21.00 Zongoraábránd.
22.30 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 A légi haderő és a Hitler-ifjúság indulói és dalai.
19.10 Hangképek.
20.10 Berlini filharmonikusok.
22.35 Köln.

LEIPZIG

- 18.00 Könnyű zene.
19.20 Hegedű- és harmóniumjáték.
20.10 Szülőföldi est.
23.00 Táncczene.

LUXEMBURG

- 19.15 Angol lemezek.
21.15 Hangversenyek.
22.15 Riportok.
22.20 Szórakoztató zene.
23.00 Jazz.

MILANO

- 17.15 Táncezene.
20.40 Lásd Rómát.
22.00 Cetra-zenekar, dalegy-
veleg. Utána: Tánce-
zene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
17.05 Praha.
17.30 Praha.
18.10 Munkásoknak dalokkal.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Praha.
20.05 Katonai dicsőség és
népelet.
20.20 Rádiózenekar.
21.05 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.00 Négyes.
20.10 Kivánsághgy. (lemezek)
21.20 Örök német zene.
21.30 Dalok.
23—24.00 Könnyű zene.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.30 Praha.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Praha.
20.05 Tárcza, zenével.
20.20 Mor. Ostrava.
21.05 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.30 Macudzinski Rezső és
Sylvia zongorajátéka.
18.10 Német műsor.
18.55 Lemez.
19.10 Brno.
19.25 A 28. gy. e. zenekara.
20.20 Mor. Ostrava.
21.15 Közvetítés a prágai né-
met színházból.
22.20 Lemezek.
23.00—23.10 Előjáték és fuga
zongorára.

REGIONAL

- 19.00 Szalónötös szopránnal.
21.00 Vigoperarészlet.
22.00 Fuvolaverseny.
23.25 Táncezene.
0.40 Rosin tenor és Ginster
szoprán.

RÓMA

- 20.40 Hangverseny. Stignani
mezzoszoprán és Galeffi
baritonnal.

- 21.40 Hangjáték.
22.10 Lénárt Gitta énekel.
22.40 Táncezene.

STOCKHOLM

- 19.30 Ének-, szaxofón-, klari-
nét- és zongoraverseny.
20.50 Kardalok.
22.00 Katonazene.

STRASBOURG

- 20.15 Híres filmművészek le-
mezei.
21.30 Tarka est.

STUTTGART

- 18.00 Könnyű zene.
19.00 Lemezek.
19.45 Lantdalok.
20.10 Nyitányok.
21.15 Táncezene dalokkal.
22.30 Köln.
24—2.00 Induló. Dalok.

WARSAWA

- 17.15 Haas: Nap és éj, szvit
szopránra és zenekarra.
19.30 Kis rádiózenekar.
22.00 Rádiózenekar.
23.00 Táncezene.

WIEN

- 12.00 Udvari bolondokról.
12.20 Könnyű lemezek.
13.10 Operalemezek.
14.00 Schumann—Heinz alt
operalemezei.
15.40 Eszperanto.
16.00 Hírek. Filmlemezek.
17.45 Hegedű- és zongora-
szonáta.
18.15 Bécsi bemutató.
19.15 Köroghlu: A török
Rinaldini.
19.40 Schuschnigg kancellár
előadása az osztrák be-
ruházási kölesőről.
20.00 Vorarlbergi est.
21.00 Bécsi szimfonikusok.
22.20 Kivánsághgy.

Március 2

Kedd

BEOGRAD

- 19.50 Lemezek.
21.30 Népdalok.
22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
19.15 Esti dalok.
20.10 Indulók, keringők.
21.00 Bund-zenekar.
22.30 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Kassa.
17.30 Pozsony.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.

- 19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
19.30 Brno.
20.30 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Königsberg.
19.00 Rádiózenekar.
20.10 Nagy kivánsághang-
verseny.

BRNO

- 16.10 Kassa.
17.10 Praha.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek. A hét zenéje.
18.45 Praha.
19.30 Smetana .113. születés-
napján. Hangverseny.
20.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
18.00 Időszertű anyag.
18.10 Lemezek.
19.00 Felolvasás.
19.20 Gitárverseny.
19.55 Niky-Cucu-Leria éne-
kel.
20.15 Felolvasás.
20.30 Szimf. hangverseny.
22.10 Jonescu-zenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.40 Művészlemezek.
19.15 Helyszíni közvetítések.
20.10 Táncest.
22.30 Münch cselló- és Theo-
pold zongoraművész.
23.00 Lemezek.

DROITWICH

- 18.15 Szalónhetes.
19.25 A rádió énekkara.
20.00 Perkin Helén zongor-
rázik.
21.15 Táncezene.
22.20 Beszélgetés a mai angol
helyzetről.
22.40 Vigoperarészletek.
23.40 Shelley-versek.
24.00 Táncezene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
20.10 Szimfónia.
22.30 Hamburg.
24.00 Szimfónia.

HAMBURG

- 18.00 Königsberg.
19.00 Jelképjáték.
20.10 Dívatos dalok és zene-
művek.
22.30 Tánce- és népzene.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Rádiózenekar.
17.30 Magyar műsor.
18.00 Műsor áriákkal és da-
lokkal.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.

- 19.30 Brno.
20.30 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

KÖLN

- 18.40 Tarka óra lemezekkel.
20.10 Dalos-zenés óra.
21.00 Maus: Anny, a pincérnő, rövid operett.
22.45—24.00 Hamburg.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
20.10 Hamburg.
22.40 Hamburg.

LEIPZIG

- 18.00 Vidám dalok, zenekar.
19.00 Schoeck: Massinilla Doni, opera.
22.30—24 Hamburg.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
19.15 Tarka angol lemezek.
21.15 Különféle hangversenyek.
22.00 Vigjáték.

MILANO

- 17.15 Granchi hegedűművész.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Verdi: Nabuco, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Kassa.
17.10 Praha.
17.30 Lemez.
18.00 Egy jasinai templomról.
18.10 Praha.
19.30 Brno.
20.30 Praha.
22.45—23 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Kívánságlemezek.
19.00 Tarka dalos-zenés óra.
19.45 Ifj. dalok.
20.10 Rádiózenekar.
22.30 Márciusi hangképek.
23.00 Táncczene tenordalokkal.

POZSONY-BRATISLAVA

- 17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.30 Brno.
20.30 Sardou: Andrea.
21.40 Kafenda zongoraművész.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.45 Brno.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.30 Cservenka hegedűművész játék.
18.10 Német műsor.

- 18.20 Zongoraszonáta.
19.30 Brno.
20.30 Hangjáték.
22.20 Vonósnégyes.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 19.00 Voselli és magyar zenekara.
20.30 Melodramák lemezek.
21.00 Rádiózenekar.
22.00 Tarka est.
22.40 Wolf-dalok.
23.25 Táncczene.
0.40 Ducas: La Péri.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
21.15 Campia Marika orgonázik.
21.55 Rádiózenekar.
22.45 Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.00 Rádiózenekar Cronen-Kubicki énekesnővel.
22.00 Szórakoztató zene.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.30 Massé: Galathea, vig-opera.

STUTTGART

- 18.00 Alt-, bariton-, hegedű- és zongoraszó.
19.00 Caruso-lemezek.
20.10 Rádiózenekar.
21.20 Lemezek.
22.40 Hamburg.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 17.15 Beethoven: III. hegedű- és zongoraszonáta.
17.35 Ketelbey-lemezek.
18.20 Hangverseny.
20.15 Színf. hangverseny.
22.45 Táncczene.

WIEN

- 12.00 Könnyű lecke.
14.00 Berlioz-lemezek.
16.00 Hírek. Könnyű lemezek.
17.25 Feschler Margit szoprán énekel.
17.45 Emerich Pál zongorázik.
18.05 Indiai sebeszet.
19.10 Házzizene.
19.25 Opera bemondás szert.
22.20 Bécsi zene.

Március 3

Szerda

BEOGRAD

- 19.50 Kovács zongoraművész.
20.20 Lemezek.

- 20.30 Humor.
21.30 Táncclemezek.
22.20—23 Borodin: Négyes.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.15 Balalajkanégyes.
20.15 Boroszló.
20.50 Zenés-dalos vándorlások.
22.30 Könnyű és táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.40 Praha.
17.15 Pozsony.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
20.05 Kassa.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.00 Praha.

BRESLAU

- 17.00 Könnyű zene.
19.00 Kis zene.
20.15 Tarka hangképek.
20.45 Szimfű.
22.35 Berlin.

BRNO

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.40 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.20 Fűvőzenekar.
20.30 Lemezek.
21.00 Praha.
22.20—23 Táncclemezek.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
18.10 Rádiózenekar.
19.00 Felolvasás.
19.20 A zene folytatása.
20.20 Felolvasás.
20.35 Theodorescu Sándor hegedűl.
21.10 Basarab Ilona énekel.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Álomjáték. zongorán.
19.00 Jones: Gésák, keresztmetszet.
20.10 Wührer zongoraművész.
21.15 Fűvős katonazene.
22.30 Szerenád.
23.00 Gaden táncczenekar.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.20 Sacha Guitry és a modern színház.
19.40 Zenés-dalos képek.
20.00 Zongorahármas.
20.30 Vegyes zeneest orgonával.
21.15 Szimf. hangverseny.
23.25 Tarka zenés-dalos est. tréfakkal.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Rádiózenekar.
- 20.15 Boroszló.
- 20.45 Vidám dolgok.
- 22.30 Cselló- és zongoraszo-
nata.
- 23.00 Berlin.
- 24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
- 19.00 Indulók.
- 20.15 Boroszló.
- 20.45 Stuttgart.
- 22.40 Kieli zenekar.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Mor. Ostrava.
- 16.40 Praha.
- 17.15 Pozsony.
- 17.40 Magyar műsor.
- 18.15 Danyi Pali cigánypri-
más játéka.
- 20.15 Lemezek.
- 20.30 Krejshes: Hat és hét
között.
- 21.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.35 Praha.

KÖLN

- 18.00 Bungert zeneszerző
dalai és zongoradarabjai
- 19.00 Boroszló.
- 20.15 Boroszló.
- 20.45 Szalónötös.
- 21.20 A hallgatók által be-
küldött dalok.
- 22.30 Dinnendahl Ferencről.
- 22.45 Berlin.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
- 19.10 Lemezek operákból.
- 20.15 Boroszló.
- 20.45 Hangjáték.
- 22.40 Berlin.

LEIPZIG

- 18.00 Rádióénekkar lant-
dalokkal.
- 19.10 Táncczene.
- 20.15 Boroszló.
- 21.00 Indulógyveleg ka-
tonadalokkal.
- 22.30 Riedel zongoraművész.

LUXEMBURG

- 18.45 Kivánságlemezek.
- 19.15 Angol dal- és tánccle-
mek.
- 21.00 Ventura és társulata.
- 21.40 Különféle hangverse-
nyek.
- 22.50 Belga könnyű zene.
- 23.30 Énekkar.
- 0.05 Jazz.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
- 20.40 Egyfelvonásos.
- 21.15 Vegyes zene.
- 22.45 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Ríport.
- 16.40 Praha.
- 17.40 Respighi: A láng c.
operájáról.
- 17.55 Hírek. Lemezek.
- 18.30 Lemezek.
- 19.20 Lemez.
- 19.25 Respighi: A láng,
opera.
- 22—23.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Augsburgi tánczenekar.
- 19.00 Kivánságlemezek.
- 20.15 Boroszló.
- 20.45 Szór. zenekar.
- 22.40 Loewe-balladák.
- 23.00 Szórakoztató zenekar.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Mor. Ostrava.
- 16.40 Praha.
- 17.40 Lemezek.
- 18.00 Magyar műsor.
- 18.45 Praha.
- 20.05 Kassa.
- 21.00 Praha.
- 22.20 Magyar hírek.

PRAHA

- 16.10 Mor. Ostrava.
- 16.40 Szalónnégyes.
- 17.50 Lemezek.
- 18.10 Német műsor.
- 19.20 Jazz.
- 20.20 Knittl Zdenko Smetana-
dalokat énekel.
- 20.40 Részletek Bruchner
„Napoleon” című drá-
májából.
- 21.00 Filharmónikusok Zika
hegedűművész.
- 22.20 Fok-zenekar.

REGIONAL

- 19.00 Szórakoztató zene.
- 20.30 Wolf-dalok (tenor).
- 20.45 Híres személyek a mik-
rofón előtt.
- 21.15 Tarka est.
- 22.00 Katonazene.
- 22.30 Tarka est zenével.
- 23.25 Táncczene.
- 0.40 Hegedű- és zongora-
szonáta.

RÓMA

- 17.15 Vonósnegyes.
- 20.40 Vegyes zene.
- 21.00 Közvetítés a Scalából.
Respighi: Lucrezia,
operett. Egyiptomi
Mária, misztérium. A
madarak, balett. Opera
után: Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.45 Katonazene.
- 22.00 Táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemezek.
- 21.15 Bemondás szerint.
- 21.30 Wagner-est.

STUTTGART

- 18.00 Frankfurt.
- 20.15 Boroszló.
- 20.45 Schubert 1828. évből
való művei.
- 22.30 Berlin.
- 24—2.00 Hangverseny.

WARSAWA

- 17.15 Szalónzene.
- 19.20 Szigeti József hegedű-
lemezei.
- 19.55 Lemezek.
- 21.00 XI. Chopin-est.
- 21.45 Könnyű zene.
- 22.40 Táncczene.
- 23.00 Kis rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Szór. lemezek.
- 12.10 Könnyű zene.
- 14.00 Tenor- és baritonleme-
zek.
- 16.00 Hírek. Könnyű leme-
zek.
- 17.20 Wagner—Schönkirch:
Hammerstein-dalok.
- 19.25 Schmitz polgármester:
Az osztrák beruházási
kölesön.
- 19.40 Műhelyből és irodából.
- 20.05 Rádiózenekar a Sie-
mens-énekkar, Ger-
hardt szoprán és Ros-
ner hegedűművész.
- 21.45 Tárca.
- 22.20 Római vonósnegyes.
- 23.00 Lemezek.

Március 4

Csütörtök

BEOGRAD

- 19.50 Népdalok.
- 20.20 Rádiózenekar.
- 21.00 Címarosa: A titkos
házasság, opera.

BERLIN

- 18.00 Könnyű lemezek.
- 19.15 Antoniades Anna zón-
gorázik.
- 20.10 Falusi táncest.
- 22.30 Stuttgart.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
- 17.30 Kassa.
- 18.00 Pozsony.
- 19.00 Praha.
- 19.25 Mor. Ostrava.
- 20.45 Praha.
- 22.20 Pozsony.

BRESLAU

- 18.00 Köln.
- 19.00 Közének.
- 20.10 Berlin.
- 22.30 Táncczene.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.00 Hrsel hegedűművész.
17.21 Sakk.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
22.20—23 Hangjáték eszpe-
rantó nyelven.

BUCURESTI

- 17.00 Constantinescu-zene-
kar.
19.00 Felolvasás.
19.20 Puccini-lemezek.
19.55 Hangversenyismertetés.
20.15 Szimf. hangverseny.
22.00 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 A prágai német egye-
tem diákkara.
19.00 Tarka est.
20.20 Hangképek.
22.30 Oboa-, hegedű-, mély-
hegedű- és csellóverseny.
23.00 Kedvelt tánczenekarok
lemezei.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Hangjáték.
20.30 Katonazene.
21.00 Jiddis zenés és drámai
est.
21.25 Wolf-dalok.
22.20 Orgonaverseny.
23.20 Szalónötös szoprán-
dalokkal.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Köln.
19.00 Nyolc dal.
20.10 Hamburg.
22.30 Stuttgart.
24.00 Német kardalok.

HAMBURG

- 18.00 Hoehn Alfred zongorá-
zik.
19.00 Vidám est.
20.10 Táncczene.
22.30 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
17.30 Lemezek.
17.40 Tegnap és mai dalok.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.45 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Fúvószenekar Indulók,
táncdarabok.
19.00 Szórakoztató zene.
20.10 Rádiózenekar.
21.15 Hangjáték.
22.30 Stuttgart.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Köln.
19.10 Gyermekdalok. Zon-
goraszónata.

DÉCIBÁB

- 20.10 Tarka táncest.
22.40 Stuttgart.

LEIPZIG

- 18.00 Mandolinzenekar zon-
goraszólóval.
19.15 Hangképek.
20.10 Vidám est.
22.40 Táncczene.

LUXEMBURG

- 18.45 Gyermekhangjáték.
19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Különféle zenék.
22.30 Rádiózenekar.
23.50 Tánclemezek.

MILANO

- 17.15 De Marchis szoprán és
Landi tenor hgve.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Cimarosa: A titkos
házasság, opera. Utána:
Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 18.10 Pozsony.
17.00 Uj könyvek.
17.20 Lemezek.
17.30 Motorvezetés.
17.40 Lemezek. Hírek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Strauss R.: Varázse-
ringó, operett.
22.20 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.15 Portugália dalokban.
20.10 Vigjáték.
21.40 Czerny: Velencei sze-
renád, dalok.
22.45—24 Két zongorán.
Négy dal.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.00 Néprajzi közvetítés.
17.30 Fuchs és Berényi zon-
goraművésznők.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Táncdalok.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.15 Puskin-dalok.
17.45 Német műsor.
19.25 Mor. Ostrava.
20.45 Hangképek.
21.00 Rádiózenekar fuvola-
szólóval.
22.20—23.00 Brno.

REGIONAL

- 19.00 Munkászenekar zon-
goraszólóval.
20.30 Városi zenekar.
21.25 Tarka est.
23.25 Táncczene.
0.40 Andersson alt és McCor-
mack tenor.

RÓMA

- 17.15 Olasz—brazil cserehgv.
Rio de Janeiróból.
20.40 Színmű.
22.15 Lurini szoprán énekel.
22.45 Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.50 Régi és új dolgok a
zenében.
21.30 Grill Éva francia dalo-
kat énekel.
22—23.00 Wagner: Sieg-
fried, a III. felvonás.

STRASBOURG

- 21.15 Bemondás szerint.
21.40 A rádiózenekar.

STUTTART

- 18.00 Köln.
19.00 Traviata- és Trubadur-
lemezek.
20.10 Könnyű és táncczene.
21.15 Lemezek.
21.30 Hegedű- és csellóver-
seny.
22.30 Népzene dalokkal.
24—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 18.23 Reklámmzene.
19.00 Hangjáték.
19.35 Filmzene.
21.00 Gall János zeneszerző
estje.
21.45 Ravei-lemezek.
22.30 Kis rádiózenekar.
23.30 Gorzinski-zenekar.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Szimf. lemezek.
13.45 Beethoven: C-dur
menüett és A-dur
cselló- és zongoraszó-
nata.
16.00 Hírek. Hires művészek
lemezei.
17.20 Jung-Steigl Erika zon-
gorázik.
17.40 Verseny két hegedűre
és zongorára.
19.25 A bécsi férfidalegylet
vidám éneknégyese.
20.00 Tolsztoj—Guiraud:
Karenina Anna, dráma.
22.20 Kívánságlemezek.

Március 5

Péntek

BEOGRAD

- 19.50 Jovanovics Milorad dal-
estje.
21.00 Zágráb.
22.20—23 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.00 Lipse.
19.20 Lovasindulók.
20.10 Schubert: B-dur
impromptu.

20.30 Bruckner: VIII. szimfónia.

22.30 Dobrindt-zenekar.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.10 Pozsony.
19.40 Kassa.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

BRESLAU

18.40 Lípese.
19.00 Bányászok zene- és énekara.
20.10 Rádiózenekar.
22.30 Dobrindt-zenekar.

BRNO

17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mandies: Mirjana c. operájának I. felvonása.
20.20 Bemondás szerint.
21.00 Filharmonikusok.
22.00 Praha.

BUCURESTI

17.00 Sibiceanu-zenekar. Szünetben
18.00 Időszérű anyag.
19.15 Felolvasás.
19.35 Operaközvetítés.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Uj ifjúsági kamarazene.
19.00 Gaden-zenekar tréfákkal.
19.50 Stuttgart.
20.10 Bender Pál énekel.
20.40 Vidám játék zenével.
22.20 Miről beszélnek Amerikában.
22.30 Szórakoztató zene.

DROITWICH

18.15 Rézfúvós-ötös.
19.25 Wolf-dalok.
20.20 Cornwalli bányászok estje.
21.00 Tarka zenés-dalos est.
22.40 Könnyű orgonajáték.
23.10 A Busch-vonósnégyes.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

19.00 Harmónika, kettős ének négyes és citeraegyüttes.
20.10 Hauck-zenekar.
21.00 Hangjáték.
22.30 Táncczene.
24—2 Stuttgart.

HAMBURG

18.00 Lípese.
19.00 Csevegés lemezekkel.
20.10 Bűnügyi játék.
21.00 Nagy rádiózenekar.
22.20 Miről beszélnek Amerikában?
22.30 Szimfónikusok.

KASSA-KOSICE

17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
19.40 Rádiózenekar.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23.00 Brno.

KÖLN

18.00 Lípese.
20.45 Vidám dalok.
22.30 Régi mesterek dalai.
23.00 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

18.00 Lípese.
19.45 Stuttgart.
20.10 Nagy rádiózenekar.
21.15 Tarka zenés est.
22.40 Deutschlandsender.

LEIPZIG

18.00 Könnyű zene.
20.15 Hangszervirtuózok lemezei.
20.50 Tréfás hangképek.
22.30 Szimfónia.
23—24.00 Dobrindt-zenekar.

LUXEMBURG

18.45 Kívánságlemezek.
19.15 Tarka angol lemezek.
21.15 Hangversenyek.
22.00 Könnyű zene.
23.30 Zongoranégyes.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

17.15 Táncczene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Szimf. hangverseny Tagliaferro zongoraművésznel.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

17.40 Angol ellentmondások.
17.50 Lemezek.
18.10 Német műsor dalokkal.
18.45 Praha.
19.25 Vidám dalos-zenés műsor.
20.00 A rádiózenekar hgye.
22.20 Praha.
22.45 Brno.

MÜNCHEN

18.00 Szórakoztató zene.
19.00 Schemm emlékezete: hangverseny.
20.10 Tarka dalos-zenés est.
22.30 Két gyalogezred és egy tüzérezred zenekara.

POZSONY- BRATISLAVA

18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Énekkar.
19.40 Kassa.
20.45 Tatárdalok.
21.00 Tolstoj. Oltsd ki a tüzet, míg nem lángol.

21.30 Zongoraötös.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.45 Brno.

PRAHA

16.10 Fok-zenekar.
17.15 Vonósnégyes.
18.10 Német műsor.
19.10 Dalok.
19.40 Kassa.
20.30 Hangjáték.
21.30 Margaritis Loris és Ida kétfonórás játéka.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.

REGIONAL

19.00 Munkászenekar basszus-sal.
20.30 Van Phillips és két zenekara.
21.00 Rádiózenekar Lush zongoraművészsel.
22.10 Hangjáték.
23.25 Táncczene.
0.40—1 A doni kozákok énekkara.

RÓMA

19.00 Barzetti zongoraművésznel és Parigi énekes hangverseny.
20.40 Dall'Argine: Dall'ago al milione, operett. Utána: Táncczene.

STOCKHOLM

19.00 Dalok.
19.30 Farsangi zene.
22.15 Lhevinne József zongorázik.

STRASBOURG

20.15 A párizsi fiúénekkar lemezei.
21.30 Színházi est.
0.15 Radio Paris.

WARSAWA

19.20 Dalos utazás az országban át.
19.45 Operarészlet.
20.15 Filharmonikusok.
22.30 Courtelin: Breloc úr két kalandja.
23.00 Táncclemezek.

WIEN

12.00 Opera- és operettlemezek.
13.10 Csajkovszkij: Szerenád.
14.00 Strazziari énekes lemezei.
15.15 Fagót-kettős zongorával.
16.00 Hírek. Klasszikus lemezek.
17.25 Hangverseny.
19.10 Osztrák kultúrfilmek.
19.25 Rádiózenekar.
20.30 Tarka tízperc.
20.40 Szimfónikusok.
22.20 Állástalanok zenekara, szórakoztató zene.

Március 6 Szombat

BEOGRAD

- 19.50 Lemezek.
20.00 Vidám est.
22.20 Rádiózenekar.
23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.15 Orgonalemezek.
18.30 Hangképek.
19.15 Laugs Richárd zongorázik.
20.10 Königsberg.
22.30 München.
24.00 Táncczenekar.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.05 Mor. Ostrava.
16.45 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
20.45 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

BRESLAU

- 19.00 Munkautáni est szóban és zenében.
20.10 A rádiózenekar estje.
22.30 Táncczene.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 Szórakoztató zene.
19.15 Felolvasás.
19.35 Alexandru Péter román dalokat énekel.
20.00 Üzenetek.
20.15 Táncczene.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Népdalok, néptáncok.
19.00 Lemezek dalokkal.
20.10 Tarka est.
22.30 Ramin fuvolaművész.
23.00 Táncclemezek.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
20.00 Rádióénekkar.
20.30 A város éjjel.
21.00 Szórakoztató zene.
22.20 Tarka zenés-dalos est.
23.40 Könnyű zene basszus-énekekkel.
0.30 Táncclemezek.

FRANKFURT

- 18.30 Munkaszolgálatosok énekei és zenéje.
20.10 Hamburg.
22.30 München.
24.00 Hauck-táncczenekar, táncclemezekkel.

HAMBURG

- 18.00 Könnyű zene.
19.00 Ifjúsági ének és zene.
20.10 Filmzene és dalok.
22.30 München.
24.00 Könnyű és táncczene.

KASSA-KOSICE

- 16.45 Ifjúsági színmű.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
20.45 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Praha.

KÖLN

- 18.05 Szalonötös szoprán- és zongoraszóval.
19.00 Düsseldorf-i lányok éneke és játéka.
20.10 Vidám szombateste.
22.30 Táncczene.

KÖNIGSBERG

- 16.00 Dalos-zenés délután.
19.10 Bach: Változatok egy egyházi énekre orgonán.
20.10 Katonazzenekar és énekkar.
22.20 München.
22.40 Könnyű zene.

LEIPZIG

- 18.15 Menz Julia csembalózik.
19.20 München.
19.40 Közzene.
20.10 Tarka-est.
22.30 München.

LUXEMBURG

- 19.05 Esti zene.
19.15 Angol tánc- és dallemezek.
19.45 Könnyű zene.
20.15 Dalok.
21.00 Uj lemezek.
21.30 Hangverseny.
22.20 Liszt: Faust, szimf.
23.20 A Párizsi szaxofón-négyes.
24.00 Angol táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
20.40 Dráma.
22.00 Nápolyi dalok. Utána: Táncczene.

MÜNCHEN

- 19.40 Couperin: Két orgonadarab.
20.10 Puccini: Bohémélet, opera.
22.30 Táncczenekar üveghárfa-szóval.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.45 Kassa.
17.35 A hét hangjai. Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.

- 19.15 Népdalok.
19.35 Rádiózenekar.
20.40 Időszerű anyag.
20.45 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Praha.

PRAHA

- 17.55 Német műsor.
19.15 Brno.
19.35 Pozsony.
20.45 Brno.
22.20 Lemezek.
22.35—23.30 Táncczene.

REGIONAL

- 19.00 Campoli-zenekar tenor-dalokkal.
20.30 A leichesteri rézfúvós-zenekarok.
21.15 Szalónzene.
22.00 Puccini: Pillangókisasszony, a II. felvonás.
22.50 Paderewski: Téma változatokkal zongorán.
23.25 Táncczene.
0.40 Táncclemezek.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
19.32 Hírek magyarul.
20.45 Wagner: Parsifal.

STOCKHOLM

- 20.50 Régi táncczene.
21.30 Kabaré.
22.00 Táncczene.

STRASBOURG

- 21.30 Rokyta szoprán, rádiózenekar és hangszer-szólísták tarka estje.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

- 18.30 Lemezek.
19.00 Tarka zenés-dalos est.
20.10 Hamburg.
22.30 München.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 18.20 Reklámzene.
19.30 Lengyel házizene.
21.00 Szimfónikusok.
22.30 Kis rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Könnyű zene.
13.15 Szimf. lemezek.
14.00 Alpár Gitta lemezei.
15.40 Svéd-osztrák a cappella-énekkar.
16.55 Kívánságlemezek.
18.10 Népdalokat tanulunk.
19.10 Jarno: Az erészlány, operett. Utána táncclemezek.
21.45 Filmekről.
22.20 Gyenge Anna (Anne Roselle) szoprán éneke.
22.55 Angol táncclemezek.

Lányi Dezső Amerikában

Idő: Háromnegyed nyolc.

Szín: A Déli vasút. Lihegve készül indulásra a trieszti gyors. Elegáns keménykalapos urak szónoklatokkal búcsúztatnak egy elegáns urat, csikokba, kockákba s teveszörbe öltözött epizód szereplők rohannak föl-le a Perrónon —

és minden szónoklat nélkül csöndben, meghatottan búcsúzik egy másodosztályú hálókupé előtt Lányi Dezső szobrászművész családjától és szűk baráti körétől.

Tudjuk, tapintatlanság ilyenkor egy percre is elvonni övétől — mégis megkérjük, mondjon néhány szót elutazása előtt.

Mit érez egy ember, egy művész életének ilyen fontos állomásánál?

— A deresedőhajú útiruhás úr, akiről tudjuk, igen sok intervjút adott már életében, most mintha kissé zavart volna. A hangja fátyolos — talán a vonatfüsttől...

— Igen, boldog vagyok — mondja végül is.

Mást, többet nem várhat, nem remélhet művész a mai világban, minthogy érte-őjjenek, hívják, sürgessék — kivigyék Amerikába fix fizetéssel... munkakörrel...

Hát persze, kicsit nehéz elmenni — itt hagyni a családomat...

Most egyelőre Newyorkba megyek. Aztán Hollywoodba. Ugy készülök erre a sok új munkára, mintha életem legszebb vakációjára indulnék...

És már el is indul valóban — nem győző csókokat, kézfogásokat osztogatni, alig tud kihámozódni a családjá, a felesége öleléseiből...

Már rég elindult a vonat, mikor még mindig ott állunk mindnyájan a Perrónon és nézünk utána...

Később aztán, a lakásán Lányiné még mindig könnyes szemmel beszél az uráról — az ötvenéves fiatal művészről, akit itthon csak „papának“ hívnak...

Beszél az ifjúkoruk szép emlékeiről, a kis műteremről, ahol megismerkedtek — s ahol ő — Lányiné akkor még Huszár Annus kijelentette:

— Hiába beszél ez a bolondos fiú, én művészhez úgyse megyek férjhez! Az nem való férjnek!

— És aztán mégis úgylátszik — tévedtem — vallja be kedvesen. Mert gyönyörű lett az életünk. Volt ugyan elég küzdelem, de sok szépség is — rengeteget utaztunk, Párizs, Brüsszel — mindenfelé! Az uram derűs művésze, különösen a karikatúraszobrai, ami úgye egész külön műfaj — mindenütt csak barátokat szerzett.

Most aztán elvitték. Nem lehetett nem elmenne... olyan csábító ajánlattal hívták... már idáig legalább 25.000 pengőt költött rá az „Esquire“, csakhogy kihozassa!

Ó persze boldog! Elmenni könnyű! De ittmaradni?!

— Igen, egy kicsit féltém a szép szöke amerikai missektől — bár ő ugyan mindig azt mondta: olyan szemé és olyan lába mint nekem — nincs senkinek!

Most a művész lánya szól közbe rozszalón:

— Ugyan, a papát nem kell félteni! Övele semmi ilyesmi nem történhet! Ó csak a munkájának él!

Búcsúznak is.

A művész felesége és leánya ottmarad a rengeteg fénykép meg szobor közt — és ezentúl már csak a postát várják — Newyorkból.

Fedor Agnes.

Lányi Dezső Lázár Máriát mintázza (Amatőr felv.)

PEREG A FILM

Kabos Gyula

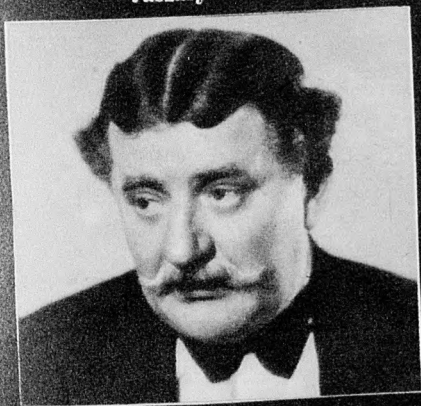
Földessy Géza

Vaszary Piroska

Perezel Zita

Mály Gerő

Salamon Béla

Bemutatjuk a „Hetenként egyszer“ című legújabb magyar filmvígjáték hat főszereplőjét.
A „Hetenként egyszer“ a DÉCSI és KAMARA mozgóknban kerül a pesti közönség elé
(Globus film)

DÉCIBÁB

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

**HETENKÉNT
EGYSZER**

„Hetenként egyszer” címmel mutatja be két premiérszínház e héten a legújabb magyar filmet. Amikor a filmről — melyet zártkörű vetítésen láttunk — beszámolunk, elsősorban Szlatinay Sándorról, a film rendezőjéről kell megemlékeznünk. Szlatinay nem új ember a filmszakmában. Mint zeneszerzőt ott láttuk nevét a nagy zenés filmsikerek címszállagján. Most mint rendező mutatkozott be és mi ez alkalommal nem is neki, hanem azoknak gratulálunk, akiknek eszébe jutott belőle rendezőt csinálni. Amilyen biztossággal írta eddig a slágereit, olyan határozottsággal és tempóval rendezte meg első filmjét. A színészei kitűnően beszélnek, mozognak és a legfeltűnőbb, hogy már első filmjében egész sor meglepő ötletet találunk. A cigarettafüstkarika mint jegygyűrű például ragyogó gondolat.

A filmet Lórincz Miklós ötletéből Nóti Károly írta. 2400 méter nevetés. A „Hetenként egyszer” sikere igazolja, hogy ilyen filmekre szükség van, mert a közönség szeret mulatni, nevetni, szórakozni. Tehát tessék tovább is ilyen filmeket gyártani!

A film főszereplője, Kabos Gyula ismét bebizonyította, hogy minden filmjében új tud lenni. A szerelemről a szép Perczel Zita és a Berlinből hazahozott Földessy Géza gondoskodnak, míg a humoros jelenetekben Kaboson kívül Vaszary Piroska, Mály Gerő, Salamon Béla, Kováts Terus, Rajna Alice, Lendvay Márta és Keleti László, Gárdonyi és Köpeczy-Boócz Lajos mulattatják a közönséget. Ismét befutott egy magyar film és egy új rendező.

Hansi Knotek és Viktor Staal a „Szabadság-szerelmem” című új Ufa-filmben.
Bemutatja: URÁNIA

Talán véletlenül, talán szándékosan történt, hogy Katherine Hepburn eddig majdnem minden filmjében kosztümben játszott. A Stuart Mária után Hepburn kijelentette, hogy szeretne ismét modern ruhában szerepelni. És mi történt? Ismét kosztümös szerepet kapott.
(R. K. O. Pátria foto)

RGY
emiér-
film-
olunk,
l kell
akmá-
s film-
ott be
ratulá-
Ami-
rozott-
inészei
y már
arettá-
t.
y írta.
e iga-
zónség
ovább

izonyí-
lemlről
öldessy
aboson
Kováts
b, Gár-
nséget.

AMI A HIRADÓKBÓL

Clarence Brown, a híres hollywoodi filmrendező legutóbb egy amerikai szaklapban érdekesen jellemezte a filmszillagokat: — A nők mindig ösztönösebb művészettel játszanak, mint a férfiak, de mindig érezniük kell, hogy van valaki, aki vigyáz játékkukra és a felelősség azt terheli.

— Felvétel közben a filmszínész nem láthatja önmagát, nem tudhatja, hogy a fotografáló gép hogyan veszi fel. A férfiak rendszerint alkalmazkodnak a gép beállításához és egyéb technikai feltételekhez. A nők csak a legkritkább esetben.

— Greta Garbo például, akinek több filmjét rendeztem, a legösztönösebb művészek közé tartozik. Szövegét mindig kifogástalanul tudja, játékát előzőleg kipróbálja és amikor jelenete elkövetkezik, mindig a legnagyobb biztonsággal játszik. Pontosan azt játssza, amit akar. De teljesen a rendezőre bízta magát. Számít arra, hogy a rendező minden lépését ellenőrzi és mindig a legjobb nézőpontban állítja a kamara elé.

— Joan Crawford szenvedélyesen játszik. Izgalmasabb jelenetekenél megtörténik, hogy „kifut a képből”. A rendezőnek mindig tudnia kell, meddig terjed a lencse látószöge, különben előfordulhat, hogy Crawford nem lesz a filmen.

— Norma Shearer a rendezők öröme. Csodálatos nyugalommal játszik. Ha előzőleg átbeszélték vele szerepét, akkor a lencse előtt nyugodtan rá lehet bízni a játékot.

— Myrna Loy is nyugodt. Ő azonban túlságosan nyugodt. Sokszor élénkíteni kell, hogy ez a nyugodtság ki ne ütközzék. Viszont Jean Harlowot fékezni kell, különben túlteng a temperamentuma és nagyon is szabadjára enged a humorát.

Franciaország készül a párizsi világkiállításra. A francia filmipar is. Az utóbbi időben többször emlegették, hogy a franciáknak nincs nagy reprezentatív filmjük. Most ezt pótolni akarják. Az egyik ilyen film Jean Jaurésról készül. A másik a francia forradalom filmje, amely a kormány támogatásával készül. Hárommillió frankot gyűjtenek össze közadakozásból és a film létrehozásában részt vállal a filmipari munkások szervezete és a francia filmegyesületek szövetsége is.

A film rendezését Jean Renoirra bízták, aki nemrégiben nyerte meg a franciák filmdíját. De egész sereg kitűnő francia író és filmszakember áll mellette, hogy a nagy mű minél nagyvonalúbb és tökéletesebb legyen: így Achard, Jeanson, André-Paul Antoine, Jean-Richard Bloch, H. R. Lenormand. A scenáriumot Spaak írja, a dramaturgiát Marcel Pagnol végzi. A zenei rész Honegger, Georges Auric, Darius Milhaud, Désormier és Jacques Ibert munkája. A szereplők névsorát még nem állították össze, de bizonyosan ott lesz a szereplők között Louis Jouvet (Robespierre), Pierre Renoir (Brissot), Gabin (külvárosi asztalos), Erich von Stroheim (osztrák tiszt), Maurice Chevalier egy munkást játszik, aki a „Marseillaise”-t énekli.

Az előzetes tervek szerint a film története az 1789-es nagy francia forradalmat megelőző időkkel kezdődik és a valmy melletti győzelemmel végződik. A fölvételeket a versaillesi kastélyban és kertjében készítik és a fölvetel céljaira kikölcsozönik a múzeumok forradalomkorabeli emlékeit.

KIMARADT

A közelmúltban G. B. Shaw, a nagy angol író az egyik amerikai lapban nyilatkozott arról, hogy miért nem engedi meg színdarabjainak megfilmesítését.

Shaw nyilatkozatában kijelentette, hogy elvben nincs kifogása a film ellen. Sőt, nagyon szeretné, ha minden darabja a mozik műsorára kerülhetne. Neki csak az ellen van kifogása, hogy munkáit „tudatlan kontárok dolgozzák át, akiknek fogalmuk sincs a dramatizálás művészetének ábécéjéről”.

— A nagy filmvállalatok — mondotta Shaw, — nem sajnálják a pénzt arra, hogy a legügyesebb operatőröket, világító-mestereket, díszletfestőket, zenészeket és filmsztárokat alkalmazzzák. Ha egy gép eltörik, akkor nem az irodaszolgáért, hanem a legügyesebb technikusért küldenek. Viszont, ha Shakespearet akarják vászonra vinni, akkor azt az irodaszolgára bízzák. Ez pedig nem értvén Shakespearehez, nagy fáradtsággal tönkreteszi a művet és még hozzá azt hiszi, hogy megjavította azt.

— Ezeket a filmírókat — folytatta Shaw, — tulajdonképpen nem is az irodaszolgákhoz kellene hasonlítani, hanem inkább a szállodai boyokhoz. Ugyanis ezeknek is az a víziójuk az életről, hogy az emberek mindig autóval érkeznek, felmennek a lépcsőkhöz és eltűnnek az ajtók mögött. A filmvállalatok azt hiszik, hogy a film 95%-ának lépcsőn le- és felszaladgálásból és autóból való ki-beszállásból kell állnia. Még Chaplin sikere sem tudta megtanítani őket arra, hogy a lépcsők csak akkor érdekesek, ha a főhős leesik róluk. Az én darabjaim érdekessége nem függ a lépcsőktől. Ezért azt mondják rólam, hogy nem értek a film-művészethez.

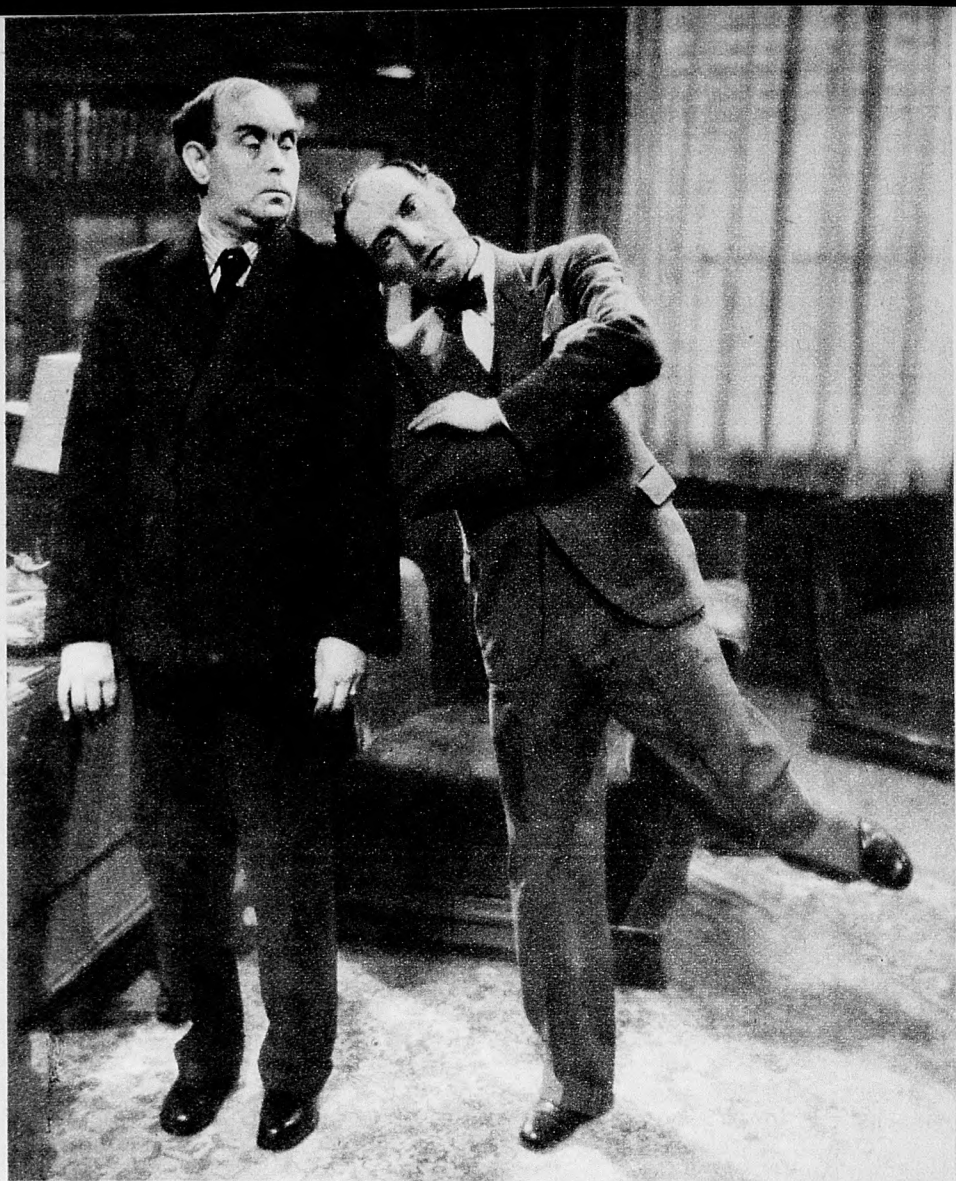
Shaw szerint nincs különbség dramatikailag a színpadra és a filmre alkalmazott mű között. Csak annyiban, hogy a filmen szélesebb lehetőségek vannak. De mindkét helyen elő kell adni egy történetet, azoknak karaktereit élővé kell tenni; meg kell ragadni, meg kell tartani és vezetni kell az emberek érdeklődését ugyanúgy, ahogy annakidején Shakespeare és Molière tette. Aki nek nincs ehhez tehetsége, az csak elronthatja a drámai munkát még akkor is, ha a legjobb szándékkal közeledik hozzá.

Arra a kérdésre, hogy szeretné-e, ha a színdarabjait a film számára egy hozzá hasonló szellem írná át, Shaw így válaszolt:

— Ilyet nem lehet találni, mert a velem egy színvonalon lévő író azzal lenne elfoglalva, hogy saját darabját írja és nem azzal, hogy az enyémel babráljon. Az a leghelyesebb, ha minden író saját maga készíti el művének szcenáriumát.

„Pygmalion” című darabjának német filmverziójára vonatkozóan Shaw a következőket mondotta:

— Ennek a filmnek készítői szerződésileg és ünnepélyes ígéretekkel kötelezték magukat arra, hogy pontosan követik az én szcenáriumomat. Ők azonban a legnagyobb fáradtságot áldozták és óriási összegeket költöttek arra, hogy azt minden vonatkozásban megváltoztassák úgy, hogy rá se lehessen ismerni. Minden hatását elrontották, minden karakterét meghamisították, mindent beletettek, amit én kihagytam és a legtöbbjét kihagyták annak, amit én beleadtam. Azt gondolták, hogy ők jobban értenek hozzá, mint én. Ha tényleg ez lenne az igazság, akkor ők szuper-Shaw-k lennének. Sajnos, nagyon is nem azok és ezért van az, hogy az én filmjeim még várnak arra, hogy vászonra kerüljenek.

Nemrég fejezték be a Hunnia filmgyárban a „Fizessen nagysád“ című új magyar film felvételeit. A film főszerepeit, mint már megírtuk, Muráti Lili, Tolnay Klári, Jávor Pál, Kabos Gyula, Gombaszögi Ella játsszák. Külön nevezetessége a filmnek, hogy egy olyan új filmszínészt avat, akit a forgatás közben elért sikere alapján már három új filmre szerződtettek anélkül, hogy megvárták volna, milyen sikere lesz a közönség előtt. Az új filmszínész Latabár Kálmán. Egy humorosan beállított tornatanárt játszik Latabár Kálmán a „Fizessen nagysád“-ban, aki Kabos Gyulát akarja a torna segítségével divatos, korszerű ifjúvá varázsolni. Akik a „Fizessen nagysád“-ot a szakmai bemutatón látták, azt mondják, Latabár Kálmán a magyar filmvígjátékok egyik leghasznosabb oszlopa lesz.

(Foto Pátria film)

Sonja Henie a hollywoodi
„Jéghercegnő“. Első film-
jét rövidesen Budapesten is
bemutatják.
(20th Century Fox foto)

John Barrymore ismét megnősült. Felesége Elaine Barrie. A „fiatal pár” Európába jött nászútra
(Fotó Metro)

A magyar filmgyártás eddig csak romantikus történetekkel, vígjátékokkal és regényekből átirrt filmekkel kísérletezett. Most végre megpróbálkoztak egy rövid filmburlesztkkel is. Az 1200 méter hosszú film Pásztor Béla rendezésében készül, címe: „Hol alszunk vasárnap?” Főszereplői: Erdélyi Mici, Latabár Kálmán, Kabos Gyula, Komlós Vilmos és Gombaszögi Ella.

Filmkörökben nagy érdeklődéssel várják a bemutatóját, amely előreláthatólag március közepén lesz. Vajjon bátrabb, ötleteesebb és filmszerűbb lesz-e ez a film az eddigi kísérleteknél!..

*
Sacha Guitry, az ismert színész és író filmet írt, amelynek főszerepét ő maga játssza. A filmet az angol koronázó ünnepségek során mutatják be. Címe: „A korona hét gyémántja”.

*
Beethoven életéről film készül Hollywoodban. A szcenáriumot most fejezte be Milton Krims.

*
Az amerikai Warner-filmkonzern elhatározta, hogy megfilmesíti a Dreyfus-ügyet. A film címe „Úton az igazság”. Dreyfus ezredest Paul Muni személyesíti meg.

A Dreyfus-esetet öt évvel ezelőtt egy német filmgyár már megfilmesítette. Annakidején ez

Budapesten is bemutatásra került Richard Oswald rendezésében, aki ezidőszert Londonban tartózkodik, ahol „A jáklya” címmel Emile Zola életéről akar filmet készíteni. Ebben a filmben is jelentékeny szerepet kap a Dreyfus-ügy.

*
Kurt Weill, a világ-hírű modern német zeneszerző Hollywoodban megbízást kapott, hogy az United Artists filmvállalat „Spanyolországi várak” című új filmjéhez zenét írjon.

*
A 20th Century Fox

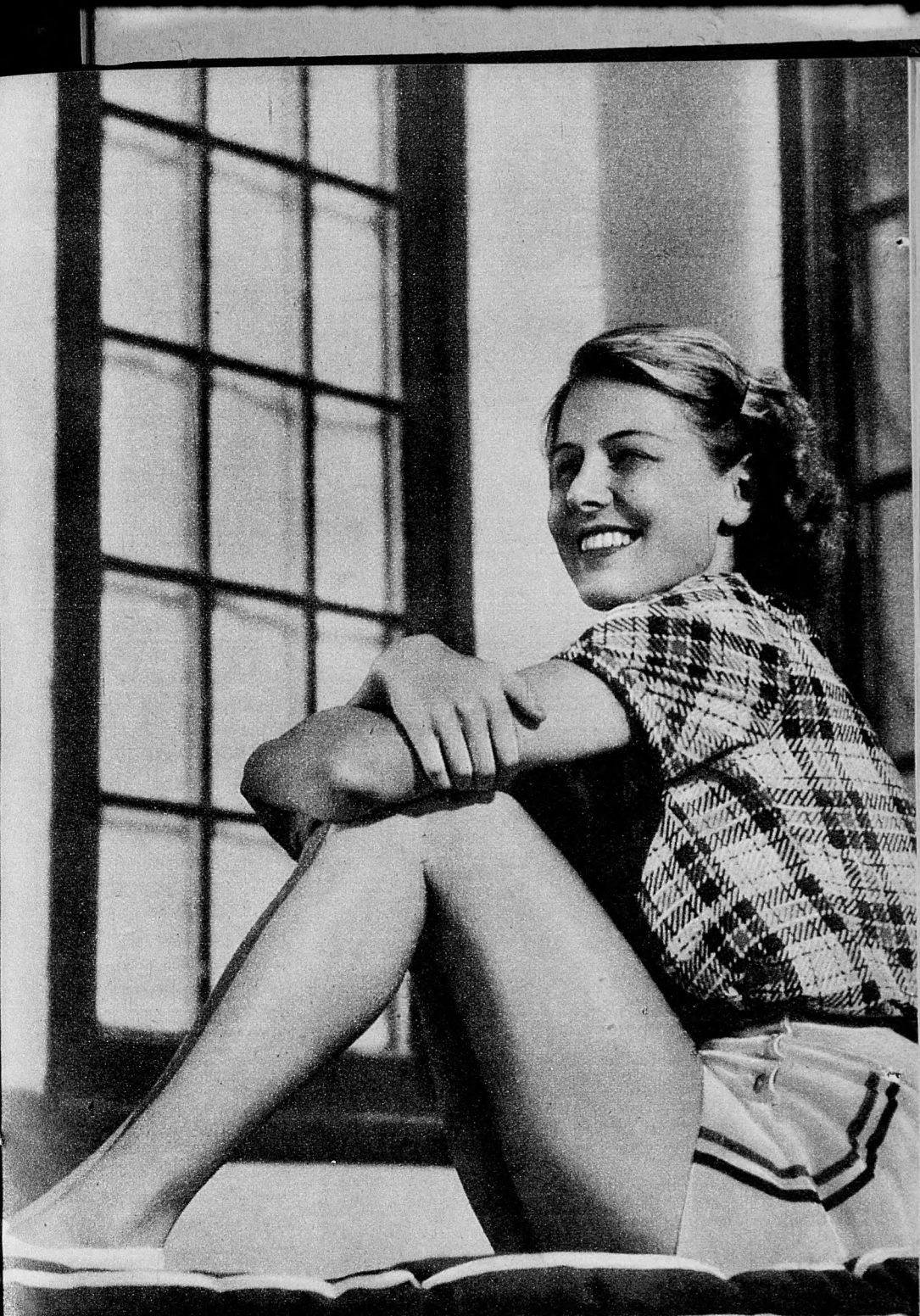
világhíradója kizárólagos jogot biztosított magának az angol koronázás fölvételeire: 40 hangosgéppel 150 operatőrmérnök 20.000 méter filmet készít az ünnepségekről. Az így készült film nem a híradó keretén belül, hanem külön műsor-számként kerül majd bemutatásra a világ 10.000 nagy mozijában.

*
Január 20-án nagyobb dán filmexpedíció indult útnak a lappok földjére, hogy ott a néprajzi érdekességekről fölteleket készítsen.

Az után még esik az eső...

...de a

eső...

... de a tornatermekben már lázasan készülnek a nyárra

(Metro fotók)

ÚJ FILMEXPEDÍCIÓ

Az egyik nagy svéd filmgyár megbízásából dr. Fejős Pál, az ismert magyar rendező vezetésével február végén filmexpedíció indul Új-Guineába. Az expedíció két évig lesz úton.

Fejős Pál nemrég tért vissza Madagaszkárból, ahol a „Nordisk Film” megbízásából az ottani állatvilágról és a benszülöttek életéről 32 rövidfilmet készített.

Új expedícióját először Ceylonba és Sziámba vezeti, ahol a burmai határon vad elefántcsordákat akar filmre vinni. Onnan Indokínába megy, hogy filmre vegye az ottani érdekes és nagyrészt ismeretlen építészeti kultúremlékeket, azután Szumatra, Jáva, Timor és végül Új-Guinea kerül sorra.

Az expedíció főcélja az újguineai pápua vidék filmmezése. Ezen a területen még sok kiaknázatlan és ismeretlen néprajzi érdekességet lehet találni, különösen az ott élő kannibál törzsek élete nyújt bőséges anyagot. Ezek még ma is úgy élnek, mint kőkorszakbeli őseik. A Fejős-expedíció vállalkozása elé nagy érdeklődéssel néznek.

Jeanette MacDonald és Nelson Eddy együtt tanulják szerepüket

A kis operatőr

Michael Brooke Hollywood új tennisz bajnoka
(Metrol fotók)

50.000—70

Mind a két szám dollárt jelent. Az egyik, természetesen a nagyobb az, amelyet Mr. Harry Cook nevű newyorki fiatalember követelt a Fox-gyártól, a másik az, amelyet tényleg megkapott.

Harry Cook ugyanis akaratára ellenére filmre került. Nyugodtan ült a moziban és nézte a Fox-gyár egyik filmjét, amely éppen egy uccai jelenetet mutatott be. Hirtelen felismerte magát valamelyik gyanútlan járókelőben, akit az ügyes operatőrök egy zárt autóból fotografáltak le. Másnap feljelentést tett a Fox-gyár ellen, mert engedély nélkül vitték filmre és ezen szegyen kártérítésül 50.000 dollárt követelt.

A tárgyalást nagy érdeklődés előzte meg, az érdeklődők azonban elestek ettől a csemegétől, mert a gyár és Mr. Harry kiegyeztek — 70 dollárban.

REINHARDT OPERETTJE

„A szentivánéji álom” világsikere óta Reinhardt több nagy film tervét akarta megvalósítani Hollywoodban. Először „Danton” címmel a francia forradalmat

A NAGYVILÁGBAN

akarta filmre vinni és már hozzá is látott az előkészületekhez, amikor a gyár ezt lefújta. Ugyancsak elutasították azt a tervét is, hogy hangosfilmet csinál Pirandello „Hat szerep keres egy szerzőt” című világhírű színművéből. Ezután egy Offenbach-operettel kísérletezett, ezzel is eredmény nélkül. A legújabb hírek szerint Reinhardt mégis csak rendez egy filmet, ennek a szerzője azonban sem nem Shakespeare, sem nem Pirandello, sem Offenbach, hanem egy igen egyszerűen és ismeretlenül hangzó név: Mr Denison Clift.

Egyelőre tehát ügyelünk, hogy Hollywood legyőzte Reinhardtot és rákényszerített egy hollywoodi stílusú, kémtörténettel fűszerezett operettet. Most érdeklődéssel várják, mit tud ebből Reinhardt csinálni és mikor hagyja ott Hollywoodot, hogy visszatérjen Európába — a színházhoz.

LAWRENCE TIBBETT EURÓPÁBAN

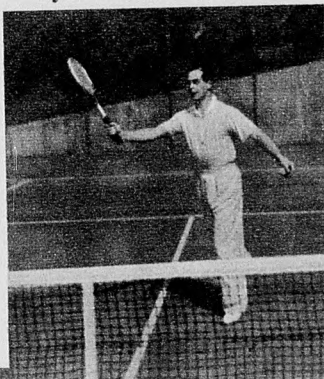
Lawrence Tibbettől, a newyorki Metropolitan operaház világhírű bariton-

Lawrence Keethe az amerikai férfisztárok divatdiktátora

Lynne Carrer főzni tanul

Freddie Bartholomew „kormányos” lesz új filmjében (Metro fotók)

járól nemrégiben az a hamis hír terjedt el, hogy operapróba közben főre beleszaladt partnere testébe és az illető belehalt sebébe. A valóságban az történt, hogy Lawrence Tibbett partnere szívbeteg volt és a szóbanforgó jelenet alkalmával szívattakot kapott, amely végzett is vele. Ezt használta ki a reklám Lawrence Tibbett érdekében, akit Európában eddig csak filmről ismertek, de aki ebben az évben állítólag Európába jön és a bécsi operában négy estén fellép.

ÚJ HANGFELVEVŐGÉP

Moszkvai jelentés szerint J. Cimbler egy új hangfelvevőgépet szerkesztett, amelynek rendkívül egyszerű a szerkezete és igen kicsi a terjedelme. J. Cimbler új szerkezetével egy teljes órán át tud zavartalanul hangfelvételeket csinálni és azokat rögtön meg is ismétli. Az egész szerkezet elfér egy kis dobozban, amelybe 20 méter hosszú filmszalagot tesznek. Erre a filmre karcolja a tű a hangoknak megfelelő nyomokat, amelyek hasonlóak a gramofónlemez hangnyomaihoz.

GARBO, A VÉGZET ASSZONYYA

„Camille, a végzet asszonya” a címe Greta Garbo legújabb filmjének. Egy, a szerelemért mindent feláldozó asszonyt játszik Garbo ebben a filmben, amelynek felvételei közben az a hír terjedt el, hogy Garbo abbahagyja a munkát és örökre visszavonul a filmmezéstől. Ugyanis ennek a filmnek forgatása idején halt meg az elmúlt esztendőben John Gilbert, Greta Garbo régi partnere és egyetlen szerelme. Garbót akkor annyira le-sújtotta egyetlen barátjának elvesztése, hogy

nem
drám
tragé
továb
szony
végül
ten
Garb
jobb
után
hírű

szerepét és életre ébresztette a filmművészet legdrámaibb sorsú asszonyát; az asszonyt, aki mindent feláldoz egyetlen és végzetes szerelméért. Mintha, egy kicsit vallomás is lenne ez a film, a titokzatos, zárkózott, világhírű asszony önvallomása.

A Metro-filmgyár nagyvonalú keretet rajzolt Greta Garbo művészete köré, amely minden tekintetben méltó lehet a filmhez és hősnőjéhez. Itt most a Camille, a végzet asszonya" négy, gyönyörű Garbo ruháját mutatjuk be a Délibáb olvasóinak.

(Metro fotók)

nem tudta vállalni ennek a filmnek mélyen drámai fordulatait, amelyek véletlenül saját tragikus szerelmére emlékeztették. Fél évnél tovább szüneteltek a „Camille, a végzet asszonya” felvételei Garbo gyásza miatt, míg végül Cukor Györgynek, a nemrég Budapesten is járt rendezőnek sikerült meggyőznie Garbót arról, hogy minden szomorúság legjobb gyógyszere a munka. Hosszú szünet után tehát ismét felvevőgép elé állt a világhírű filmsztár és eljátszotta élete legnagyobb

Kutyaszőrtől, rézgyűrűtől, kártyától remélnék sikert a hollywoodi filmsztárok

Minden művész szeszélyes, a legtöbb babonás is. Hollywoodban valóságos kis múzeumot lehetne összeállítani azokból a tárgyakból, apró csecsebecséből, amelyeket a filmsztárok, férfiak és nők egyaránt, talizmánul állandóan maguknál hordanak.

Carola Lombard egy cernán csüngő régi aranyérmét hord magánál.

John Barrymore nem kezd addig új filmhez, míg a felvevőgéppel le nem fényképezi kisfiát. Barrymorenak eddig körülbelül 35 ilyen fényképe van kisfiáról.

Dolores del Rio féltékenyen őrzi azokat a harisnyákat, amelyeket egy új film felvételeinek első napján ballábán viselt.

Greta Garbo talizmánja egy alig fél dollárt érő kis gyűrű, amelyet még Stockholmban egy ipartestület tombolaversenyén nyert.

Kay Francis 32 apró elefántcsont figurából összefűzött nyakláncot visel. Minden film után egy új miniatűr figura kerül a fűzérre. Kay Francis ezt a nyakláncot állandóan hordja s csak arra az időre teszi le, míg a felvevőgép elé áll.

Irene Dunne hajlik a spiritizmus felé. Minden elhatározó lépés előtt kártyát vet vagy asztalt táncoltat és eszerint dönt.

Janet Gayornak furcsa kritikai mérceje van. Véleménye szerint minden filmjét annyiszor játsszák Amerikában, ahány méter a film hossza. Eppen ezért Gaynor úgy harcol minden méter filmért, mintha karrierje függne a kép hosszúságától.

Lupe Velez talizmánja egy aranyból készült miniatűr hawaii gitár, amelyre egyetlen szót vésetett: Happy-end.

Maurice Chevalier egy külön e célra készült karcsú vitrinben őrzi élete első iskolai füzetét, első cigarettatárcáját, első fényképét, első sétapálcáját, első filmjének egy darabját és általában azokat a tárgyakat, amelyek élete fordulópontjainak első emlékei lehetnek.

Constance Bennett kedvenc lovának és kutyájának szőrét hordja magánál, kis ezüstdobozban.

Raquel Torres sajátkezűleg másolja le minden szerepét, mert azt hiszi, hogy csak akkor lehet sikeres.

Szokatlan és mulatságos lexikont állíthatnánk össze azokból a különös és sokszor érthetetlenül szeszélyes szokásokból, amelyek a filmsztárok hangulatát befolyásolják és irányítják. Talán Marlene Dietrich az egyetlen, aki világosan és tárgyilagosan látja az életet és dolgokat és aki mentesült minden babonától.

Kay Francis
(Warner foto)

Emm
élnk,
Azelőt
tan jó
voltak
tónusú
kozásu
nál. R
hajfon
tudta,
amerik
mert
volt.
értelm
össze
akit v
sétu
meleg
zsefvá
És
tott é
Dózsa
rikai
nőt, a
rossz
hangu
sem v
kissé
nem k
séges
nak-e
zisek
mára,
zája"
álland
fiatal
röpkö
tud m
gal, a
Európ
mindí
De ta
a vág
kerge
Emma
Va
barát
Gyáli
eljeg
ő sze
megh
És
kodó
egyet
minth
barát
szere
jó pa

(IV. folytatás)

Emmi olyan vidám volt, olyan fiatal és élénk, hogy Gyáli János meglepődve nézte. Azelőtt vele sohasem volt ilyen felszabadultan jókedvű... Igaz, hogy azok nehéz évek voltak — de ennyi életörömet, szellemes, mai tónusú bátorságot még legboldogabb barátkozásuk idején sem tapasztalt ennél a leánynál. Rövid hajával — ő, az ő nehéz selymes hajfonatai! — rövid szoknyájával: sohasem tudta, hogy ennyire jó a lába! — a legszebb amerikai lányokkal versenyezhetett volna, mert a szeme: a szeme még mindig a régi volt... A szeme, titkokat rejtő, határtalanul értelmes, forrón jóságos tekintete kapcsolta össze az ő festő-éjéjével ezzel az új Emmivel, akit valójában félt felkeresni; csak a kötelességtudása és az azóta ki nem elégtett jóságmelegség után való vágya húzta oda a józsefvárosi kis lakásba.

És hogy örült, amikor nem valami elrontott életű, savanyú leányt talált a puritán Dózsa mama mellett — hanem a legjobb amerikai értelemben is modern, jópajtas-barátnőt, aki tudta: mit kérdezzen tőle és minden rossz érzését elparancsolta tőle... Jó intim hangulatot teremtett kettőjük közé és mégsem várt tőle semmitse — mert ez bizony kissé kellemetlen lett volna... No nem, még nem kötötte le magát odaát, hiszen ő tisztességes fiú és előbb hazajött megkérdezni: várnak-e rá itthon, — de Amerika, ahogy a frázisok mondják és talán tehetséges ember számára, valóban a „korlátlan lehetőségek hazája” és ő most már a legjobb úton van az állandó boldogulás felé... Jó volna szabad fiatalemberként visszamenni, próbálkozni, röpködni... Az amerikai élettempója nem tud mit kezdeni az olyan érzelmegzadtsággal, amelyet Emmi jelent, ez csak ide való, Európába, régi stílusú életkezdéshez... Igaz, hogy mindig-mindig él majd benne a vágy ezután. De talán művészegyéiségének ez is hasznát: a vágy, a kielégíthetetlen élet, az örökexcepciósba kergető nyugtalanság: az elérhetetlen Emma...

Vadas Károly idegesen figyelte őket. Közös barátaiktól már négy héttel előbb tudta, hogy Gyáli János hazajön. És addig nem akarta eljegyezni Emmát. A leány ügyis tudja, hogy ő szereti, türelmetlenül szereti — de azért meghagyja neki szabadságát...

És csodálkozva látta, hogy Emmi pajtas-kodó barátságban bánt Gyálival — róla pedig egyetlen percre sem feledkezik meg, — mintha a másíknak azt mondaná: „látod-e barátocskám? Ez az én igazi emberem, ezt szeretem. Téged is szeretlek, mert az én régi jó pajtasom vagy — de ő az igazi...” Ezt

olvasta ki Vadas Károly Emmi modorából, — hanem azért még mindig nem hitt neki...

Dózsa mama boldogan kínálta vendégeit, ezzel is, azzal is. Külföldi vendégek, angol szó, francia — mint valamikor régen, orvoskongresszusok idején, az ő nagy lakásukban. Ezt szerette...

Az amerikai kijelentette, hogy úgy érzi magát, mint karácsony estéjén. Náluk csak akkor van ilyen intim, meleg hangulat a családban.

— És ezt a maga szemei csinálják, miss Emmi — szölt komolyan. — Jó volna magunkat vinni ezt a szemet, ezek megrikatnák az érzelmes embereket...

— Csakhogy ez a szempár nem jön velünk — szölt szigorúan Gyáli János.

Emmi elkapta Vadas Károly nyugtalan, egyikről a másikra szálló tekintetét.

— Bizony, a szemem itt marad velem. Itt jobb dolga lesz. Azt hiszem, Amerikában néha mégis csak sírni kéne — és itthon már megtanult nyugodtan mosolyogni. Ne haragudjon, Mr Highland — szölt Emmi és kicsit remegett a hangja.

— Please kérem, ahogy maga akarja — szölt udvariásan az amerikai, aki, ahogy utólag megvallotta Gyálinak, „drámai szcenárium hangulatát érezte a levegőben” és rendezni volt kedve.

— Ellenben van egy rokonom, az mindenáron a maguk színe elé akar kerülni — így szölt most Emmi és könyörögve nézett az amerikaiakra.

— Egész Pest velünk akar jönni Hollywoodba — nevetett Gyáli János. — A szállodai pincérek, szobalányok, borbélyok, társaságbeli hölgyek, grófnők, a minisztériumi fiatalurak... Az összes nők, nagyanyáktól kezdve unokáig, iskolás gyerekekig...

— De azért Miss Emmi unokatestvérével foglalkozunk komolyan — szölt a rendező. — Csinos? Ilyen a szeme, mint a magáé?

Emmi mosolygott.

— Szébb. Dusiról van szó — szölt Gyálihoz és Vadas Károlyhoz.

— Ahá, emlékszem arra a kis rézvörös békára. Jó színei voltak. Mi lett belőle? — kérdezte a festő.

— Csinos lány — szölt Vadas Károly. — De nem hiszem, hogy nektek való...

— Nem baj... Tudom már, hogy csináljuk... Vigyük el vasárnap magunkkal Mezőkövesdre. Akkor Emmi is megtette a magáét érdekében, ő is mulat, mi is mulatunk, készí-tünk róla néhány felvételt és aztán itt hagyjuk. Jó lesz így, Emmi? — kérdezte a festő.

— Ez ugyan eléggé cinikus álláspont, ez az előre elhatározott, cukrozott visszautasítás — nevetett Emmi, — de azért meghí-

Ne higgyen Idegen Ügynökök csalafintaságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélni előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznot más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délibáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelenné vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap múlva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délibáb kiadói hivatalától van kiküldve.

Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában,

amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délibáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délibábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és érvjáradékat kap

vástokat mégis el kell fogadnom Dusi számára. I must give her a chance, — alkalmat kell adnom: hátha lefózi és megfőzi magukat...

— Mi már érzéketlenek vagyunk bárányhimlővel szemben, azt tudhatja, Emmi — szólt elkomolyodva a festő. — Mást is elviseltünk...

Úgy nézett a lányra, hogy az hirtelen ijedten simult Vadas Károlyhoz. A mérnök, aki az amerikaival beszélgetett, de egyre őket figyelte: megértette ezt a mozdulatot. Megszorította Emmi kezét. Ez volt az eljegyzésük.

8.

Amikor Dusi másnap reggel a telefonáló Emmitől megtudta, hogy vasárnap Mezőkövesdre mehet az amerikaiakkal: olyat ugrott, hogy kollégái megőrültek, mert megkezdte Dusi. Úgysem tudták már, hogy mit kezdjenek azzal a hüvös, affektált, leereszkedő modorú teremttel. Csöppet sem emlékeztetett a régi jókedvű lányra, akit mindenki szeretett. Most pözba vágta magát és beszédet akart mondani.

— Gyerekek, ha tudnátok — nahát, gyerekek! Hogy mit csinálók én vasárnap! Gyerekek!

— Mit óbégatsz annyit! — szólt dühösen az egyik kolléganője. — Eljegyez az öreg. Nem kell többé irodába járnod. Booórszató! Olvastam már ilyet. Minden moziban ezt játsszák. És ha még Vanderbilt volna... Én azon alább nem adom. Kormos úrért még nem kellene így óbégatnod...

— De mikor nem is róla van szó! Ó, egészen másról! Meglehet, hogy nem is megyek férjhez! Én — ő, ha tudnátok...

Hirtelen eszébe jutott, hogy jó lesz várni a hencgesssel. Ezeknél a filmeseknél az ember sohasem tudhatja, hogy széna vagy szalma. És különben is jó lesz hallgatni, nehogy az összes pesti lányok odautazzanak Mezőkövesdre, hogy ott álrühába öltözzenek.

Csak Kormos úrnak szólt. De az legalább igazán megijedt. Ime, a leány, akit ő száz-ezrek közül kiválasztott magának: amerikai filmek predája lesz! Tűrakocsijukon elragadják feltő szülői karjából ezt a naiv gyermeket, elviszik külföldre, hajóra szállítják — és inkább büntetést fizetnek, de megszerzik mohó, falánk vállalatuknak ezt a finom szépséget! Ó mindig tudta, hogy neki előkelő, választékos az ízlése — ez az eset is őt igazolja... De most mondon le erről a kincsről, amikor összes rokonai és barátai tudják, hogy ismét megnősül, szerelemből nősül, fiatal, gyönyörű lányt választott élete párjávául...

Próbált Dusi lelkére beszélni. Ki tudja kicsodák, mifélék azok az állítólagos amerikaiak. Nem olvasott még kalandor- és detektívregényeket? Hátha direkt az idegenlégióból jöttek ide, hátha hamisított útlevelel utaznak? Tündöklő, ragyogó fiatal szépségét csak nem bízza rájuk?

Ha az ő tündöklő szépségéről szónokolt, olyankor Dusi igazán szerette Kormos urat. De azért Amerikába mégis inkább ment volna, mint hozzá.

— Most még minden egyes selyemharisnya micsoda gondot okoz, pláne huszadika után; két hónap múlva talán már tucatszám vásárolhatom őket — gondolta merész ábrándozással. A mai lányok minden ábrándjukat harisnyákban fejezik ki.

Végre eljött a nagy nap.

Emmiék háza előtt találkozott a társaság: a két lány és a két amerikai. Vadas Károly és a fényképész.

— Csakugyan csinos az unokatestvére — szólt Mr Highland Emmihez és nagy melegséggel rázta Dusi kezét.

— No maga egész szépen kialakult — szólt Gyáli Dusihoz, aki olyan elfogódott volt, hogy szerényen, finoman viselkedett.

A hatalmas túraautó valamennyiüket befogadta — a könnyen könnyesszemű Dózsa mama ott főtt az ablakban zsebkendőjét lenggette, — és tíz perc múlva már kint röpültek az országúton.

Addigra Dusi már visszanyerte hidegyérét és mind a négy férfival barátkozott. (Csak a vezetőt kimélte meg kérdéseivel, mert féltette az életét.) Nem beszélt sem angolul, sem franciául, de már Hatvanon innen is nagyszerűen megértették egymást. Mr Highlanddel... Nem is figyelhetett az amerikai Vadas Károly kitérő magyarázataira; mindössze egy gémeskút volt az, amire később is emlékezett...

A mezőkövesdiek szédületes pompájukban vonultak a templomba és a fényképész kipirolt arccal, izzadva dolgozott az amerikai

utasítás...
tett, skic...
voltak a...
ség. Va...
kált és...
kettőjük...

A mez...
idegenek...
sokan k...
sorban...
amerikai...
a holmi...
megkapo...

Aztán...
nül mul...

— Er...
berek r...
amerika...
zett Du...
karolva...
erősen...

Dusi

Mikor...
emberel...
szót-se...
a himz...
Mr Hig...
földhöz...
metes...

Már...
Végre...

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

már

Ké...

rés...

DÉ

utasításai szerint. Később Gyáli rajzolt, festett, skiccelt, pedig ezek csak előmunkálatok voltak a nagy amerikai operatőr megérkezéseig. Vadas a két gyönyörködő leánnyal járkált és a felvillanyozott, boldog Dusi „mindkettőjüket őszinte barátságáról bizosította.”

A mezőkövesdiek könyv nélkül tudták az idegeneket, a fényképezés nem izgatta őket, sokan közülük angolul is beszéltek és elsősorban jó boltokat akartak nyélbeütni. Az amerikai vásárolt és mingyárt meg is kínálta a holmival a lányokat. — Hiszen mindezt megkapom otthon is! — mondta nevetve.

Aztán a vendéglőbe mentek, ahol véletlenül mulatozó társaságot láttak.

— Erre voltam kíváncsi! az idevaló emberek mulatozó hangulatára! — mondta az amerikai rendező. És ezután már rá sem nézett Dusira. Gyáliba, vagy fényképészébe karolva járkált, magyarázott, velük együtt erősen dolgozott.

Dusi türelmetlenkedett.

Mikor beszélnek végre komolyan ezek az emberek — de vele, vele... Eddig egyetlen szót sem szoltak hozzá Amerikáról... Azt a himzett táskát, párnát és blúzt, amelyet Mr Highland a karjára akasztott: rögtön a földhöz vágja! Nem ezért jött el az ő szerelme osztályfőnökétől...

Már nagyon is ideges volt.

Végre visszajöttek hozzájuk azok hárman,

fáradtan, éhesen, jókedvűen. Kis kocsmát, szép interriöröket, nagyszerű öregeket és gyerekeket, festői, életteljes csoportokat láttak...

— Ezzel sikerünk lesz otthon! — mondta az amerikai.

Dusi odaállt elébe. Jelekkel, német szavakkal kérdezte tőle: „engem is elvisznek magukkal?” Jaj, de hevesen tiltakozott a rendező! Nem, nem, dehogya! Mutatta, hogy fél Dusitól, mert karikagyűrűt kell neki adnia, pedig neki öt gyereke van, egyik kisebb, mint a másik... Beszélien csak Gyálival, majd ő megmagyarázza a dolgot.

Gyáli János odahívta magához a leforrázott leányt, leültette maga mellé s amíg feketéjét kanalazta, amíg cigarettázott, a következő beszédet intézte hozzá:

— Nézze, Dusi, Emmi megmondta, hogy maga mit kíván tőlünk... ide figyeljen! Maga nagyon csinos, néha bizonyára szép is. Gyönyörűek a szemei, ha itt maradnék, egyszer-kétszer arra kérném, hogy legyen pár órára a modellem. Hálából kapna tőlem egy kis portrét. De filmhez maga nem való, kedves. Nincsenek vonásai, az arca puha tömeg, a szeme kicsi és semmitmondó, legföljebb a csodálkozásra, a ravaszásra és a dühös haragra van egyéni kifejezése. Ilyen kislány, mint maga, van Amerikában millió is, ezt a típust nem kell oda importálni. No még valamit. Maga tudja, hogy milyen a filmszínész nő élete?

Hová utazzunk Husvétkor?

márc. 14—márc. 30.	17 nap	VÉGIG OLASZORSZÁGON SZICILIÁBA (Venezia—Bologna—Firenze—Róma— Napoli—Taormina) M. N. B. eng. sz. 580.	P 360.—
márc. 21—márc. 30.	10 nap	ABBAZIA M. N. B. eng. sz. 567.	P 111.—
márc. 21—márc. 30.	10 nap	RAPALLO M. N. B. eng. sz. 567.	P 141.—
márc. 21—márc. 30.	10 nap	SAN REMO M. N. B. eng. sz. 567.	P 151.—
márc. 21—márc. 30.	10 nap	OLASZORSZÁG (Venezia—Bologna— Firenze—Róma—Napoli—Capri) M. N. B. eng. sz. 567.	P 230.—
márc. 21—márc. 30.	10 nap	LUXUSHAJÓUTAZÁS RAGUSÁBA M. N. B. eng. sz. 567.	P 252.—
márc. 21—márc. 30.	10 nap	ÉSZAK OLASZ TAVAK (Milano—Verona) M. N. B. eng. sz. 567.	P 222.—
márc. 21—ápr. 5.	16 nap	ABBAZIA M. N. B. eng. sz. 567.	P 166.—
márc. 21—ápr. 5.	16 nap	RAPALLO M. N. B. eng. sz. 567.	P 232.—
márc. 21—ápr. 5.	16 nap	SAN REMO M. N. B. eng. sz. 567.	P 242.—
márc. 21—ápr. 5.	16 nap	SESTRIERE—CLAVIERE M. N. B. eng. sz. 567.	P 272.—
márc. 21—ápr. 5.	16 nap	7 NAP CLAVIEREBEN ÉS 7 NAP SAN REMÓBAN M. N. B. eng. sz. 567.	P 282.—
márc. 10—ápr. 2.	23 nap	ALGIR (Luxus hajóutazás a Földközi tengeren és autót a Szaharában) M. N. B. eng. sz. 574.	P 1090.—
márc. 24—ápr. 7.	15 nap	MADEIRA M. N. B. eng. sz. 263.	P 404.—

Kérje fenti utazások részletes prospektusát : a

8
ÓRAIJSÁG

Utazási Irodájától
VI, Andrassy út 16 sz.
Telefón: 1—289—81

— Jó — szól Dusi összetörve, ekkeseredetten.

— Jó? Maga téved, kedves! Reggeltől késő estig, néha éjjelig is dolgoznia kell. Ha nem értelmes és nem érti meg hamarosan a rendező szándékát, elgondolását: akkor is túrni kell, túrni; mi ideges férfiak vagyunk, érzékenyek, valamint jobban tudnia nem szabad. Ha kívánják, egész éjszaka kell próbálnia, ismételnie, színdalmat eltűrnie, a festék már leolvad megkínzott arcáról, megcsinálják, mint valami bábut és újra meg újra megisméttetik jelenését... És még jó, ha kell... De mit csinál akkor, ha hamarosan elejtik, mert mást, megfelelőbbet találtak helyébe?

— Borzasztó! — szól Dusi.

— No nem is olyan borzasztó. Kitartás kell hozzá. Magának nem ajánlom... Nézze, a dolog nem olyan egyszerű. Rengegeteg fényképet küldtek be hozzánk és mindössze egyetlen leányarc érdekelt bennünket. Elhívtuk az illetőt a gyárba, érettségizett fiatal lány, kísérleteztünk vele, bevált: most Berlinbe küldjük tanulni. Kléber Stefániának hívják.

— A Stefi! — szól Dusi dühösen. — A Stefi? De hiszen ő csúnya...

— Az? Nagyon is szép... Erősen kifejező a szeme, szája. Majd meglátja, milyen gyönyörű lesz a színpadon! Az: igen...

Rasszos, céltudatos, fiatal nő, kegyetlen, hüvös, eléggé okos. De maga? Maga nagyon kedves kis zica, néha karmol, néha foszfóreszkál a szeme, pákosztos, hiú, hamis, kis démon házi használatra, akit a mozi csinált ilyenre, de nem alkalmas arra, hogy maga csinálja az egyre változó, fejlődő mozit... Magának, kedves, a jó meleg családi élet való, ruhasikerek, halványzöld és lila, legföljebb két-három ember egyszerre — de nem: Amerika. Tudja, hogy mit jelent az az Amerika talán még egy-két évig nekünk, szegény magyaroknak? Munkát, nehéz munkát, szokatlanul sok munkát. És maga, kedves, nem tud dolgozni...

— Én? — tiltakozott sértődötten Dusi, — én? Aki reggel nyolcra az irodában vagyok és éjszaka tizenegyig a harisnyámat stoppolom?

Többet nem mondott. Vigyázott, hogy ne sírjon, hogy kömvei el ne rontsák frissen kikészített arcát... De olyan szomorú volt, hogy Gyáli is megsajnálta.

E percben autó állt meg a vendéglő előtt és a kipirult arcú Kormos cégvezető szállt ki belőle. Vad, bős tekintettel nézett széjjel, meglátta Dusit a csodálkozó Gyáli mellett és feléjük rohant.

— Csókolom a kezét! Csakhogy megtaláltam, Dusika, maga meg gondolatlan gyermek! Szülei beleegyezésével jöttem magáért és rögtön hazaviszem hozzájuk.

Azok az előfizetőink, akik biztosítással kombinálva fizettek elő a Délibábra,

egy fillért fizetnek naponta a temetkezési segély és az évjáradékért,

mert aki a Délibábot hetenként átveszi 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyre és évjáradékra.

Kérve kérjük, olvassa el a biztosításra vonatkozó feltételt, amely birtokában van.

Páratlanul áll a maga nemében, amit a Délibáb nyújt.

Megszűnik a biztosítása, ha a heti 26 filléres biztosítási lapot nem fizeti ki. Nagy kár volna, ha az előfizetéssel kapcsolatos biztosítási kedvezményt elveszítené.

Kiváló tisztelettel

a Délibáb kiadóhivatala
Budapest, VII, Dohány ucca 12

Azután angolság.

— Are gentlema lady of Hollywo Gyáli

— Né... De ha akkor f Highlan elmondh nos vag

Kormo — A

landó Dezső,

Uram, fiatal h

Ma ak méltó s

bennünk ségét é

gukkal kát, ak

gem új

életem dom,

ántorít jétől,

kell: e

visszar

lét mu

viszem

de ura

Gyál

kével

mi iga

pett. V

tatott:

fejből

érti. N

mor ir

— U

séges

a mag

gal a

dig I

amilye

akad.

meg.

a csai

legnag

sajnál

dania.

kárpó

Igy

kiroha

Dus

hamál

most,

raita

éksze

gyűrt

a gy

mánt

DÉ

Azután Gyálihoz fordult és kiváló bank-angolságával rátámadt:

— Are you that so called American gentleman, who wants to take this young lady of good family with you. to your sinful Hollywood?

Gyáli csöndesen azt felelte:

— Nézze, velem beszélhet magyarul is. De ha angol tudományát akarja gyakorolni, akkor forduljon ahhoz a barátomhoz, Fred Highland filmproducerhez. Esetleg nekem is elmondhatja a mondanivalóját... Gyáli János vagyok.

Kormos meghajolt.

— A nagy művész? Akkor jó. Önnel hajlandó vagyok tárgyalni. Nevem Kormos Dezső, az X. bank cégvezetője vagyok. Uram, értse meg felháborodásomat. Ez a fiatal hölgy — csaknem a menyasszonyom. Ma akartam megkérni a kezét tiszteletreméltó szüleitől. És erre ő mit tesz? Elhagy bennünket, mert önök fölfedezték a tehetségét és mindenáron el akarják vinni magukkal Amerikába. Pont ezt a fiatal leánykát, akinek szépsége, lelki finomsága engem úgy elbájtolt, hogy nőül akarom venni; életem párjává akarom őt. Uram, nem tudom, önök milyen káprázatos ígéretekkel tántorították őt el tőlem, korrektt úri jövőjétől, de én azért vagyok itt, hogy őt, ha kell: erőszakkal is elragadjam körülből és visszaröpítem szülei karjába. Onnan három hét múlva az én művészi, édes otthonomba viszem... Lehet, hogy durvának látszom, de uraim: erőszakra erőszak a válasz!

Gyáli pózba vágta magát. Dusi a könyökével lökte meg, Emmi — akinek az ilyesmi igazán nem volt szokása — a lábára lépett. Vadas integetett neki, a szájára mutatott: vigyázzon, hogy mit mond. Gyáli fejbőlintással nyugtatta meg őket, hogy érti. Ne féljenek, van neki is érzéke a humor iránt.

— Uram — így szólt pátosszal és mély-séges komolysággal, — amerikai barátom és a magam nevében szívből jövő szomorúsággal adom önnek vissza menyasszonyát. Pedig Dusi kisasszony fenomenális tehetség, amilyen a film egén tízévenkét csak egy akad. Szépsége milliókat tébolyított volna meg. De mit tegyünk? Amerikában is szent a családi élet és a tiszta szerelem ott is a legnagyobb földi kincs. Dusi kisasszony, ne sajnálja a sikereket, amelyekről le kell mondania. Ez a lovagias, derék ember búsán kárpótolja értük. Ég velük!

Így szólt Gyáli János és mint valami örült, kirohant a vendéglőből — nevetni, nevetni...

Dusi ráborult az asztalra. Hisztérikus rohamában nem tudta, sírjon vagy nevéssen-e, most, amikor a többiek pokolian mulatnak rajta... De Kormos Dezső odaállt melléje, ékszerokat szedett elő zsebéből és hideg gyűrűt nyomott a kezébe. A leány ránézett a gyűrűre és hirtelen kijózanodott. A gyémántok szikrázó fehér fénye kijózanította...

Rögtön arra gondolt: mennyit kell majd Kléber Stefinek tanulnia, lenyelnie, amíg ilyen gyűrűt vehet magának...

Tehát így szólt Kormos úrhoz:

— Köszönöm. Magával megyek. Mikor indulunk? Most?

— Most, drága. Szülei nyugtalanok. Iszom egy limonádét és menjünk. Az autó estig nyolcvan pengőbe kerül.

— Egész hónapi fizetésem — gondolta Dusi, — de ha megérem neki?!

Elbúcsúzott a társaságtól. Mr. Highland mélyen meghajolt előtte. Sejtette, hogy itt komédiáznak. Mélyen hajolt meg Kormos Dezső előtt is.

— Sajnálom, hogy elmennek — mondta udvariasan. Ez még fokozta Kormos diadalát. Sajnálja? Sajnálja... De most már az övé a lány!

Vadas Károly kezét fogott Dusival, aki aztán Emmi nyakába borult.

— Nézd, milyen gyűrűt kaptam! Te is ilyet kérj! — mondta jóindulattal.

De Emmi szerelme és kettőjük egész életét átfogó szeme nem kívánt gyémántokat... Felelősséggel akartak élni egymás iránt és embertársaik iránt; gyűrűk és fülbevalók helyett a bizonytalan holnapok izgatták őket, a ma élő fiatalok és gyerekek jövője...

Amikor Kormos Dezső elrobogott „megmentett” menyasszonyával, Gyáli János visszajött barátaihoz. Nevettek, nevettek, aztán a festő így szólt:

— És most már legalább mi legyünk őszinték egymáshoz, gyerekek. Gratulálók nektek — kicsit fáj a szívem, — de azért ne sajnáljatok: van sok pénzem, sok barátnőm, vidám társaságom. És ha mosolyogni vagy búsulni akarok, mindig átjöhettek ebbe az öreg érzelmes Európába, hozzátok.

Emmi és Vadas Károly kezét szorítottak vele — mosolyogtak — és mind a hárman nevetve törölték meg a szemüket.

VÉGE.

A bűvészet titkait

lelheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészmutatvány leírását tartalmazza. Bárki utánacsínálhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő mutatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest VII, Dohány ucca 12. szám, az összeg előzetes beküldése mellett.

Pályázatot hirdetünk nagy számú ajándék kiosztásával

Kiadóvállalatunk súlyt helyez arra, hogy olvasóközönségével a közvetlen összeköttetést állandóan fenntartsa, mert az olvasók véleményét ismernie kell ahhoz, hogy olyan könyvkiadványokkal lépjen a nyilvánosság elé, amelyek a közönség százazreinek nyújtanak tanulságos és szórakoztató olvasmányt.

Ezt a célt szolgálja most megindított pályázatunk is. Olvasóinkat arra kérjük, hogy minél számosabban vegyenek részt ezen a pályázaton és segítsék elő ezzel munkánkat — önmaguk számára. — Önmaguk számára azért, mert kiadóvállalatunk a válaszokban rejlő tanulságokat olvasóközönségünk javára akarja értékesíteni.

A legjobb tájékoztatást nyújtó válaszok beküldői között

**50 darab 10 pengős készpénzjutalmat és
500 pompás könyvajándékot osztunk ki.**

A jutalmak odaítéléséről öttagú bírálóbizottság dönt.

A kérdések a következők:

1. Milyen könyveket olvas rendszeresen? (regényt, verseskönyvet, tudományos műveket, útleírást stb.)
2. Milyen tárgyú regényeket olvas a legszívesebben? (társadalmi, kalandos, detektív, szerelmi stb.)
3. Ki a legkedvesebb magyar írója és a külföldi írók közül kiknek a munkáit olvassa legszívesebben?
4. Mennyi ideje van hetenként átlag az olvasásra?
5. Érdekeinek-e kis füzetes alakban megjelenő művek, amelyek a mindennapi életben szükséges ismereteket (technikai, jogi, egészségügyi, ipari stb.) közvetítik?
6. Megrendelné-e a kiadásunkban megjelent sorozatos műveket (Tolnai Világlexikona, Világháború története, Világtörténelem), ha hetenként 30—60 filléres részletekben törleszthetné a vételárat. (Az erre adandó válasz semmiesetre sem kötelez megrendelésre.)

Hogyan kell pályázni?

A pályázaton levelezőlap vagy levél beküldésével lehet résztvenni. A kérdések szövegét nem kell megismételni, csupán azok számát kell megjelölni.

Félreértések elkerülése végett egy példát mutatunk be a válaszadásra:

1. Regényt és útleírást.	4. 2—3 óra.
2. Társadalmi regényt.	5. Technikai ismeretek érdekelnek.
3. Móricz Zsigmond, Axel Munthe.	6. Tolnai Világtörténelmet megrendelném.

A pályázókat kérjük, hogy ne mulasszák el a pályázaton nevüket és pontos címüket feltüntetni. A pályázatok lapunk kiadóhivatalának címére (Budapest, VII, Dohány ucca 12) küldendők be.

A pályázat beküldésének határideje 1937 március 20.

A megjutalmazottak névsorát lapunk április 10-én megjelenő számában közöljük.

Elizke szökni készül

Türelmetlenül, izgatottan topogott a szobájában. Belekapott a zongorába, lenézett a kertbe, ahol az öreg kertész fáradhatatlanul tett-vett, majd a ruhásszekrényét nyitogatta és huszadszor állapotott meg abban, hogy a szürke kosztümjét a háromnegyedes kabáttal veszi föl az útra, ha ugyan abból az útból egyáltalán lesz valami. Mert, úgylátszik, nincsenek kivételek s a férfiak mind megbízhatatlanok, hiszen három nap óta Dezsőnek hírére se hallotta, nyomát se látta. Igaz, hogy apa kissé túlszigorúan és keményen lépett fel Dezsővel szemben, sőt még őt, Elizkét is szobafogsággal sújtotta, de hiszen az mind-egy, az olyan szerelem, mint az övék, nagyobb akadályokon is át tud vergődni, mint az eiféle apai okvetetlenkedés...

Elizke néhány nap óta egy kis szemrehányással gondolt apjára. Apának ugyan igen szigorú híre volt a hivatalban, ahol vagy háromszáz hivatalnok kenyeré függött az ő jóindulatától, de Elizke iránt mindig olyan gyöngédnek, szinte akaratnélkülinek mutatkozott, hogy kemény állásfoglalása Dezsővel szemben, határozottan forradalmi jellegű volt.

— Rolló cukrot kér! — recsegte e pillanatban a hupikék papagáj, amely a cselédség nagy bosszúságára, szabadon garázdálkodott az egész lakásban.

Elizke összerendezte a rikácsoló hangra. Ki nem állhatta Rollót, apa kedvencét. Metszően éles hangja minden idegében fáj és olyan érzése volt, mintha ez a hang a belsejét karmolná. Hogy elhallgattassa, fél kockacukrot adott neki, átvitte a szomszéd szobába s betette az ajtót.

Tanácsatlan volt. Mitévő legyen? Dezső nem jelentkezik, pedig mennyire megfogadta, hogyha másként nem lehet, hát megszőketti! Hát csak rajta, csak rajta! — gondolta Eliz és ezer színnel kendőzte a szőkés romantikus gondolatát csodálatosan nagyszerűvé.

Alapjában véve bizott Dezsőben, mert nagyszerű fiúnak ismerte, vakmerőnek, mindenre késznek; legfőbb erénye talán mégis csak az volt, hogy tetszett neki a csinos fiú. Igaz, még mindig csak jogászokodott s ha valamilyen állásba protezsálták, két hétnél tovább nem maradt meg, apánál meg pláne csak öt napig bírta ki! De pénze azért mindig volt. Azt mondta, a nagynénje támogatja, Lina néni Söjtörről. Kedvence neki s a vagyont is rá fogja hagyni... És pompásan tudott autót vezetni, táncolni, tenniszezni, amely kiváló tulajdonságok apa szemében — sajnos — mítse számítottak.

— Meglátod, kislányom — mondta, amikor Dezsőt a bankjába vette. — semmi se lesz belőle. Ismerem ezt a fajtát. A te helyedben rá se néznék az ilyen léha fickóra. Nem adok neki egy hetet és beteget jelent... hanem aztán ne is lássam többé!

Apa jóslata már az ötödik napon beteljesült és Dezsőnek semmi kedve nem volt „fel-

Írta: Majthényi György

gyógyulása" után visszatérni a bankba, amit Elizke teljes mértékben méltányolt, hiszen ezen az öt napon Dezső úgy „be volt fogva”, hogy mindössze egyszer találkozhattak...

Rövid bankhivatalnoki pályáját azzal koronázta meg Dezső, hogy nyomban utána megkérte Elizke kezét. Ekkor tört ki az égháború, amelynek következtében Elizke már harmadnapja nem hagyhatta el a házat. Kényelmetlen dolog volt ez már csak azért is, mert a villa személyzete se hallgatott rá. Az öreg kertész még azt se akarta meghagyni, amikor Eliz a zongorán elpötyögte neki, hogy: Nem akar az ökörsorda legelni... Pedig ez volt a kedvenc nótája s különben is tűzbe-vízbe ment volna a kis-asszonyért. És Piros is, a falusi szobaleány, mostanában szinte láthatatlanná vált.

— De levelet, üzenetet csak küldhetne valahogy!... Vagy tutulna a mótórral a ház előtt... akkor kiszöknék vagy kiugranék az ablakon is — siránkozott Elizke s közben íróasztala fiókjában matatott, ahol a levelek, gombok, püderosdobozok, karcsatok oly rohamosan változtatták helyüket, mint földrendés idején.

— Rolló cukrot kér! — sivalkodott a szomszédban a hupikék madár s elúnva magát, karmaival a kilincsbe kapaszkodott, csőrével meg vadul vagdalta az ajtót.

Elizke idegesen rontott át és hessegetni kezdte.

— Jaj, te útálatos! Te Isten büntetésé! Te... te vadállat! — s el akarta fogni, hogy a kalitkába zárja.

De Rolló megérezte a veszedelmet és nem adta egykönnyen a szabadságát. Ide-oda

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatalunkkal, ha a legcsekélyebb panasa is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

röpködött s a csilláron állapodott meg, onnan harsogta: Rolló cukrot kér!

— Piros! — szólította be a szobaleányt. — Csináljon vele valamit, mert megbolondulok.

Piros azonban nem mozdult. Titokzatosan ostoba arccal állt a szoba közepén.

— Hát nem hallja? Piros! Fogja meg már Rollót! — kiáltotta Elizke és olyan szenvedően állt a leány elé, hogy az végre is megszólalt.

— Kisasszony — mondta suttogva, mintha roppant titok kinyilatkoztatására készülne, — kisasszony, a méltóságos úr nagyon szörnyen megtiltotta, de nem bánom, ha elcsap is... én nem tudom mán nézni a kisasszony szíve bánattyát, hát megmondom: egy kisfiú van itt, ojjan majomparádés sapka van a fején, oszt biceklin gyűjt és levelet hozott.

Elizke elfehéredett, néhány pillanatig moccani sem tudott, aztán egyszerre a fejébe szaladt minden vére.

— Hol van? Hol van? Jaj, Istenkém, szaladjunk...

— Ép a postás elejébe mentem — magyarázta Piros, — amikor ez a gyerek meggyűjt. A méltóságos úr azt parancsolta, hogy minden levelet, üzenetet előbb neki kell átadni... De én... kisasszony, kérem... engem úgyis elcsap most mán a méltóságos úr, nem bánom... Tessék várni, ne gyűjjön ki, mer azért külön is kikaphat — s elszaladt.

Elvonják a trafikos és lapbizományos engedélyét, ha túri az ingyen újságolvasást és kölcsön adja a sajtótermékeket!

Ragályterjesztő és törvény szerint tilos is a lapok, valamint a könyvek kikölcsönzése.

A Nagym. M. kir. Pénzügyminiszter úr körrendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, a dohányárusoknak bizományba adott sajtótermékek kikölcsönzése ügyében. A körrendelet, amelyet a miniszter helyett Hoffer miniszteri tanácsos írt alá, a következőket tartalmazza:

A napilapok érdekképviselői útján panaszt tétetett az ellen, hogy a dohányárusok a vásárló közönségnek megengedik, hogy a hírlapokat a dohányáruda helyiségében olvassák, sőt egyes helyeken üzletszerűen foglalkoznak a hírlapok kölcsönzésével. Tekintettel arra, hogy a dohányárudai engedélyeseknek ez a magatartása lényeges kárt okoz az amúgy is súlyos gazdasági nehézségekkel küzdő sajtónak, meghagyom a pénzügyigazgatóságoknak, hogy nyomtatékosan figyelmeztessék a körzetükbe tartozó dohányárusokat arra, hogy ilyen magatartástól saját érdekükben tartózkodjanak, mert amennyiben egy dohányárus ellen a fent megjelöltek alapján büntető ítélet hozatnék, engedélye a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 50. szakaszának 3. bekezdése értelmében elvonandó lesz.

— Hát mégis csak! Az a drága Dezső! — gondolta Elizke s már a kosztümöt kereste a szekrényben. — Nem volna jobb a sötét-kék?... És apa? Ha a rendőrségre szalad?... És Lina néni Söjtörön? Vajjon hol lesz az esküvő?

A vér nagy hullámmal dobogtatta a szívet, izgatott volt és vidám.

Ekkor jött be Piros a levéllel.

— Rolló cukrot kér! — rikácsolta a papagáj a csillárról.

Rá se hederített. Nagyot hasított a bortékon, megismerte Dezső írását és olvasni kezdte, amikor Rolló váratlanul lecsapott a kezére és kikapta onnan a levelet.

Eliz is, Piros is, nagyot sikított, de ez nem használt. Rolló már fenn ült megint a csilláron és tépegetni kezdte a levelet.

— Létrát! Létrát! — kiabálta Elizke és kétségbeesett elszántsággal ugrott egy székre, hogy ennyivel is közelebb legyen a drága híradáshoz.

— Cukrot kap Rolló, cukrot kapsz, édesem... Csak add vissza a levelem! Egész láda cukrot kapsz — ígérgette Eliz és hiábavalóan nyujtogatta a két karját.

A levél foszlányai azonban pillangók módjára keringtek lefelé. Rolló mitsem adott az ígéretre és tovább aprózta csőrrel a levelet. Egy-egy szelet a csillár ágbogaim akadt meg, némelyik szeliden keringett s volt olyan is, amelyet Rolló, Isten tudja miért, megforgatott a szájában és lenyelt. Eliz jajongott, mintha a szívet tépdessné Rolló s a könny végigpatakzott az arcán.

— Létrát! — rimánkodott erőtlenül.

És Piros jött is már, lélekszakadva rohant be, de létra nélkül.

— Jaj, Istenem — nyögte, — itt a méltóságos úr! Jaj, mi lesz velünk! Én mán pakolok is, úgyis elcsap... de a drága kisasszony...

Csakugyan hallani lehetett már apa hangját. Elizke nagyot nyelt, leugrott a székről, letörülte az arcát, a kezében remegő börtököt meg sebtében a ruhájába rejtette. Aztán leült egy fotóba s mintha Rolló valami roppant mulatságos dolgot művelne, mosolyogva nézte.

— Mit csinál megint ez a haszontalan? — kérdezte apa, miután homlokon csókolta Elizt. Eliz előtt káprázatos színekben forgott a világ. Alig hallotta az apját.

— Olyan drága ez a madár — mondta nagy erőfeszítéssel. — Valami vacak papírt adtam neki cukor helyett... Nézd, apukám, milyen dühösen tépegeti.

A méltóságos úr elmosolyodott. Jól esett neki leánya válasza. Megsimogatta a haját.

— Örülök, édes kislányom, hogy megbarátkoztál Rollóval... Derék fickó ő, hiába!

Elizke képzeletében Rolló ezer darabra tépve sodródott a világ minden tája felé, szívet mázsányi teher nyomta, a hangja a fájdalomtól szelidde símúlt, amint kinyögte:

— Ma egészen más, mint egyébkor...

Kedves és mulatságos... igazán...

Aztán bezárkózott a szobájába és tehetetlenségében sokáig sírt.

DALOK A HOLD VÖLGYÉBŐL

Irta: KOPECZKY JÁNOS

Ezeket a „dalokat” úgy lestem el ott a „Hold völgyében”. Megpróbálom elmondani nektek, amit láttam és hallottam. Nem lesz semmi különös, egy vad berber lánynak a története, egy a sok százezer közül. Az Atlasz hegységből fog hozzátok szólni az ő primitív, egyszerű nyelvén. Ő, akit Aysanak hívtak, nem ismert semmit sem ami kultúránkban és nem volt fogalma semmiről, ami a mi életünket képezi.

Én, aki ott voltam, ahol ő született, megpróbálom elmondani az ő szavaival.

Én Aysa vagyok, itt születtem, ebben a völgyben. Lányam vagyok Fatmának, a „nagy”-nak. Én és anyám a béni amír törzshöz tartozunk, amely itt tanyázik, amióta anyáinknak anyjai emlékezni tudnak. Én és anyám egészen külön élünk a törzs többi tagjaitól. Azelőtt nem tudtam miért, most már tudom...

Anyámnak nem volt férje és én csak „úgy” születtem.

Amikor hívnak, elmegyünk dolgozni törzsünk gazdagjaihoz. Szívesen dolgozom, mert így hamarabb múlik az idő. De azért inkább csak akkor vagyok boldog, mikor a nap már lement. Mikor már mindenki ott van a családjánál vagy más hozzátartozóinál. Ott ülnek a sátruk vagy kunyhójuk előtt.

Én ilyenkor szeretek elcsavarogni. Messze, még három hegyet is túl. Hallom sokszor az anyám hangját, amint hív, de én csak nevettek magamban. Csak járok, bolyongok össze-vissza és mindenféle furcsa dolgot képzek el. Én, ki Aysa vagyok és tizenhétszer tizenkét hold előtti születtem itt, ebben a völgyben...

Leginkább szeretek magam lenni. Lemegek a Luetta-hoz (patak) fürödni...

Amint kijövök a vízből, elheverészek a fűben. A hold már elég magas ilyenkor. Ott fekszem mozdulatlan. Oly jó... Ilyenkor olyan furcsa bizsergést érzek. És melegem van. Aztán lehasalok a patak partjára és belenézek a tükrébe. Látom önmagammat. Egy Aysa a víz tükrében, a másik meg kint.

Sokszor este is van munkám. Amikor elhívják egy-egy sátorhoz vagy Kashba-ba (ház), hogy öröljek a kézimalommal készrának való lisztet (készra arab kenyér). Ilyenkor soká dolgozom. És közben énekelek. Azt énekelem, amit anyám anyáinak anyjai énekeltek sok száz meg száz hold óta.

De azért nem mindig énekelek. Sokszor több asszony így összejön és mesélnek. Mindenféle furcsa dolgot. Például, hogy ez a völgy, ahol mi élünk és még sok más ilyen völgy és hegy mindez egy ország. Amit úgy hívnak, hogy Marokkó. Sőt még azt is mondják, hogy nem mindenhol van hegy és völgy ebben az országban.

Tegnap megint lementem a Luettához fürdeni, ahogy szoktam. És amint heverészttem,

arra gondoltam, amit nemrég hallottam. Hogy van még másfajta ember is, mint mi. Akik olyan rosszak, mint a legrosszabb dzsin és hogy ezek már nem messze vannak tőlünk.

Ezen gondolkodtam ott a patak partján és máson is. Arra gondoltam, vajon milyen lesz a férjem?... Vajon lesz-e? Később felugrottam, mert úgy éreztem, hogy muszáj. Táncoltam. Nem látta senki, csak a hold.

Nem tudom miért, de legjobban szeretek egyelőre lenni. Gondolkodni. Arról, amit hallottam a törzs vénasszonyaitól. Sok-sok szép mesét és legendát... Most nemrég messze elvoltam innen a völgyből. Anyámmal mentünk sokáig, míg „öt alvás” után elértünk egy olyan helyre, ahol még sohasem jártam. Anyám nővérénél voltunk... És ott történt... Szép ifjú harcos volt, Arim Ben Bahadurnak hívták. A szakála még alig serkedt, de nagy híre volt már és kipróbált harcos. Este találkoztunk és...

Azután mikor ő már elment, egyedül maradtam, mint most is. Sirtam. Nem tudom miért. Talán azért, mert boldog voltam. Ki tudja? Talán csak Allah maga, mert Masallah én csak Aysa vagyok, ki itt születtem, ebben a völgyben és még csak „apám” sem volt...

Most újra itthon vagyok, a Hold völgyében, ahol a Béni amír törzse él, amióta a legöregebb vénék emlékezni tudnak... Ma délután, amint a nap lement, rettenetes dolog történt. A légió, amelyről az eddig csak hallottam, megjött. Sokat beszéltek a légióról nálunk, hogy csupa elátkozott rosszember, akik nem is emberek, hanem dzsinnek. Tehát úgy kezdődött, hogy jöttek a tiárák (repülő). Rettenetes zúgással. De ez nem volt semmi. Amerre ezek a tiárák elhaladtak, ott megszűnt az élet. Rémes dolgokat csináltak. Hatalmas vashüvelyeket ejtettek ránk, melyek mind löporral voltak töltve. Borzalmas volt... Azután mikor a rémülettől már alig éltünk, jött a légió. Törzsünk minden harcosa fegyverben volt és rettenetes lármát csaptak, amint meglátták a legionisták gyűlölt fehér sapkáját... De hiába volt a Béni amír törzs legbátrabb harcosainak a vitézsége, egyik a másik után hullt el... Jöttek, rohantak felénk a légionisták. Némán, mint maga a halál...

Már harmadik napja úton vagyok. Hová? Én nem tudom. Csak Allah maga tudja. Már sok más törzset hagytam magam mögött, kik mind behódoltak a franszéknek.

Nem is olyan rosszak, mint mondták. Akkor délután, mikor legyőzték minket, az egész törzs szerteszéledt. Aki visszajött, azt nem bántották, csak a fegyvereket szedték össze. Én már akkor, mikor a harc el-

kezdődött, elfutottam. Át a hegyeken és aztán tovább...

Megint úton vagyok. Nem tudom hová és kihez. Honnan is tudnám. Hisz én csak Aysa vagyok, kinek nem volt apja és most már anyja sincs. Itt vagyok az Atlaszhegységben, ami az én hazámnak egy része és amelyet úgy hívnak, hogy Marokkó...

Nem is tudtam, hogy ilyen szép dolgok vannak, léteznek. Mikor rámezteledik, akkor ott, ahol nekem legjobban tetszik, lefekszem. Ilyenkor sokat gondolkodom. Leginkább Bahadurra gondolok, aki az első férfi volt az életemben... És még másra is. Egy mesére gondolok, amit anyám mondott el nekem gyakran.

Egy lányról szól, akinek nem volt senkije sem. Még otthona sem. Épúgy, mint most nekem. Akihez nagyon rosszak voltak az emberek. Pedig ő nem bántott senkit. És amikor már úgy érezte, hogy nem bírja tovább, akkor felment egy hegycsúcsra, a legmagasabbra, amit talált. Ott letérdelt és Allahhoz fohászzkodott.

Allah Istenem! Te, ki bőlesebb vagy mindenkinél. Ki tudod, miért van ez vagy az. Én nem tudom. Azt sem, hogy miért vagyok. Csak azt tudom, hogy most, amint befejezem ezt a Hozzád való imámat, belevetem magam a mélységbe. „Mert én csak egy nő vagyok, aki arra sem érdemes, hogy a nevedet kimondja.” A lány most még háromszor megérintette homlokával a földet, amint illik, mielőtt és miután az ember Allahhoz szólt. Majd leült a mélység peremére, mert el akarta énekelni utolsó dalát.

Igy énekelt a lány:

Nap, te fényes, szép Nap. Köszönöm neked, hogy sugaraid által megcsókoltál. És mikor senkim se volt, néha megsimogattál... Szikla, te kemény szikla. Ki sohasem lágyultál, mondd el majd, hogy haltam meg, szegény lány.

Ezt és így énekelt a lány, majd felállt, hogy a mélységbe ölje magát. Leugrott... de nem halt meg, mint ahogy nem is fog soha, mert Arechim, a nagy és jószágos Huri még estében felfogta és elrepült messze vele a Nap, a Hold és a Csillagok országába...

Fáradt vagyok. Újra meg újra elgondolkodom, vajon hol van anyám és mi történt a törzünkkel? Nem tudom, honnan is tudhatnám.

Tegnap óta itt vagyok Tagelfiben. Ez egy olyan hely, ahol sokan laknak. És amit úgy hívnak, hogy város. Sok, sok kasbah van egymás mellett és mindenféle emberek laknak itt. Sokan vannak itt a légióból is, de ezek külön laknak, messze a várostól.

Tegnap óta itt lakom egy nagy házban. A zene szólt. A lányok táncoltak és mindenki szífta a gerrót, amit a rumik úgy ne-

veznek, cigaretta. Ittak. Szópszot (bort), amit a Próféta megtiltott.

Nagyon érdekes volt. De aztán félni kezdtem és sírtam.

Nagyon egyedül vagyok és szomorú. Hol van az anyám, Allah? Bár én csak egy nő vagyok, azért hallgass meg, segíts! És légy kegyes hozzám! Ha nem tudnád, hogy ki szól hozzád, én Aysa vagyok, leánya Fatmának, a nagyknak...

Már sok-sok nap óta vagyok itt Tagelfiben. Meg is szoktam az itteni életet. Alkonyatkor mindennap lejönnek ide hozzám a légionisták, spáhik, akik itt vannak Tagelfi környékén, az erődökben. Nem is olyan rettenetes ördögök, ahogy azelőtt hallottam.

Néhány napja már, hogy bejött egy légionista. A haja olyan, mint a nap sugarai alkonyatkor. Karcú a dereka, mint a pálmák törzse az oázisokban. A válla meg széles és erős. És mindenképp olyan más, mint a többiek... Halk és kedves. Nagyon jó hozzám, még olyankor is, mikor iszik. Sokat bír inni. Gyakran beszélgetünk mi, ő és én...

De nehezen megy a beszélgetés köztünk. Mert én keveset értek a frankok nyelvén, ő meg rosszul beszél a mi nyelvünkön. De azért egész jól megértjük egymást. Úgy hívják, hogy Mihály. És azt mondja, nem franszé, hanem ongroá. De hát én nem tudom, hogy milyen nemzet, mert még sohasem hallottam róla. Nagyon szeretem, mert szépen beszél és jó hozzám.

Mikor késő este már elmegy, én is kiszököm innen a házból. Ki a bledbe (pusztaság), ahol egészen egyedül vagyok, csak a hold van velem és a csillagok.

Ilyenkor elgondolkodom azon, hogy milyen szép lenne mindig együtt lenni Mihállyal. Aki az én férjem lenne és én az ő asszonya.

Tegnap óta nagyon szomorú vagyok. Mert Mihály elmegy. Kashba Tadlába kell mennie, ami egy nagy város innen, sok alvásnýira. Kashba Tadla ott van, ahol a hegyek véget érnek. És a lapos vidék kezdődik.

Megint sok idő múlt el. Mihely elment, kit nagyon szerettem.

Most szintén egy nagy városban vagyok, amit Feznek hívnak.

Tegnap este nagyon boldog voltam? Viszontláttam Mihályt, ki szintén itt van Fezben. Éppen a „la taya“-t készítettem, mert nagyon előkelő vendégeink voltak. Ómagasága a pasa és egy őrnagy a légióból. Akkor jött ő, Mihály. Én rögtön megismertem és eléje siettem. Kissé sokat ivott már akkor valahol máshol. De ezért nagyon egyenesen járt. De hogy megváltozott... azelőtt mindig mosolygott. Most kemény volt és hideg. Csak a szemei égtek, mint a gyeheña tüze. És amint megérintettem, rám se nézett, csak szórakozottan néhány szót morgott. De ezt már nem bírtam. Felsikoltottam: Mihály!

Erre megtorpant, rámnézett és lassan, nagyon lassan újra mosolyogni kezdett rám.

Majd leültünk az egyik sarokba a párnákra és beszélgettünk sokat, mindenről...

Bár most már egész jól beszélem a franczék nyelvét és ő is a mi nyelvünket, mégse voltunk olyan boldogok, mint régen. Akkor, amikor először láttam, sok házat egymás mellett és az ilyen sok házat egymás mellett városnak nevezik.

Múlnak a holdak. Nagyon megszoktam már a bort. Szeretem a zenét is. És most már csak nagyon ritkán vagyok egyedül. Nem is sirok most már. Egész nap alszom és csak este kelek fel. Akkor kiszépelem magam, hogy illőn fogadhassam házam vendégeit.

Kezdek hízni. Már rég észrevettem, mert legszebb ruháim és övjeim szűkek lettek. Nagyon szomorú vagyok. De hát miért is?

Ki vagyok én? Csak Aysa vagyok, a béni amír törzsből, mely valaha ott élt az Atlaszokban.

Múlnak a holdak, a nyarak. Kövér vagyok. A hangom is elveszett. Most már nem érdekel semmi. Nincs senkim, csak pénzem van. De nem is törődöm vele. Szép hófehér ruhában járok és ismer az egész város. Sokszor, amint a városban sétálok, a járókelők szépen köszöntenek. És suttyogják egymásnak: „Nézd, ez m'ra Aysa a jó. Leánya volt Fatmának, a nagyinak, a béni amír törzsből”.

Én csak mosolygok és továbbhaladok... Mikor hazaérek, sok bort iszom és gerrot szívok. Fekszem. És újra átélem mindazt, amit láttam és hallottam.

Igy éltem... így élek én, Aysa.

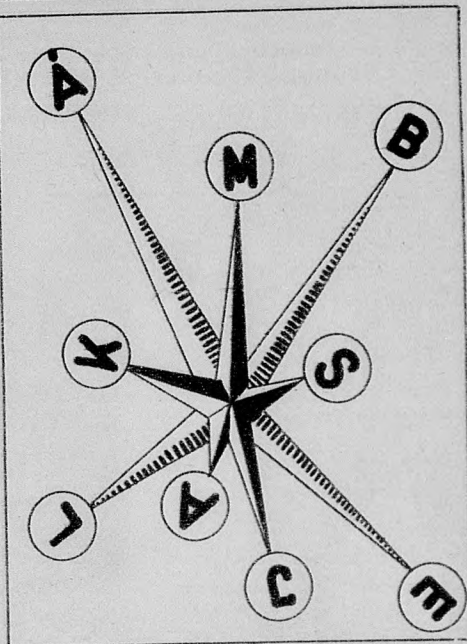
Kép- és betűrejtvény (Külön jutalmak)

Ez a nadrág nyerte meg a fogadást!

Egy fiatalember fogadásból oda adta Budapesten vásárolt nadrágját hat barátjának, azzal, hogy tegyenek a nadrággal bármit, huzzák, tépjék, szaggassák, ugysem tudnak kárt tenni benne! A hat erős fiú neki-gyürközött a ritka „nadrághúzásnak”, tépték és gyúrték, de bizony a nadrág csak nadrág maradt. A fiatalember megnyerte a fogadást és azóta is csak annála budapesti cégnél vásárolja ruháit, amelynek nevét ezekután bizonyára már mindenki kitalálta.

A helyes megfejtők között 100 pompás művet osztunk ki bérmentve, valamint 5 darab ötvösművészeti gyűrűt és 5 db ötvösművészeti brost. Megfejtési határidő március 10. Azon túl beérkező megfejtések figyelembe nem vétetnek. Megfejtések Délibáb kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Ez a csillag egy, a hölgyek körében jól ismert, fővárosi női divatárúház nevét rejt magában. Annyit elárulunk, hogy a cég nevének kezdőbetűje a csillag legnagyobb ágában van, a többit a megfejtők ötletességére bizzuk.

Rejtvényfejtők figyelmébe! A multheti, külön jutalmakkal járó labirintus betűrejtvényünk megfejtésének megkönnyítésére közöljük, hogy a felsősorban szereplő K, L és az alsó sorban szereplő N betűk, amelyekhez a labirintusból ki lehetett jutni, nem tartoznak a rejttet szóhoz.

Chaplin, négerek és ghawasi táncosnők

Chaplin új filmjében, a „Modern idő”-ben többek között szenzációs az a két jelenet, mikor Chaplin a futószalagon tovahaladó csavarokat igazgatja, meg mikor kokainmámorban sétál a fogház folyosóján. Mind a két jelenetben a mindennapi élet mozdulatait viszi át ritmikus mozgásokba, groteszkül stilizált taglejtésekbe, valószínű groteszk táncba. Különösen az érdekes, ahogyan a gyári munka mechanikus mozdulatait megtáncolja, kezével, lábával, derekával.

Persze, nem Chaplin az első, aki ilyesmit csinál a filmen, vagy a színpadon. A mindennapi élet megtáncolása, a munkamotívumoknak, vagy más hétköznapi ritmusoknak táncba-

öntése valahogyan bent van a mai „modern idők” szellemében.

De a legérdekesebb, hogy ez a „modern” téma legalább is egy-kétezer éves. Chaplinnek számtalan elődje volt már ezen a téren. Görögök, négerek, indiánok, akik érdekesebbnél érdekesebb klasszikus vagy exotikus táncokban örökítették meg a maguk munkáját. De az európai néptáncok között is sokat találunk, ami valamilyen földművelő munkára vagy mesterségre megy vissza. Úgyhogy, ha kicsit tallózunk a táncok között, az árpakirázástól és sófőzéstől kezdve a cipőpucolásig és az abronskészítésig mindent megtalálunk.

Ha az egyiptomiak a vetés és aratás táncait kultiválták, a görögök viszont cséplőtáncot jártak, meg mosótáncot a súlykolás mozdulataival, mozsártörőtáncot, meg szüreti táncot szőlőszedéssel, kosárvívással, sajtolással. Az aratási és szüreti táncok különben is nagyon elterjedtek. A földművelő munka táncait majd minden primitív népnél is megtaláljuk. Legérdekesebb ebből a szempontból Madagaszkár, ahol a benszülöttek magát a mindennapi mezei munkát is ritmizált tánc lépésekben végzik. (Mintha nálunk a szobalány táncolva vikszelne. Vagy volna dagaszótánc, téglaadogató- és szobafestőtánc.)

A négertáncokból lett mai dzsessztáncok között is több olyat találunk, mely valamilyen munkatáncból származik. A magyar csürdöngölőnek is, mint ismeretes hasonló magyarázata van. A csürök frissen felhintett agyagját súlykolás helyett táncal tapodta keményre a jókedvű fiatalság.

Úgy az antik korban, mint a középkori néptáncok között találunk pásztortáncokat, matróztáncokat és hasonlókat, melyek szegről-végről ugyan csak munkamotívumokhoz kapcsolódnak. Epúgy mint a német mesterségbeli táncok, késesek, kádárok,

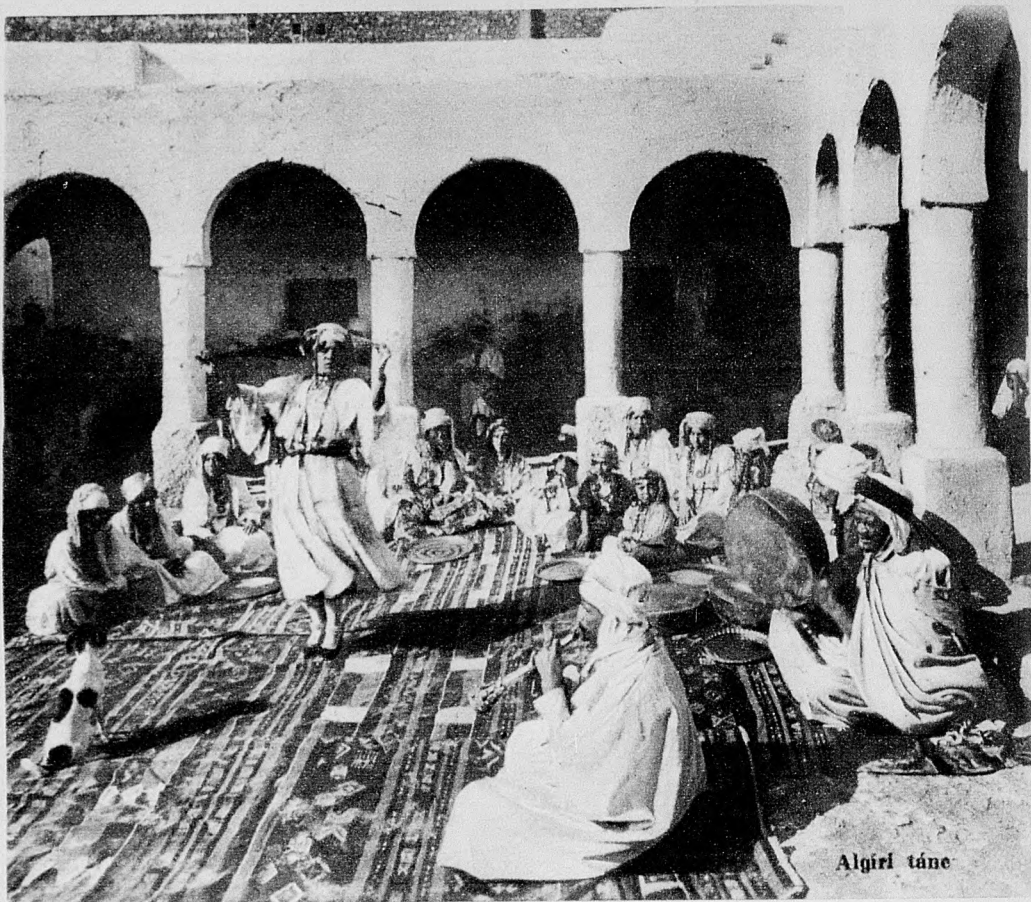
Kobo Mihanni énekesnő, akit Miss Japánnak választottak

takácsok, suszterek és egyéb derék mesteremberek tánca.

A munkatáncoknál nem kevésbé érdekesekek persze azok a táncok, melyek harci motívumokra, vagy vadászó, sport- és tornamotívumokra mennek vissza. A primitívek, vagy a keleti népek fegyvertáncainak se szeri, se száma. De pl a görögöknél és ró-

maiaknál nagy kedveltségnek örvendtek azok a táncok is, melyek kimondott sportmozgásokat, birkózást vagy testedzést tartalmaztak. (Manapság ebből a nemből csak a „fogyasztótánc” tudott gyökeret verni. Furcsának találnánk a „boxtáncot”, „sitáncot”, „ping-pongtáncot” vagy „vivótáncot” épúgy, mint mondjuk a lábizmok

Algíri tánc

erősítésére szolgáló ugrós „gumilabdatáncot”. Pedig ezekhez hasonló igen sok akad az antik táncok közt.)
 Ime, a mindennapi élet céljait szolgáló praktikus mozgások milyen érdekesen szövődtek bele a táncok történetébe!

Rendkívül finomak és kedvesek a japán gésatáncok, melyek megint a hétköznapok apró mozzanatait és az ezekkel összefüggő sablonos gesztusokat örökítik meg stilizált táncokban. Ilyeneket, mint pl „séta az uccán”, vagy „találkozás”, vagy „menekülés a közeledő eső elől”, vagy „kokettálás” és hasonlókat. Mindezt a szokványos, heidegzett mozdulatok bájos elstilizálásával.

De a legszebb ebben a nemből az egyiptomi ghawasi táncosnők „méhtánc”-a. Az egész tánc nem más, mint annak a mindennapi esetnek a meg-

táncolása, mikor véletlenül egy méhecske bújjik az ember ruházatába és az ember érthető izgalommal keresi a ruha redőiben a méhet, hogy kirázza onnan. A szép egyiptomi táncosnő szörnyű ijedelemmel keresi-kutatja, kergeti a méhet ruhája apró ráncaiban, finom kokettériával sorra emelgetvén a fátylait. De hiába, csak nem találja, itt sincs, ott sincs, úgy-hogy kénytelen egymásután ledobni a ruhadarabjait. Ez az erotikus vetkőzőjáték aztán egy tüzes táncban kulminál. De nincs már semmi haj, a méhecske elröpült és a táncosnő most hasonló dekoratív mozdulatokkal szedi magára újra fátyolkosztümjének finom darabjait, művészi öltözködőtáncal fejezve be szerencsés hepienddel végződő hétköznapi kalandját a méhecskével.

Pallós Ödön

1
a

12
n

14
ö

16
a

18
b

23
a

r

30
a

34
f

38
j

42
a

Vizsz
kert a
Angol
Kicsiny
ilyen
Disznó
főzési
Közked
Vadász
Lakato
dán ist

Függ
egyik
tató g
4. Zen
Angol

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrű és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.
Megfejtési határidő március 4. Minden burítékra rárandó: Rejtvénymegfejtés

1	a	2	n	3	e	4	m	5	a	6	l	7	e	8	r	e	9	m	10	t	11	e
12	n	e	v	e	l	ő	n	ő	●	13	y	e	s									
14	ő	r	i	a	e	t	●	●	15	z	a	r	t									
16	h	h	●	z	●	t	●	17	t	n	r	n	e									
18	b	n	19	le	o	s	●	21	s	i	r	●	22	ő	l							
23	a	z	t	●	24	z	s	i	r	●	26	h	●	g								
	r	●	●	27	r	a	c	s	●	28	m	o	29	i								
30	a	31	l	32	h	a	j	●	33	g	g	a	r	●	r							
34	t	e	a	●	●	35	e	g	●	36	s	a	37	t	n							
38	j	a	r	39	g	a	l	●	41	a	l	l	a	h								
42	a	s	z	a	l	t	s	z	i	l	v	a										

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 42 és a függőleges 1, 11 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Heltai Jenő nagy sikert aratott színműve. 12. Pedagógus. 13. Angol igen. 14. Vigyázat. 15. Csukott. 16. Kicsinyítő képző. 17. Művészi körút. 18. Van ilyen pacsirta. 21. A szavak rendje. 22. Disznólakás. 23. Ág — németül. 24. Fontos főzési kellék. 27. Börtönablakon van. 28. Közkezdvelt szórakozóhely. 30. Paróka. 33. Vadász. 34. Téli ital. 35. Fahasító. 36. Lakatosszerszám. 38. Sétálgat. 41. Mohamedán isten. 42. Mellékétel húshoz.

Függőleges sorok: 1. A Nemzeti Színház egyik régi műsordarabja. 2. Alakját változtató görög tengeristen. 3. Leány — becenév. 4. Zenei összetételekben annyi mint: fél. 5. Angol világos sör. 6. Ilyen sebet fegyver-

golyótól kap az ember. 7. Rag (mássalhangzó — kiejtve). 8. A családba benősült s így lett rokon. 9. Évszak. 10. Lutriszám. 11. Ónagsága egyik álma, vágyódásának tárgya. 15. Német prepozíció. 17. Lakoma. 19. Az 1. függőleges ötödik és kilencedik betűje. 20. A csók letéteményese. 21. Katonai főveg. 25. A scandium vegyjele. 26. Tengeri virágállat, mely mérhetetlen tömegekben szigeteket épít. 27. Re párja. 28. Szalagesokor. 31. A földmunkás igéje. 32. Hegység Németország közepétáján. 35. Fejfa felírása. 37. Ékezzettel: messziség. 39. A 16. vízszintes párja. 40. Hamis. 41. Névelő.

Payper.

A jutalmazott megfejtők névsora a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvitálozást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Hü olvasó. (608.) Nagyon érdekes megfigyelés, de — sajnos — témájánál fogva nem való a mi lapunkba.

Nem érdemes élni! (354). Őszinte örömmel szorítjuk meg kezét, kedves Erzsike. Nagyon helyesen tette, amikor nem hallgatott azokra, akik „modern világot élünk” címen olyan szabadosságokat hirdetnek, amelyek semmi összefüggésben nincsenek a korral, s csupán mentségül, takaróul szolgálnak. Ön most arról panaszkodik, hogy üresnek találja az életét. Engedje meg, hogy felhívjuk a figyelmét egy szomorú, hangulatos dalra, amelyet Fedák Sári énekelt a Seyboldban: Esőnek néha esni kell... Az Ön lelkére most hullanak a szomorú esőcseppek. De valahogy azt ne képzelje, hogy az esőzés sosem szűnik meg, a fekete felhők sosem oszlanak szét, s a nap sugarát sosem ragyog fel. Bármennyire is elkopott, bármennyire is porlepte a közmondás, mégis hibátlan igazságot állít, hogy: borura — derű.

R. R. (374). Úgy látjuk, asszonyom, hogy semmiféle komolyabb baj nem fenyegeti. Hogy a napok, a hónapok eseménytelenül, egyhangúan peregnek, emiatt nem szabad sírni és elkeseredni, s főleg nem szabad azt hinni, hogy a mozgalmas életnek csupa kellemes oldala van. Őszintén bevallja, hogy az otthoni nem éppen rózsás körülmények közül menekült ebbe a házasságba. Nos, asszonyom, el sem lehet képzelni, hogy amikor ezt a lépést megtette, ne számolt volna azzal, hogy ezentúl áldozatos kötelességteljesítés vár Önre. Igen, Öntől a házasság több önfeláldozást, több türelmet, megértő szeretetet, s főképpen sokkal több ösztönös asszonyi okosságot követel, mint amennyivel minden feleségnek rendelkeznie kell; hiszen a férje özvegyember volt, aki öt gyermeke nevelését bízta Önre. Ez valóban óriási, szinte emberfeletti feladat. Hogy a nagyobbacska

mostohagyermekével néha-néha összekülönbözik, ez még nem tragédia, az ilyesmi édesanya és édesgyermek között is előfordul. — Most pedig csevegjünk arról asszonyom, ami a levelének tulajdonképpeni magva: mit tegyen, hogy élénkebb, színesebb legyen az élete? Tehát: foglalkozzék többet önmagával. Tartson fenn magának délutánokint két-három órát, amely egyedül az Öné. Olvasson könnyű, szórakoztató regényeket. Kérje meg a férjét, hogy menjenek hetenként egyszer moziba. Délutáni előadásra esetleg egyedül is elmehet. És fordítson gondot a külsejére, öltözködjék csinosan, ez az önmagával való fokozottabb törődés a kedélyén is okvetlenül javítani fog. Általában azt a taktikát kell követnie, hogy ne folytonosan Ön keringjen a családtagok körül, hanem ők vegyék körül Önt... Önt, a jókedvű, a mosolygós, a fiatal mostohamamát.

Decurio. (678.) Sajnos, nem tudjuk. Forduljon közvetlenül S. G.-hoz. Címe: Stúdió, Sándor uca 7.

B. D. (356). Sok érzést, nemes indulatot fedeztünk fel hangulatos verseiben, de sok helyen formai hibákat is. Legyen szigorúbb kritikusa önmagának.

J. 793. számú előfizető. Igen, igazsága van, tizenkét év nagyon hosszú idő... de különösen, ha egy lány meg egy fiatalember tizenkét esztendeig várnak arra az órára, amikor házasságot köthetnek, akkor már szinte századoknak számít. Ön eltöltött egy ilyen végnélküli tizenkét esztendőt: hol búsult, hol újból reménykedett, de arra semmiesetre sem gondolt, hogy vőlegénye végül is egy másik lányt fog feleségül venni! Nem, ahogy mondani szokták, ez álmában sem jutott volna eszébe: de fájdalom, mégis így történt! Most pedig az a helyzet, hogy az illető férfi, mint nős ember is, tovább jár a házukhoz, esküdjök, hogy még mindig csak Önt szereti, s azt állítja, hogy ezt meg is mondta a feleségének. És rá akarja magát bírni arra, hogy maradjon minden a régiben. Hogy mit szólunk ehhez az egész dologhoz? Nehéz bármit is tanácsolnunk! Hiszen felelősségünk tudatában, nálunk a józan meggondolás jut érvényre, Ön pedig szíve szavát szeretné követni, úgy? De ne kövesse! Semmiesetre sem! Öltözködjön, járjon társaságba, meglátja, idővel enyhülni fog a most még erősen fájó seb. S hisszük, hogy rövidesen el fog érkezni az a pillanat, amikor ez a fájdalom egészen elmúlik... akkor, ha a régi ideál képét majd egy új foglalja el a lelkében.

Orgonavirág, új árva az én szívem! (358). Kedves kislány, maga azt panasolja, hogy nincsen udvarlója, pedig úgy szeretne boldog lenni! Nem akarunk egy sötét képet vetíteni a maga huszonkét éves életének az álomvilágába, de egy pillanatra se higgye, hogy az udvarló egyértelmű a boldogsággal. Nem bizony, az élet nagyon gyakran az ellenkezőjét igazolja. Hiszen a Szerkesztői Üzenetek rovatunkból is láthatja, a válaszokból a sok-sok panaszos levélre, hogy fiúisme-

rösök
problém
milyen
termés
fiú, me
mindvé
jegyez
értetni
megjelle
nali be
ben —
hasonla
gos, h
jellemü
egymá
hogy a
jelenkil
hogy a
fiúpajt
Hiszen
maguk
berek
esetleg
nyira

Zsua
hogy
mondá
venni!
ember
dott.
mérnö
sesség
nek e
nak e
magá
kitaga
nére
vőleg
Lelki
nyen
helyze
szívü
gyódi
után.
nélkü
megta
tosabi
jómó
áldoz
nak.
Talan
abba,
venni
ket.
állan
relme
zunk
sikert
Öz
megh
hagy
keres
szere
A le
meke
cegn

rösök körül mennyi fájdalmas eset, szomorú probléma merül fel, hogy udvarlók gyakran milyen bonyolult galibákat idéznek elő. De természetesen nem törvényszerű, hogy egy fiú, meg egy leány barátsága ne lehessen mindvégig tövisek nélkül való. Előbbi megjegyzésünkkel inkább azt szeretnénk megértetni, hogy a fiúpajtás, az udvarló pusztá megjelenése még távolról sem jelent azonnali boldogságot. Az esetek nagy többségében — persze lelki vonatkozásban értjük a hasonlatot — két embernek nehéz, fáradságos, hosszadalmas utat kell megtennie, amíg jellemük, szokásaik, gondolkodásuk annyira egymáshoz simul, egymáshoz csiszolódik, hogy a békét, a harmóniát, az összetartozást jelentik egymás számára. Ne sajnálja hát, hogy már huszonkét éves, s még nem volt fiúpajtása. Szerintünk ez még előnyös is. Hiszen kinőve a kislánykorból, mindinkább a maguk valóságában fogja megismerni az embereket, s annál jobban fel lesz vértelve az esetleges csalódások ellen, amelyekről anyyira retteg.

Zsuzsa, Szeged (85). Az a véleménye, hogy sok szomorú igazság van abban a mondásban: „Szegény leányt nem lehet elvenni!” Megkérte magát egy jómódú fiatal ember, maga persze boldogan igent mondott. A fiú, édesapjának jólmenő gyárában mérnök. Magának pedig fiatalágán és frissességén kívül semmije sincs. A fiú szüleinek ez azonban édeskevés. Hallani sem akarnak erről a házasságról. A fiú ragaszkodik magához, de szülei azzal fenyegetik, hogy kitagadják az örökségből, ha kedvük ellenére nőül. Maga pedig nem akarja, hogy vőlegénye ilyen áldozatot hozzon magáért. Lelkiismerete nem viselné el. Mi más véleményen vagyunk és másképpen fogjuk fel a fiú helyzetét. Akinek ilyen ridegek és keményszívűek a szülei, valószínűleg erősen vágyódik egy kis melegség, egy kis szeretet után. Amit szüleitől soha nem kapott. Amit nélkülözött egész életében. Mindezt pedig megtalálta magában. Ügylátszik neki ez fontosabb, mint szülei pénze és a kényelmes, jómód. Anyyira, hogy nem is érzi, hogy áldozatot hozna magáért. Sőt, hálás magának. Hálás a melegségért és szeretetért. Talán később a fiú szülei is belenyugosznak abba, hogy igenis, szegény leányt is el lehet venni és visszavonják majd szigorú ítéletüket. Itt mindenküknek tűzpróbát kell kiállania. Először a fiú szerelmének szintén tűzpróbát kell kiállania és magának a türelme kell hogy kiállja a tűzpróbát. Bizunk benne, hogy ez mindhármuk részéről sikerülni fog!

Özvegy ember (53). Két éve már, hogy meghalt a felesége, aki két pici gyereket hagyott maga után. Maga azóta új anyát keres kisgyermekének. Most aztán beleszeretett egy tizenkilencéves fiatal leányba. A leány dúsgazdag szüleinek egyetlen gyermeke, elkényeztetett, körülrajongott kis hercegnő, viszonzozza szerelmét. Maga pedig

teljesen tanácstalan. Fél attól, hogy ez az elkényeztetett leány, aki még maga is gyermek, nem lenne három- és négyéves fiainak jó anyja. Viszont magának elsősorban a gyermekeire kell gondólnia, ha megházasodik. Az ő érdekük szemmel tartásával kell feleséget választania. Az ő nyugalmas, boldog gyermekségük a döntő. Elsősorban anyának kell lennie a nőnek, akire választása esik és csak azután feleségnek. Ugy gondolja, hogy érett, kiforrott nőre van szükségük és nem szeszélyes, szép kislánycára, aki megszokta, hogy csak magával törődjék, mindig azt csinálja, amihez kedve van, akit nem neveltek arra, hogy kötelességek is vannak és az életnek van komolyabb oldala is, mint a lovaglás és a szép ruhák. De viszont harminchárom éve nagyon nehéznek találja, hogy gyermekei szempontjából rendezze be életét. Nehéznek találja elnyomni saját magát, ami feltétlenül szükséges ahhoz, hogy gyermekei érdekét tartsa szem előtt. Hiszen még olyan fiatal. Még nem tett pontot az élete után. És anyyira szereti azt a kislányt...

Teljes szívből megértjük vívódásait. De talán lehetne valamit tenni, hogy gyermekei és a maga szempontjai közelebb jöjjenek egymáshoz. Azt írja, hogy választottja tizenkilenc éves. Egy ilyen fiatal kislány még olyan hajlékony, olyan alakítható lehet. Miért ne lehetne türelmes, megértő, jó anyát nevelni belőle? Ez a nevelés a maga feladata. A lány szereti magát. Talán tudja, hogy az igazi szerelem milyen nagy dolgokra képes? Tehet olyan csodákat is, hogy egy kis primadonnát elsőrangú anyává változtat. Persze ehhez irányítás, vezetés, türelem, megértés kell. A szerelem a gyermeklányt nővé érleli. A nőies nőben pedig az anyai ösztönök rögtön kifejlődnek. Ha alkalmas-

**A multheti számban megjelent keresztretjé-
vény megjejtése. Vízszintes sorok:** 1. Hulló
falevél. 11. Orion. 12. Bej. 13. Vá. 14. Nick.
15. A retesz. 16. Tein. 17. Vasi. 18. Zá. 19.
Hm. 20. ideki. 22. Gar. 23. Ybl. 24. Ak. 25.
Okm. 26. He. 27. Elad. 29. Hm. 30. Ara. 32.
Kaliber. 34. Ledob. 37. Mi. 38. Nyirő. 40.
Raffia. 43. Angol-magyar. **Függőleges sorok:**
1. Honthy Hanna. 2. Üriember. 3. Lici. 4.
Lokni. 5. On. 6. Abrakadabra. 7. Leesik. 8.
Ejti. 9. Évszak. 10. Lázár Mária. 15. Ave.
21. Dal. 22. Gomb. 28. Akó. 29. Himfy. 31.
Alig. 33. Emír. 35. Ero. 36. Döl. 39. Yn (ny).
41. Ag. 42. Fa.

Jutalmazott megjejtők: A keresztretjé-
vény megjejtők közül Sugár Istvánné, K. és Mol-
nár Andorné, Bp. ötvösművészeti brost. Páz-
mán György, Bp. és Kis Éva, Sz. ötvös-
művészeti gyűrűt kaptak. Az alábbiak pedig
könyvjutalomban részesültek: Rozmann
Klára, Bp., Mosonyi Gyula, Bp., Újlaki Kata-
lin, Bp., Guth Klára, L., Szentos Pálné, D.
Oltner Vilma, M. Tamás Pötyi, Bp., Geiger
Ákos, T. Rónai Böbe, Bp., Kacsóh Irma, D.
Bleier Sári, F. Dénes Anni, Bp.

lak tartja a leányt erre a változásra, ha elfogulatlanul, teljes objektivitással jó anyagot lát benne, akkor ne gyötörje magát sok tépelődéssel. Vegye feleségül. Még mielőtt dönten, hozza össze a lányt a fiaival. Figyelje meg, hogyan tud velük bánni, szereti-e a gyerekeket. Magyarázza meg neki, hogy nagyon sok kötelességet vállal magára, ha a felesége lesz. Ha pedig úgy látja, hogy a kislány nem alkalmas erre a komoly szerepkörre, ami a maga oldalán várna rá, akkor bizony kívánunk magának annyi erőt és energiát, hogy küzdje le ezt a szerelmet és mondjon le róla. Gondolja el, milyen pokol lenne felesége és gyermekei között öröklödni. Egész élete szemrehányás lenne önmagának. Egy kis gyengességért rettenetesen megbünteti az embert az élet. Egy kis vétekért, könnyelműségért keményen kell vezetni. Ezt meg úgy, nem akarja? Kevesebb fájdalommal jár leküzdeni egy érzést, mint egy egész élettel meglakolni érte.

26 éves (48.) Az illető hölgy, akiről ír nekünk, 17 évvel idősebb Önnél, férje van és gyermeke. Szóval: három olyan nyomós ok, amely külön-külön is amellett szól, hogy nemcsak az Ön, de annak az asszonynak az érdekében is a leghelyesebb volna, ha minden harag, minden nehezítés nélkül búcsút mondanának egymásnak. Továbbá azt kérdezi, hogy nősüljön-e meg? Nem közli velünk, hogy van-e már választottja vagy csak még most fog körülnézni feleség után? De mindenesetre helyesen teszi, ha megbarátkozik a házasság gondolatával; hogy még csak huszonhat éves, ez nem akadály, különösen, ha anyagi körülményei is megengedik a családalapítást. Hiszen az ideális mindenkor az volna, hogy a férfiaknak úgy huszonöt-harminc éves korukban már saját otthonuk legyen. Hogy kevesen vannak, akik ilyen fiatalon nősülnek, annak többnyire a mai bizonytalanságban kell keresni az okát, sok férfinak még harmincöt-negyven éves korában sincsen olyan szilárd egzisztenciája, amelyre fel lehetne építeni a családi otthon. De miután Önnél ez az akadály nem áll fenn, keressen csak magának megfelelő feleséget. Ha az asszonyka valóban Önhöz illő lesz, hamarosan elfeledteti azt, ami volt s derűs, harmónikus napokkal ajándékozza meg.

E. lány. (50.) Beküldött verse kedves, hangulatos, de közlésre még nem alkalmas. Íráskészségének bizony még fejlődnie kell. Továbbá: S. asszony címét nem ismerjük.

B. M. 35 éves. (52.) Nem könnyű Önnek tanácsot adni, kedves asszonyom! De ugyan mit is mondhat ott az emberi ész, ahol úgy látjuk, már csak a sors, a véletlen intézkedhet?! Igazat kell adnunk Önnek, a szomorú történetekből, amelyet közöl velünk, sajnos, mi is csak azt szűrhetjük le, hogy már csak valami nagy lelki megrázkódtatás tudna a férjére hatni, hogy többé nem nyúlna a

borospohár után. Ez a szenvedélye most már az állását is veszélyezteti s Ön már szinte léleketlenül tekint a jövőbe; mi lesz Önnel, a gyerekekkel, az agg édesanyjával? Ön, mint írja, házon kívül dolgozni nem tud, mert gyöngye az egészsége. Ki tudja asszonyom, talán éppen az, amitől Ön a legjobban retteg, fogja a férjét visszaadni a józan életnek. Ha majd ráeszmél arra, hogy a hivatalában már nem elmézők vele szemben, ha tudatára ébred, hogy a szenvedélye a kenyerébe kerülhet, talán éppen ez lesz az a gyógyító lelki megrázkódtatás, amely felrázza ebből a szörnyű kábulatból. Bizzon asszonyom! Ne engedje a kétségbeesést úrrá lenni maga felett! Igen, néha fekete viharfelhők tornyosulnak, amelyek elborítják a kék eget. De ha eloszlanak a felhők, nyomukban annál fényesebben, annál ragyogóbban süt fel újból a nap.

Hátha sikerül. (54.) Kérésére közöljük egy igen finom vajasztésza receptjét, amely eláll és akár egy négytagú családnak is (3-4 napra) bőségesen elég. Tehát: 25 dkg vajat, 35 dkg lisztet, 2 tojássárgáját és 1 deci tejfelt jól összegyúrunk, majd félórát pihenni hagyjuk. Aztán késhegynyi vastagságra kinyújtjuk és lisztezett gyűrődesházán újból félórát pihentetjük. A következő félórában ezt a műveletet megint megismételjük, majd tetszés szerint formákban, jó meleg sütőben megsütjük. Ami pedig második kérdését illeti: Esténként mossa meg az arcát meleg vízben és erőszálú törülközővel jól szárítsa le. Aztán egy evőkanálnyi kölnivízbe cseppentsen 8-10 csepp citromot és tiszta vattával, evvel a citromos-kölni keverékkel mossa meg az arcát. De mindenesetre vigyázzon, hogy túlsok citromot ne csöppentsen bele. Ha ezután a ledörzsölés után fájna vagy égne az arcbőre, akkor 2-3 perces időközökben borogassa hideg vízzel. Ez a kezelés nemcsak a napfoltokat tünteti el, hanem fehériti az arcbőrt és csökkenti a zsírosságot.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel: TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,

Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai: 14-23-39 és 14-23-50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kívágyja mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyis levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hirdetést

ÖTVENEZER BETEG

fordul meg évente az ország különböző kórházaiban, nem beszélve azokról, akik otthoni ápolásban részesülnek. A betegek ily nagy száma mellett nem meglepő, ha

orvosi szakkifejezések tömege röpköd

az emberek mindennapi társalgásában, még hozzá legtöbbször helytelenül alkalmazva. Sajátmaga, hozzátartozói, ismerősei betegségről hány ember szeret részletes magyarázattal szolgálni, nem mulasztván el közben egy-egy sikeresnek bizonyult gyógyszer, vagy gyógymódot ajánlani. A gyógyítás az orvos feladata ugyan, de minden embernek ismernie kell a szervezetét fenyegető betegségeket és azok tüneteit, mert a bajok kezdeti stádiumában igénybe vett orvosi segítség a legtöbb esetben biztos gyógyuláshoz vezet.

Ezt a célt segíti elő a népszerű, élvezetes stílusban megírt **ORVOSI LEXIKON**, amely az

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozat második kötetében kezdődik. Ez a lexikon több ezer betegséget és más orvosi szakkifejezést sorol fel, részletesen megmagyarázva azok értelmét, ismerteti az egyes betegségek orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját.

A mű korábban megjelent első kötete az emberi test felépítését és életműködését tárgyalja. Néhány cím az első kötet tartalmából: *Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb.*

A kitűnő papíron nyomott, félbőrökötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve Budapesten 40 pengő, vidéken 42 pengő, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

Romániában: Tolnai
„Orvos a családban“ c. mű kötetenkénti ára 250 lei. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea. Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai
„Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárusító: Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsönkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R. T. Epest, VII. Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbőrökötésű kötetben, bérmentve, Budapesten 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Műintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Műintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első és második kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

A megrendelő aláírása.

pontos cím.

foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINÁL!

10. SZ

Mezey
nagys
szer
(Solthy—)

2101